

EBA/GL/2017/16

23/04/2018

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εκτίμηση της πιθανότητας αθέτησης υποχρεώσεων (PD), την εκτίμηση της ζημίας λόγω αθέτησης (LGD) και την αντιμετώπιση των ανοιγμάτων σε αθέτηση

1 Συμμόρφωση και υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 25.06.2018. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον δικτυακό τόπο της EAT, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2017/16». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ.12).

2 Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

2.1 Αντικείμενο

5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές προσδιορίζουν τις απαιτήσεις για την εκτίμηση της πιθανότητας αθέτησης υποχρεώσεων (PD) και της ζημίας λόγω αθέτησης (LGD), συμπεριλαμβανομένης της LGD για ανοίγματα σε αθέτηση (LGD σε αθέτηση) και της καλύτερης εκτίμησης για την αναμενόμενη ζημία (EL_{BE}) σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο 3 τμήμα 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το άρθρο 159 του εν λόγω κανονισμού και το τελικό σχέδιο ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων της EAT σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) EBA/RTS/2016/03 [ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων] της 21ης Ιουλίου 2016².

2.2 Πεδίο εφαρμογής

6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε σχέση με την προσέγγιση των εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για όλες τις μεθόδους που βασίζονται σε εσωτερικές εκτιμήσεις της PD και της LGD. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει λάβει άδεια χρήσης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων για άλλα ανοίγματα πλην των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, αλλά δεν έχει λάβει άδεια χρήσης εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 151 παράγραφοι 8 έως 9 του εν λόγω κανονισμού, ισχύουν όλα τα τμήματα του παρόντος εγγράφου, με εξαίρεση τα κεφάλαια 6 και 7. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν εφαρμόζονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων σύμφωνα με το άρθρο 157 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

2.3 Αποδέκτες

7. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 2 σημείο i) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και στα χρηματοοικονομικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

2.4 Ορισμοί

² Οι παραπομπές στα άρθρα των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων για τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων θα αντικατασταθούν από παραπομπές στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό για την έγκριση του τελικού σχεδίου ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων της EAT σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, αμέσως μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

8. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στην οδηγία 2013/36/ΕΕ έχουν την ίδια έννοια και στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Επιπλέον, για τους σκοπούς του παρόντος εγγράφου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Παράμετροι κινδύνου	Μία ή όλες οι ακόλουθες παράμετροι: PD, LGD, EL_{BE} και LGD σε αθέτηση
Σύνολο δεδομένων αναφοράς	Όλα τα σύνολα δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των συνόλων δεδομένων που είναι σημαντικά για την ανάπτυξη υποδείγματος, καθώς και τα σύνολα δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τη βαθμονόμηση μιας παραμέτρου κινδύνου.
Υπόδειγμα PD	Το σύνολο των δεδομένων και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο ενός συστήματος διαβάθμισης κατά την έννοια του άρθρου 142 παράγραφος 1 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και αφορούν τη διαφοροποίηση και την ποσοτικοποίηση των εσωτερικών εκτιμήσεων της PD και χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση του κινδύνου αθέτησης για κάθε πιστούχο ή άνοιγμα που καλύπτεται από το εν λόγω υπόδειγμα.
Μέθοδος κατάταξης υποδείγματος PD	Η μέθοδος η οποία αποτελεί μέρος ενός υποδείγματος PD και χρησιμοποιείται για την κατάταξη των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε σχέση με τον κίνδυνο αθέτησης.
Μέθοδος βαθμολόγησης υποδείγματος PD	Μέθοδος κατάταξης υποδείγματος PD η οποία εφαρμόζει τακτικές τιμές («βαθμούς») για την ταξινόμηση των πιστούχων ή των ανοιγμάτων.
Υπόδειγμα LGD	Το σύνολο των δεδομένων και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο ενός συστήματος διαβάθμισης κατά την έννοια του άρθρου 142 παράγραφος 1 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, που αφορούν τη διαφοροποίηση και την ποσοτικοποίηση των εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD, της LGD σε αθέτηση και της EL_{BE} και χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση του επιπέδου της ζημίας σε περίπτωση αθέτησης για κάθε πιστοδότηση που καλύπτεται από το εν λόγω υπόδειγμα.
EL_{BE}	Καλύτερη εκτίμηση αναμενόμενης ζημίας για τα ανοίγματα που είναι σε αθέτηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

LGD σε αθέτηση	Η ζημία λόγω αθέτησης για τα ανοίγματα που είναι σε αθέτηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
Πεδίο εφαρμογής υποδείγματος PD ή LGD	Το είδος ανοίγματος, κατά την έννοια του άρθρου 142 παράγραφος 1 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, που καλύπτεται από υπόδειγμα PD ή υπόδειγμα LGD.
Εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου	Η πλήρης διαδικασία ανάπτυξης υποδειγμάτων που συνδέεται με τις παραμέτρους κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της επιλογής και της προετοιμασίας των δεδομένων, της ανάπτυξης υποδείγματος και της βαθμονόμησης.
Ανάπτυξη υποδείγματος	Το τμήμα της διαδικασίας εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου που οδηγεί στην ενδεδειγμένη διαφοροποίηση των κινδύνων μέσω του προσδιορισμού των σημαντικών παραγόντων κινδύνου, του σχεδιασμού στατιστικών ή αυτοματοποιημένων μεθόδων για την ταξινόμηση των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες πιστούχων και πιστοδοτήσεων, καθώς και της εκτίμησης των ενδιάμεσων παραμέτρων του υποδείγματος, κατά περίπτωση.
Δείγμα βαθμονόμησης της PD	Το σύνολο δεδομένων στο οποίο εφαρμόζεται η μέθοδος κατάταξης ή ομαδοποίησης με σκοπό την εκτέλεση της βαθμονόμησης.
Τμήμα βαθμονόμησης	Μονοσήμαντα αναγνωριζόμενο υποσύνολο δεδομένων του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος PD ή LGD το οποίο βαθμονομείται από κοινού.
Βαθμονόμηση της PD	Το τμήμα της διαδικασίας εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου που οδηγεί σε κατάλληλη ποσοτικοποίηση των κινδύνων διασφαλίζοντας ότι, κατά την εφαρμογή της μεθόδου κατάταξης ή ομαδοποίησης της PD σε δείγμα βαθμονόμησης, οι προκύπτουσες εκτιμήσεις της PD αντιστοιχούν στο μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης στο κατάλληλο επίπεδο για την εφαρμοζόμενη μέθοδο.
Βαθμονόμηση της LGD	Το τμήμα της διαδικασίας εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου που οδηγεί σε κατάλληλη ποσοτικοποίηση των κινδύνων διασφαλίζοντας ότι οι εκτιμήσεις της LGD αντιστοιχούν στη μακροπρόθεσμη μέση LGD ή στην εκτίμηση της LGD σε περίοδο ύφεσης, εάν η εκτίμηση αυτή είναι πιο συντηρητική, στο κατάλληλο επίπεδο για την εφαρμοζόμενη μέθοδο.
Εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου	Η ταξινόμηση των εκτιμώμενων παραμέτρων κινδύνου σύμφωνα με το υπόδειγμα PD ή LGD σε συνάρτηση με τα υφιστάμενα ανοίγματα, η οποία εκτελείται είτε αυτομάτως,

με τη χρήση του σχετικού πληροφοριακού συστήματος, είτε με μη αυτοματοποιημένο τρόπο από ειδικευμένο προσωπικό του ιδρύματος.

Χαρτοφυλάκιο εφαρμογής

Το πραγματικό χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων εντός του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος PD ή LGD κατά τον χρόνο εκτίμησης μιας παραμέτρου κινδύνου.

3 Εφαρμογή

3.1 Ημερομηνία εφαρμογής

9. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2021. Τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν ενσωματώσει τις απαιτήσεις του παρόντος εγγράφου στα συστήματα διαβάθμισής τους έως τη συγκεκριμένη ημερομηνία, ωστόσο επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών η δυνατότητα να επισπεύσουν το χρονοδιάγραμμα της μετάβασης αυτής.

3.2 Πρώτη εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών

10. Το τμήμα εσωτερικής επικύρωσης θα πρέπει να ελέγχει τις μεταβολές που επέρχονται στα συστήματα διαβάθμισης λόγω της εφαρμογής του παρόντος εγγράφου και των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που πρόκειται να καταρτιστούν σύμφωνα με το άρθρο 144 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και την ταξινόμηση των μεταβολών σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 529/2014 της Επιτροπής³.
11. Τα ιδρύματα τα οποία πρέπει να λάβουν την προηγούμενη άδεια των αρμόδιων αρχών, σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 529/2014, για τις απαιτούμενες μεταβολές στα συστήματα διαβάθμισης, προκειμένου να ενσωματώσουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για πρώτη φορά έως την προθεσμία που αναφέρεται στο σημείο 9, θα πρέπει να συμφωνήσουν με τις οικείες αρμόδιες αρχές την τελική προθεσμία υποβολής της αίτησης για τη χορήγηση της εν λόγω προηγούμενης άδειας.

³ ΕΕ L 148 της 20.5.2014, σ. 36.

4 Γενικές απαιτήσεις για τις εκτιμήσεις

4.1 Αρχές βάσει των οποίων προσδιορίζεται το εύρος εφαρμογής των συστημάτων διαβάθμισης

12. Ένα σύστημα διαβάθμισης κατά την έννοια του άρθρου 142 παράγραφος 1 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θα πρέπει να καλύπτει το σύνολο των ανοιγμάτων στα οποία οι πιστούχοι ή οι πιστοδοτήσεις παρουσιάζουν κοινούς παράγοντες κινδύνου και πιστοληπτικής ικανότητας, καθώς και διαθεσιμότητα ουσιαστικά συγκρίσιμων πληροφοριών σχετικά με τις πιστώσεις. Το υπόδειγμα PD και LGD εντός του συστήματος διαβάθμισης μπορεί να περιλαμβάνει διάφορα τμήματα βαθμονόμησης. Σε περίπτωση που το σύνολο των πιστούχων ή των ανοιγμάτων εντός του εύρους εφαρμογής του υποδείγματος PD ή LGD βαθμονομούνται από κοινού, ολόκληρο το πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος θεωρείται ότι συνιστά ένα ενιαίο τμήμα βαθμονόμησης.
13. Τα ανοίγματα που καλύπτονται από το ίδιο σύστημα διαβάθμισης θα πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τρόπο παρόμοιο από το ίδρυμα όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνου, τη λήψη αποφάσεων και τη διαδικασία έγκρισης της πίστωσης, ενώ θα πρέπει επίσης να ταξινομούνται σε κοινή κλίμακα διαβάθμισης πιστούχων για τους σκοπούς του άρθρου 170 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και σε κοινή κλίμακα διαβάθμισης πιστοδοτήσεων για τους σκοπούς του άρθρου 170 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του εν λόγω κανονισμού.
14. Για τους σκοπούς της ποσοτικοποίησης διαφόρων παραμέτρων κινδύνου στο πλαίσιο ενός συστήματος διαβάθμισης, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν τον ίδιο ορισμό της αθέτησης για τις ίδιες ιστορικές παρατηρήσεις που χρησιμοποιούνται σε διαφορετικά υποδείγματα. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να εφαρμόζουν την ίδια αντιμετώπιση έναντι πολλαπλών αθετήσεων του ίδιου πιστούχου ή ανοίγματος μεταξύ των εξωτερικών, εσωτερικών και κοινών πηγών δεδομένων.

4.2 Απαιτήσεις δεδομένων

4.2.1 Ποιότητα των δεδομένων

15. Για λόγους συμμόρφωσης προς την απαίτηση του άρθρου 76 όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, σύμφωνα με την οποία τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν άρτιες πολιτικές, διαδικασίες και μεθόδους για την αξιολόγηση και τη βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς των διαδικασιών μέτρησης και διαχείρισης του πιστωτικού κινδύνου, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω πολιτικές εφαρμόζονται σε όλα τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της ανάπτυξης

υποδείγματος και της βαθμονόμησης, καθώς και στα δεδομένα που χρησιμοποιούνται κατά την εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου.

16. Για λόγους συμμόρφωσης των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στην ανάπτυξη υποδείγματος και στην εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου ως στοιχείων που εισάγονται στο υπόδειγμα προς τις απαιτήσεις ακρίβειας, πληρότητας και καταλληλότητας που προβλέπονται στο άρθρο 174 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα δεδομένα αυτά θα πρέπει να είναι αρκετά ακριβή ώστε να αποφεύγονται σημαντικές στρεβλώσεις του αποτελέσματος της ταξινόμησης των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες πιστούχων ή πιστοδοτήσεων και να μην περιέχουν τυχόν συστηματικά σφάλματα τα οποία καθιστούν τα δεδομένα ακατάλληλα για τον επιδιωκόμενο σκοπό.

4.2.2 Διακυβέρνηση όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων

17. Για λόγους συμμόρφωσης προς την απαίτηση της αντιπροσωπευτικότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στα υποδείγματα PD και LGD κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 174 στοιχείο γ), στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και στο άρθρο 179 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και στα άρθρα 40 και 45 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν άρτιες πολιτικές, διαδικασίες και μεθόδους για την αξιολόγηση της αντιπροσωπευτικότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν στις εσωτερικές τους πολιτικές τους στατιστικούς ελέγχους και τους δείκτες μέτρησης που πρέπει να εφαρμόζονται για τους σκοπούς της αξιολόγησης της αντιπροσωπευτικότητας των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τη διαφοροποίηση του κινδύνου και, χωριστά, για τα δεδομένα στα οποία βασίζεται η ποσοτικοποίηση του κινδύνου. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να προσδιορίζουν τις μεθόδους για τη διενέργεια της ποιοτικής αξιολόγησης των δεδομένων στις περιπτώσεις οι οποίες καθορίζονται στις πολιτικές τους και στις οποίες δεν είναι δυνατή η εφαρμογή στατιστικών ελέγχων.
18. Τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα ίδια πρότυπα και τις ίδιες μεθόδους για την αξιολόγηση της αντιπροσωπευτικότητας των δεδομένων που προέρχονται από διαφορετικές πηγές, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών, εξωτερικών και κοινών πηγών δεδομένων, ή συνδυασμού αυτών, εκτός εάν η χρήση διαφορετικών μεθόδων δικαιολογείται λόγω της ιδιαιτερότητας της πηγής δεδομένων ή λόγω της διαθεσιμότητας των πληροφοριών.
19. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται εξωτερικά ή κοινά δεδομένα, τα ιδρύματα οφείλουν να λαμβάνουν από τους παρόχους δεδομένων επαρκείς πληροφορίες για την αξιολόγηση της αντιπροσωπευτικότητας των εν λόγω εξωτερικών ή κοινών πηγών δεδομένων σε σχέση με τα χαρτοφυλάκια και τις διαδικασίες των ιδρυμάτων.

4.2.3 Αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων για την ανάπτυξη υποδείγματος

20. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων στην περίπτωση των στατιστικών υποδειγμάτων και άλλων αυτοματοποιημένων μεθόδων που

χρησιμοποιούνται για την ταξινόμηση των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες, καθώς και στην περίπτωση των στατιστικών υποδειγμάτων πρόβλεψης της αθέτησης για τη διαμόρφωση των εκτιμήσεων πρόβλεψης της πιθανότητας αθέτησης όσον αφορά μεμονωμένους πιστούχους ή μεμονωμένες πιστοδοτήσεις. Για τους σκοπούς της ανάπτυξης υποδείγματος, τα ιδρύματα θα πρέπει να επιλέγουν κατάλληλο σύνολο δεδομένων ώστε να διασφαλίζεται ότι η αποτελεσματικότητα του υποδείγματος επί του χαρτοφυλακίου εφαρμογής, ιδίως όσον αφορά τη διακριτική ικανότητα, δεν παρεμποδίζεται σημαντικά από τυχόν ανεπαρκή αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων.

21. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στην ανάπτυξη του υποδείγματος για την ταξινόμηση των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες είναι αντιπροσωπευτικά του χαρτοφυλακίου εφαρμογής που καλύπτεται από το σχετικό υπόδειγμα, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 174 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και του άρθρου 40 παράγραφος 2 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων στο στάδιο της ανάπτυξης του υποδείγματος σε σχέση με όλα τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) το πεδίο εφαρμογής·
- β) τον ορισμό της αθέτησης·
- γ) την κατανομή των σημαντικών χαρακτηριστικών κινδύνου·
- δ) τα πιστοδοτικά πρότυπα και τις πολιτικές ανάκτησης.

22. Για τους σκοπούς του σημείου 21 στοιχείο (α), τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν την τμηματοποίηση των ανοιγμάτων και να εξετάζουν αν έχουν επέλθει τυχόν μεταβολές στο πεδίο εφαρμογής του υπό εξέταση υποδείγματος κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από τα δεδομένα τα οποία χρησιμοποιούνται στο υπόδειγμα για την ταξινόμηση των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες. Σε περίπτωση που έχουν παρατηρηθεί μεταβολές αυτού του είδους, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τους παράγοντες κινδύνου που είναι σημαντικοί για τη μεταβολή του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος συγκρίνοντας την κατανομή τους στο σύνολο δεδομένων αναφοράς πριν και μετά τη μεταβολή, καθώς και με την κατανομή των εν λόγω παραγόντων κινδύνου στο χαρτοφυλάκιο εφαρμογής. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν στατιστικές μεθοδολογίες, όπως ανάλυση συστάδων ή παρόμοιες τεχνικές, για την απόδειξη της αντιπροσωπευτικότητας. Στην περίπτωση των κοινών υποδειγμάτων, η ανάλυση θα πρέπει να διενεργείται σε σχέση με το τμήμα του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος που χρησιμοποιείται από το ίδρυμα.

23. Για τους σκοπούς του σημείου 21 στοιχείο (β), τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο ορισμός της αθέτησης στον οποίο βασίζονται τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη υποδείγματος χαρακτηρίζεται από διαχρονική συνέπεια και, ειδικότερα, ότι ανταποκρίνεται σε όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) έχουν πραγματοποιηθεί προσαρμογές για τη διασφάλιση της συνέπειας με τον ισχύοντα ορισμό αθέτησης, σε περίπτωση που ο ορισμός της αθέτησης έχει μεταβληθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου παρατήρησης·
 - β) έχουν ληφθεί επαρκή μέτρα από το ίδρυμα, σε περίπτωση που το υπόδειγμα καλύπτει ανοίγματα σε διάφορες δικαιοδοσίες οι οποίες διαθέτουν ή διέθεταν διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης·
 - γ) ο ορισμός της αθέτησης σε κάθε πηγή δεδομένων έχει υποβληθεί σε χωριστή ανάλυση·
 - δ) ο ορισμός της αθέτησης που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της ανάπτυξης υποδείγματος δεν έχει αρνητικό αντίκτυπο στη δομή και στην επίδοση του υποδείγματος διαβάθμισης, όσον αφορά τη διαφοροποίηση του κινδύνου και την προβλεπτική ικανότητα, σε περίπτωση που ο εν λόγω ορισμός είναι διαφορετικός από τον ορισμό της αθέτησης που χρησιμοποιείται από το ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
24. Για τους σκοπούς του σημείου 21 στοιχείο (γ), τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν την κατανομή και το εύρος τιμών των βασικών χαρακτηριστικών κινδύνου των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στην ανάπτυξη του υποδείγματος για τη διαφοροποίηση του κινδύνου σε σύγκριση με το χαρτοφυλάκιο εφαρμογής. Όσον αφορά τα υποδείγματα LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν την εν λόγω ανάλυση χωριστά για τα ανοίγματα που δεν είναι σε αθέτηση και για τα ανοίγματα που είναι σε αθέτηση.
25. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων όσον αφορά τη δομή του χαρτοφυλακίου με βάση τα σημαντικά χαρακτηριστικά κινδύνου, σύμφωνα με τις στατιστικές αναλύσεις που προσδιορίζονται στις πολιτικές τους, ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι το εύρος τιμών που παρατηρούνται ως προς τα εν λόγω χαρακτηριστικά κινδύνου στο χαρτοφυλάκιο εφαρμογής αποτυπώνεται επαρκώς στο δείγμα ανάπτυξης. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η εφαρμογή στατιστικών δοκιμών, τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν τουλάχιστον ποιοτική ανάλυση επί τη βάση των περιγραφικών στατιστικών της δομής του χαρτοφυλακίου, λαμβάνοντας υπόψη τις πιθανές εποχικές διακυμάνσεις που αναφέρονται στο άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Κατά την εξέταση των αποτελεσμάτων της εν λόγω ανάλυσης, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ευαισθησία των χαρακτηριστικών κινδύνου στις οικονομικές συνθήκες. Σημαντικές διαφορές στα βασικά χαρακτηριστικά κινδύνου μεταξύ των δεδομένων του δείγματος και του χαρτοφυλακίου εφαρμογής θα πρέπει να αντιμετωπίζονται, για παράδειγμα, με τη χρήση άλλου δείγματος δεδομένων ή υποσυνόλου παρατηρήσεων ή με την επαρκή αποτύπωση των εν λόγω χαρακτηριστικών κινδύνου ως παραγόντων κινδύνου στο υπόδειγμα.
26. Για τους σκοπούς του σημείου 21 στοιχείο (δ), τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν, κατά τη σχετική περίοδο ιστορικής παρατήρησης, αν επήλθαν σημαντικές μεταβολές στα πιστοδοτικά τους πρότυπα ή στις πολιτικές ανάκτησής τους ή στο σχετικό νομικό περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών στη νομοθεσία περί αφερεγγυότητας, στις δικαστικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης, καθώς και σε τυχόν νομικές ρυθμίσεις σχετικές με τη ρευστοποίηση εξασφαλίσεων, που ενδέχεται να επηρεάζουν το επίπεδο κινδύνου ή την

κατανομή ή τα εύρη τιμών των χαρακτηριστικών κινδύνου στο χαρτοφυλάκιο που καλύπτεται από το υπό εξέταση υπόδειγμα. Όταν τα ιδρύματα παρατηρούν μεταβολές αυτού του είδους, θα πρέπει να συγκρίνουν τα δεδομένα που περιλαμβάνονται στο σύνολο δεδομένων αναφοράς πριν και μετά τη μεταβολή της πολιτικής. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συγκρισιμότητα των ισχυόντων προτύπων αναδοχής ή ανάκτησης με τα αντίστοιχα πρότυπα τα οποία εφαρμόζονται στις παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στο σύνολο δεδομένων αναφοράς και χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη υποδείγματος.

27. Στο πλαίσιο του υποδείγματος PD, η αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στην ανάπτυξη του υποδείγματος για τη διαφοροποίηση του κινδύνου δεν προϋποθέτει την αναλογία των ανοιγμάτων σε αθέτηση και των ανοιγμάτων που δεν είναι σε αθέτηση και περιλαμβάνονται στο εν λόγω υποσύνολο να ισούται με την αναλογία των ανοιγμάτων σε αθέτηση και των ανοιγμάτων που δεν είναι σε αθέτηση και περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο εφαρμογής του ιδρύματος. Ωστόσο, τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν επαρκή αριθμό παρατηρήσεων σε αθέτηση και παρατηρήσεων που δεν είναι σε αθέτηση στο υποσύνολο ανάπτυξης και θα πρέπει να τεκμηριώνουν αυτή τη διαφορά.

4.2.4 Αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων για τη βαθμονόμηση των παραμέτρων κινδύνου

28. Προκειμένου τα ιδρύματα να είναι σε θέση να διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στην ποσοτικοποίηση του κινδύνου είναι αντιπροσωπευτικά του χαρτοφυλακίου εφαρμογής που καλύπτεται από το σχετικό υπόδειγμα σύμφωνα με το τρίτο μέρος κεφάλαιο 3 τμήμα 6 ενότητα 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το άρθρο 45 παράγραφος 2 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τη συγκρισιμότητα των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του υπολογισμού των μακροπρόθεσμων μέσων ποσοστών αθέτησης ή των μακροπρόθεσμων μέσων τιμών της LGD, όπως αναφέρεται στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και, κατά περίπτωση, την αντιπροσωπευτικότητα της ομάδας σύμφωνα με το άρθρο 179 παράγραφος 2 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού, σε σχέση με όλα τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) το πεδίο εφαρμογής·
- β) τον ορισμό της αθέτησης·
- γ) την κατανομή των σημαντικών χαρακτηριστικών κινδύνου·
- δ) τις τρέχουσες και τις αναμενόμενες οικονομικές συνθήκες ή συνθήκες της αγοράς·
- ε) τα πιστοδοτικά πρότυπα και τις πολιτικές ανάκτησης.

29. Για τους σκοπούς του σημείου 28(α), τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν ανάλυση κατά τα οριζόμενα στο σημείο 22.

30. Για τους σκοπούς του σημείου 28 στοιχείο (β) και προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο ορισμός της αθέτησης στον οποίο βασίζονται τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου από κάθε πηγή δεδομένων συνάδει με τις απαιτήσεις του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να συγκρίνουν τον ορισμό της αθέτησης τον οποίο εφαρμόζει επί του παρόντος το ίδρυμα με τους ορισμούς της αθέτησης που εφαρμόζονται για τις παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στο σύνολο δεδομένων το οποίο χρησιμοποιείται για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου. Σε περίπτωση που ο ορισμός της αθέτησης έχει μεταβληθεί κατά την περίοδο ιστορικής παρατήρησης, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν την αντιπροσωπευτικότητα των ιστορικών δεδομένων που περιλαμβάνονται στο σύνολο δεδομένων αναφοράς και χρησιμοποιούνται κατά τον ίδιο τρόπο με εκείνον που προσδιορίζεται για τα εξωτερικά δεδομένα στο κεφάλαιο 6 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Σε περίπτωση που ο ορισμός της αθέτησης έχει μεταβληθεί κατά την περίοδο ιστορικής παρατήρησης περισσότερες από μία φορές, τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν χωριστή ανάλυση για καθέναν από τους προηγούμενους ορισμούς της αθέτησης.
31. Για τους σκοπούς του σημείου 28 στοιχείο (γ), τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν κατάλληλη ανάλυση ώστε να διασφαλίζεται ότι, στο επίπεδο του τμήματος βαθμονόμησης, τα εύρη τιμών των βασικών χαρακτηριστικών κινδύνου στο χαρτοφυλάκιο εφαρμογής είναι συγκρίσιμα με εκείνα που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο το οποίο συνιστά το σύνολο δεδομένων αναφοράς για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου, στον βαθμό που απαιτείται προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η ποσοτικοποίηση του κινδύνου δεν είναι μεροληπτική.
32. Για τους σκοπούς του σημείου 28 στοιχείο (δ), τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν την ανάλυση των συνθηκών της αγοράς και των οικονομικών συνθηκών στις οποίες βασίζονται τα δεδομένα κατά τον ακόλουθο τρόπο:
- α) όσον αφορά την εκτίμηση της PD, σύμφωνα με την ενότητα 5.3.4·
 - β) όσον αφορά την εκτίμηση της LGD, σύμφωνα με την ενότητα 6.3.2 και λαμβανομένης υπόψη της παραμέτρου της οικονομικής ύφεσης, όπως απαιτείται δυνάμει του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
33. Για τους σκοπούς του σημείου 28 στοιχείο (ε), τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν αν κατά τη σχετική περίοδο ιστορικής παρατήρησης έχουν επέλθει στα πιστοδοτικά πρότυπα ή στις πολιτικές ανάκτησης σημαντικές μεταβολές οι οποίες ενδέχεται να επηρεάζουν το επίπεδο κινδύνου ή την κατανομή ή τα εύρη τιμών των χαρακτηριστικών των σημαντικών παραγόντων κινδύνου που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο το οποίο καλύπτεται από το υπό εξέταση υπόδειγμα. Σε περίπτωση που τα ιδρύματα παρατηρούν μεταβολές αυτού του είδους, θα πρέπει να αναλύουν το πιθανό σφάλμα (μεροληψία) που περιέχεται στις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου που προκύπτουν από τις εν λόγω μεταβολές κατά τον ακόλουθο τρόπο:
- α) όσον αφορά την εκτίμηση της PD, από την άποψη του επιπέδου των ποσοστών αθέτησης και του πιθανού εύρους διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης·

β) όσον αφορά την εκτίμηση της LGD, από την άποψη των ποσοστών ζημίας, της μέσης διάρκειας των διαδικασιών ανάκτησης, της συχνότητας χρήσης ορισμένων σεναρίων ανάκτησης και των κατανομών της σοβαρότητας της ζημίας.

34. Σε περίπτωση που η αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων που αξιολογούνται σύμφωνα με τα σημεία 28 έως 33 δεν είναι επαρκής και συνεπάγεται μεροληψία ή αυξημένη αβεβαιότητα ως προς την ποσοτικοποίηση του κινδύνου, τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε κατάλληλη προσαρμογή για τη διόρθωση του συστηματικού σφάλματος, ενώ θα πρέπει επίσης να εφαρμόζουν περιθώριο ασφαλείας σύμφωνα με την ενότητα 4.4.

4.3 Ο παράγοντας της ανθρώπινης κρίσης στην εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου

35. Προκειμένου τα ιδρύματα να συμπληρώνουν τα στατιστικά τους υποδείγματα με τον παράγοντα της ανθρώπινης κρίσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 174 στοιχεία β) και ε), στο άρθρο 175 παράγραφος 4, στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο α) και στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να προβαίνουν σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:

- α) να αξιολογούν τις παραδοχές ανάπτυξης υποδειγμάτων και να εξετάζουν κατά πόσον οι επιλεγέντες παράγοντες κινδύνου συμβάλλουν στην αξιολόγηση κινδύνου σύμφωνα με την οικονομική τους έννοια·
- β) να αναλύουν τον αντίκτυπο που έχει ο παράγοντας της ανθρώπινης κρίσης στην αποτελεσματικότητα του υποδείγματος και να μεριμνούν για την ορθή αιτιολόγηση οποιασδήποτε μορφής ανθρώπινης κρίσης·
- γ) να τεκμηριώνουν την εφαρμογή του παράγοντα της ανθρώπινης κρίσης στο υπόδειγμα, μεταξύ άλλων όσον αφορά, τουλάχιστον, τα κριτήρια για την αξιολόγηση, το σκεπτικό, τις παραδοχές, τους συμμετέχοντες εμπειρογνώμονες και την περιγραφή της διαδικασίας.

4.4 Αντιμετώπιση των ελλείψεων και περιθώριο ασφαλείας

4.4.1 Προσδιορισμός των ελλείψεων

36. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν όλες τις ελλείψεις σε σχέση με την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου οι οποίες συνεπάγονται μεροληψία ως προς την ποσοτικοποίηση των εν λόγω παραμέτρων ή αυξημένη αβεβαιότητα που δεν καλύπτεται πλήρως από το γενικό σφάλμα εκτίμησης, καθώς και να ταξινομήσουν κάθε έλλειψη σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- α) κατηγορία Α: ελλείψεις δεδομένων και μεθοδολογικές ελλείψεις·

β) κατηγορία Β: σημαντικές μεταβολές στα πρότυπα αναδοχής, στη διάθεση ανάληψης κινδύνου, στις εισπρακτικές πολιτικές και στις πολιτικές ανάκτησης, καθώς και σε οποιαδήποτε άλλη πηγή πρόσθετης αβεβαιότητας.

37. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού και της ταξινόμησης όλων των ελλείψεων που αναφέρονται στο σημείο 36, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές ελλείψεις στις μεθόδους, στις διαδικασίες, στους ελέγχους, στα δεδομένα ή στα πληροφοριακά συστήματα οι οποίες έχουν προσδιοριστεί από τη μονάδα ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, το τμήμα επικύρωσης, το τμήμα εσωτερικού ελέγχου ή στο πλαίσιο οποιασδήποτε άλλης εσωτερικής ή εξωτερικής επανεξέτασης, ενώ θα πρέπει επίσης να αναλύουν τουλάχιστον όλες τις ακόλουθες δυνητικές πηγές πρόσθετης αβεβαιότητας ως προς την ποσοτικοποίηση του κινδύνου:

α) στην κατηγορία Α:

(i) ελλείποντα ή σημαντικά μεταβληθέντα σημεία ενεργοποίησης της αθέτησης στις ιστορικές παρατηρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μεταβληθέντων κριτηρίων για την αναγνώριση πιστωτικών υποχρεώσεων σε σημαντική καθυστέρηση·

(ii) ελλείπουσα ή ανακριβής ημερομηνία αθέτησης·

(iii) ελλείπουσα, ανακριβής ή παρωχημένη ταξινόμηση της διαβάθμισης που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της αξιολόγησης των ιστορικών βαθμίδων ή ομάδων για τους σκοπούς του υπολογισμού των ποσοστών αθέτησης ή των μέσων πραγματικών τιμών της LGD ανά βαθμίδα ή ομάδα·

(iv) ελλείπουσες ή ανακριβείς πληροφορίες σχετικά με την πηγή των ταμειακών ροών·

(v) ελλείποντα, ανακριβή ή παρωχημένα δεδομένα σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου και τα κριτήρια διαβάθμισης·

(vi) ελλείπουσες ή ανακριβείς πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των μελλοντικών ανακτήσεων, όπως αναφέρονται στο σημείο 159·

(vii) ελλείποντα ή ανακριβή δεδομένα για τον υπολογισμό της οικονομικής ζημίας·

(viii) περιορισμένη αντιπροσωπευτικότητα των ιστορικών παρατηρήσεων λόγω της χρήσης εξωτερικών δεδομένων·

(ix) πιθανή μεροληψία που προκύπτει από την επιλογή της προσέγγισης για τον υπολογισμό του μέσου όρου των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης ενός έτους σύμφωνα με το σημείο 80·

(x) ανάγκη προσαρμογής του μέσου όρου των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης ενός έτους σύμφωνα με το σημείο 86·

(xi) ελλείπουσες πληροφορίες για τους σκοπούς της εκτίμησης των ποσοστών ζημίας ή για τους σκοπούς της αποτύπωσης της οικονομικής ύφεσης στις εκτιμήσεις της LGD·

β) στην κατηγορία Β:

(i) μεταβολές στα πρότυπα αναδοχής, στις εισπρακτικές πολιτικές ή στις πολιτικές ανάκτησης, στη διάθεση ανάληψης κινδύνου ή σε άλλες σχετικές εσωτερικές διαδικασίες·

(ii) αδικαιολόγητες αποκλίσεις όσον αφορά τα εύρη τιμών των βασικών χαρακτηριστικών κινδύνου του χαρτοφυλακίου εφαρμογής σε σύγκριση με τα αντίστοιχα εύρη τιμών του συνόλου δεδομένων που χρησιμοποιείται για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου·

(iii) μεταβολές στο περιβάλλον της αγοράς ή στο νομικό περιβάλλον·

(iv) προβλεπόμενες προσδοκίες όσον αφορά τις δυνητικές μεταβολές στη δομή του χαρτοφυλακίου ή στο επίπεδο κινδύνου, ιδίως βάσει των μέτρων ή των αποφάσεων που έχουν ήδη ληφθεί αλλά δεν αποτυπώνονται στα παρατηρηθέντα δεδομένα.

4.4.2 Κατάλληλη προσαρμογή

38. Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της μεροληψίας στις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου που προκύπτουν από τις προσδιορισθείσες ελλείψεις, όπως αναφέρονται στα σημεία 36 και 37, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν επαρκείς μεθοδολογίες για τη διόρθωση, στο μέτρο του δυνατού, των ελλείψεων που έχουν προσδιοριστεί. Ο αντίκτυπος που έχουν οι εν λόγω μεθοδολογίες στην παράμετρο κινδύνου («κατάλληλη προσαρμογή»), με επιδιωκόμενο αποτέλεσμα την ακριβέστερη εκτίμηση της παραμέτρου κινδύνου («καλύτερη εκτίμηση»), συνιστά είτε αύξηση είτε μείωση της τιμής της παραμέτρου κινδύνου. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν και να παρέχουν στοιχεία τα οποία καταδεικνύουν ότι η εφαρμογή κατάλληλης προσαρμογής έχει ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση καλύτερης εκτίμησης.

39. Τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή κατάλληλων προσαρμογών που αποσκοπούν στην επανόρθωση των προσδιορισθεισών ελλείψεων, κατά περίπτωση, καθώς και την αιτιολόγησή τους.

40. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση την επάρκεια των κατάλληλων προσαρμογών. Η υιοθέτηση μιας κατάλληλης προσαρμογής από τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να αντικαθιστά την ανάγκη αντιμετώπισης των ελλείψεων που έχουν προσδιοριστεί.

4.4.3 Περιθώριο ασφαλείας

41. Όσον αφορά την απαίτηση σύμφωνα με την οποία τα ιδρύματα θα πρέπει να προσθέτουν περιθώριο ασφαλείας, το οποίο συναρτάται με το αναμενόμενο περιθώριο σφάλματος της εκτίμησης, όπως απαιτείται δυνάμει του άρθρου 179 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και του άρθρου 180 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα

πρέπει να θέτουν σε εφαρμογή ένα πλαίσιο για την ποσοτικοποίηση, την τεκμηρίωση και την παρακολούθηση των σφαλμάτων εκτίμησης.

42. Το τελικό περιθώριο ασφαλείας στην εκτίμηση μιας παραμέτρου κινδύνου θα πρέπει να αντικατοπτρίζει το επίπεδο αβεβαιότητας της εκτίμησης σε όλες τις ακόλουθες κατηγορίες:

κατηγορία Α: το περιθώριο ασφαλείας που συναρτάται με τις ελλείψεις δεδομένων και τις μεθοδολογικές ελλείψεις που έχουν προσδιοριστεί στην κατηγορία Α, όπως αναφέρεται στο σημείο 36 στοιχείο (α).

κατηγορία Β: το περιθώριο ασφαλείας που συναρτάται με τις σημαντικές μεταβολές στα πρότυπα αναδοχής, στη διάθεση ανάληψης κινδύνου, στις εισπρακτικές πολιτικές και στις πολιτικές ανάκτησης, καθώς και σε οποιαδήποτε άλλη πηγή πρόσθετης αβεβαιότητας που προσδιορίζεται στην κατηγορία Β, όπως αναφέρεται στο σημείο 36 στοιχείο (β).

κατηγορία Γ: το γενικό σφάλμα εκτίμησης.

43. Για τους σκοπούς της ποσοτικοποίησης του περιθωρίου ασφαλείας, τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:

α) να ποσοτικοποιούν το περιθώριο ασφαλείας για τις προσδιορισθείσες ελλείψεις που αναφέρονται στα σημεία 36 και 37, στον βαθμό που αυτές δεν καλύπτονται από το γενικό σφάλμα εκτίμησης, τουλάχιστον για καθεμία από τις κατηγορίες Α και Β στο επίπεδο του τμήματος βαθμονόμησης, διασφαλίζοντας ότι:

(i) σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται κατάλληλες προσαρμογές κατά την έννοια του σημείου 38, το περιθώριο ασφαλείας αντικατοπτρίζει τυχόν αύξηση της αβεβαιότητας ή πρόσθετο σφάλμα εκτίμησης που συνδέεται με τις εν λόγω προσαρμογές.

(ii) το περιθώριο ασφαλείας σε επίπεδο κατηγορίας που συναρτάται με τις κατάλληλες προσαρμογές είναι ανάλογο με τον βαθμό αβεβαιότητας που συνεπάγονται οι εν λόγω προσαρμογές.

(iii) το περιθώριο ασφαλείας εφαρμόζεται με σκοπό την αντιμετώπιση της αβεβαιότητας της εκτίμησης της παραμέτρου κινδύνου που απορρέει από τυχόν ελλείψεις οι οποίες συγκαταλέγονται μεταξύ αυτών που αναφέρονται στα σημεία 36 και 37 και οι οποίες δεν έχουν διορθωθεί μέσω κατάλληλων προσαρμογών κατά τα προβλεπόμενα στο σημείο i).

β) να ποσοτικοποιούν το γενικό σφάλμα εκτίμησης της κατηγορίας Γ που αναφέρεται στο σημείο 42 και συνδέεται με την υποκείμενη μέθοδο εκτίμησης τουλάχιστον για κάθε τμήμα βαθμονόμησης. το περιθώριο ασφαλείας για το γενικό σφάλμα εκτίμησης θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τη μεταβλητότητα της κατανομής της εκτιμήτριας συνάρτησης.

44. Για τους σκοπούς του σημείου 43(α) και για καθεμία από τις κατηγορίες A και B, τα ιδρύματα δύνανται να ομαδοποιούν όλες ή κάποιες επιλεγμένες ελλείψεις, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, για την ποσοτικοποίηση του περιθωρίου ασφαλείας.
45. Τα ιδρύματα θα πρέπει να ποσοτικοποιούν το τελικό περιθώριο ασφαλείας ως το άθροισμα:
- α) του περιθωρίου ασφαλείας στην κατηγορία A, όπως αναφέρεται στο σημείο 43(α)·
 - β) του περιθωρίου ασφαλείας στην κατηγορία B, όπως αναφέρεται στο σημείο 43(α)·
 - γ) του περιθωρίου ασφαλείας για το γενικό σφάλμα εκτίμησης (κατηγορία Γ), όπως αναφέρεται στο σημείο 43(β).
46. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσθέτουν το τελικό περιθώριο ασφαλείας στην καλύτερη εκτίμηση της παραμέτρου κινδύνου.
47. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο αντίκτυπος του τελικού περιθωρίου ασφαλείας δεν συνεπάγεται μείωση των εκτιμήσεων της παραμέτρου κινδύνου, και ιδίως ότι:
- α) το περιθώριο ασφαλείας που προκύπτει από το γενικό σφάλμα εκτίμησης έχει τιμή μεγαλύτερη του μηδενός·
 - β) το περιθώριο ασφαλείας που προκύπτει από καθεμία από τις κατηγορίες A και B είναι ανάλογο με την αυξημένη αβεβαιότητα στην καλύτερη εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου που οφείλεται στις προσδιορισθείσες ελλείψεις οι οποίες περιλαμβάνονται σε κάθε κατηγορία. Σε κάθε περίπτωση, το περιθώριο ασφαλείας σε καθεμία από τις κατηγορίες A και B θα πρέπει να έχει τιμή μεγαλύτερη ή ίση του μηδενός.
48. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εξετάζουν τον συνολικό αντίκτυπο που έχουν οι προσδιορισθείσες ελλείψεις και το συνεπαγόμενο τελικό περιθώριο ασφαλείας στην αρτιότητα του υποδείγματος, ενώ θα πρέπει επίσης να μεριμνούν ώστε οι εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου και οι συνεπαγόμενες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων να μην στρεβλώνονται από την ανάγκη πολλαπλών προσαρμογών.
49. Για κάθε σύστημα διαβάθμισης, το περιθώριο ασφαλείας θα πρέπει να τεκμηριώνεται στα σχετικά έγγραφα τεκμηρίωσης του υποδείγματος και στα εγχειρίδια μεθοδολογίας. Τα έγγραφα τεκμηρίωσης θα πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τα εξής:
- α) πλήρη κατάλογο που περιλαμβάνει όλες τις προσδιορισθείσες ελλείψεις, συμπεριλαμβανομένων των σφαλμάτων και των αβεβαιοτήτων, καθώς και τα στοιχεία του υποδείγματος ή τις παραμέτρους κινδύνου που ενδέχεται να επηρεάζονται·
 - β) την κατηγορία στην οποία ταξινομούνται οι εν λόγω ελλείψεις, όπως αναφέρεται στο σημείο 42·

- γ) περιγραφή των μεθόδων ποσοτικοποίησης του περιθωρίου ασφαλείας που συναρτάται με τις προσδιορισθείσες ελλείψεις, όπως αναφέρεται στο σημείο 43(α), και ιδίως τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται για την ποσοτικοποίηση του περιθωρίου ασφαλείας ανά κατηγορία.
50. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση τα επίπεδα του περιθωρίου ασφαλείας. Η υιοθέτηση ενός περιθωρίου ασφαλείας από τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να αντικαθιστά την ανάγκη αντιμετώπισης των αιτιών των σφαλμάτων ή των αβεβαιοτήτων ούτε την ανάγκη διόρθωσης των υποδειγμάτων προκειμένου να διασφαλίζεται η πλήρης συμμόρφωσή τους προς τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Κατόπιν αξιολόγησης των ελλείψεων ή των πηγών αβεβαιότητας, τα ιδρύματα θα πρέπει να καταρτίζουν σχέδιο για τη διόρθωση των ελλείψεων δεδομένων και των μεθοδολογικών ελλείψεων, καθώς και οποιασδήποτε άλλης πιθανής πηγής πρόσθετης αβεβαιότητας, και να μειώνουν τα σφάλματα εκτίμησης εντός εύλογου χρονοδιαγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα του σφάλματος εκτίμησης και τη σημαντικότητα του συστήματος διαβάθμισης.
51. Κατά την επανεξέταση των επιπέδων του περιθωρίου ασφαλείας, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι πληρούνται όλα τα ακόλουθα κριτήρια:
- α) το περιθώριο ασφαλείας που απορρέει από τις κατηγορίες Α και Β, όπως αναφέρεται στα σημεία 36 και 37, περιλαμβάνεται στην εσωτερική διαδικασία υποβολής αναφορών χωριστά για κάθε κατηγορία, ενώ μπορεί επίσης να μειωθεί με την πάροδο του χρόνου και εντέλει να εξαλειφθεί αμέσως μετά τη διόρθωση των ελλείψεων σε όλα τα τμήματα του συστήματος διαβάθμισης που είχαν επηρεαστεί·
 - β) το περιθώριο ασφαλείας το οποίο προκύπτει από το γενικό σφάλμα εκτίμησης που αναφέρεται στο σημείο 43(β) περιλαμβάνεται σε χωριστή κατηγορία («Γ») στην εσωτερική διαδικασία υποβολής αναφορών·
 - γ) το επίπεδο του περιθωρίου ασφαλείας αξιολογείται στο πλαίσιο της τακτικής επανεξέτασης που αναφέρεται στο κεφάλαιο 9 και, ειδικότερα, το επίπεδο του περιθωρίου ασφαλείας που συναρτάται με το γενικό σφάλμα εκτίμησης παραμένει αναλογικό και μετά την ενσωμάτωση των πλέον πρόσφατων δεδομένων που αφορούν την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου.
52. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν την έγκαιρη εφαρμογή των απαιτούμενων μεταβολών του περιθωρίου ασφαλείας.

5 Εκτίμηση της PD

5.1 Γενικές απαιτήσεις που αφορούν ειδικά την εκτίμηση της PD

53. Για τους σκοπούς της ταξινόμησης των πιστούχων σε βαθμίδα πιστούχου στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης της πίστωσης σύμφωνα με το άρθρο 172 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και για τους σκοπούς της επανεξέτασης των ταξινομήσεων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έναντι του οποίου υπάρχει άνοιγμα IRB διαβαθμίζεται από το ίδρυμα με το υπόδειγμα που έχει εγκριθεί προς χρήση για το συγκεκριμένο είδος ανοίγματος. Το υπόδειγμα αυτό θα πρέπει να είναι κατάλληλα προσαρμοσμένο στον μοναδικό αρχικό πιστούχο εντός του ισχύοντος συστήματος διαβάθμισης, συμπεριλαμβανομένων των ανοιγμάτων που είναι εξασφαλισμένα με μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 161 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού.
54. Για τους σκοπούς της ταξινόμησης των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής σε βαθμίδα ή ομάδα με ομοειδή χαρακτηριστικά στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης της πίστωσης σύμφωνα με το άρθρο 172 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και για τους σκοπούς της επανεξέτασης των ταξινομήσεων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε άνοιγμα IRB διαβαθμίζεται από το ίδρυμα με το υπόδειγμα που έχει εγκριθεί προς χρήση για το συγκεκριμένο είδος ανοίγματος. Το υπόδειγμα αυτό θα πρέπει να είναι κατάλληλα προσαρμοσμένο στον μοναδικό αρχικό πιστούχο ή στο μοναδικό αρχικό άνοιγμα εντός του ισχύοντος συστήματος διαβάθμισης, συμπεριλαμβανομένων των ανοιγμάτων που είναι εξασφαλισμένα με μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 164 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.
55. Ένα υπόδειγμα PD μπορεί να περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές μεθόδους για την κατάταξη των πιστούχων ή των ανοιγμάτων, καθώς και διάφορα τμήματα βαθμονόμησης.

5.2 Ανάπτυξη υποδείγματος στο πλαίσιο της εκτίμησης της PD

5.2.1 Απαιτήσεις δεδομένων που αφορούν ειδικά την ανάπτυξη υποδείγματος

56. Για τους σκοπούς της ανάπτυξης υποδείγματος, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το σύνολο των δεδομένων αναφοράς περιέχει τις τιμές των παραγόντων κινδύνου για κατάλληλα χρονικά σημεία. Τα εν λόγω χρονικά σημεία ενδέχεται να διαφοροποιούνται μεταξύ των διαφόρων παραγόντων κινδύνου. Κατά την επιλογή των κατάλληλων χρονικών σημείων, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τόσο τη δυναμική όσο και τη συχνότητα επικαιροποίησης των παραγόντων κινδύνου καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου

κατά την οποία ο πιστούχος συμπεριλαμβανόταν στο χαρτοφυλάκιο και, σε περίπτωση αθέτησης, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους που προηγήθηκε της αθέτησης.

5.2.2 Παράγοντες κινδύνου και κριτήρια διαβάθμισης

57. Κατά τη διαδικασία επιλογής των παραγόντων κινδύνου και των κριτηρίων διαβάθμισης, τα ιδρύματα θα πρέπει να εξετάζουν ευρύ φάσμα πληροφοριών σχετικών με το είδος του ανοίγματος που καλύπτεται από το σύστημα διαβάθμισης. Στους δυνητικούς παράγοντες κινδύνου που αναλύονται από τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνονται ειδικότερα οι εξής:

- α) τα χαρακτηριστικά του πιστούχου, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής τοποθεσίας για τις επιχειρήσεις·
- β) χρηματοοικονομικά πληροφοριακά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών καταστάσεων ή των λογαριασμών αποτελεσμάτων·
- γ) στοιχεία σχετικά με τις τάσεις μελλοντικών εξελίξεων, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης ή της μείωσης των πωλήσεων ή του περιθωρίου κέρδους·
- δ) στοιχεία σχετικά με τη συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων των καθυστερήσεων και της χρήσης πιστωτικών διευκολύνσεων.

58. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, για τους σκοπούς της επιλογής των παραγόντων κινδύνου και των κριτηρίων διαβάθμισης, οι επιχειρηματικοί τομείς του ιδρύματος ζητούν τη συμβουλή των αρμόδιων εμπειρογνομόνων όσον αφορά το επιχειρηματικό σκεπτικό και τη συμμετοχή στην ανάληψη κινδύνου έναντι των υπό εξέταση παραγόντων κινδύνου και των κριτηρίων διαβάθμισης.

59. Τα ιδρύματα θα πρέπει να μεριμνούν ώστε η μείωση της αξιοπιστίας της πληροφόρησης με την πάροδο του χρόνου, για παράδειγμα, πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά του πιστούχου που λαμβάνονται κατά τον χρόνο έκδοσης του δανείου, να αντικατοπτρίζεται κατάλληλα στην εκτίμηση της PD. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι το υπόδειγμα εκτιμά το κατάλληλο επίπεδο κινδύνου λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των σχετικών, επί του παρόντος διαθέσιμων και πλέον επικαιροποιημένων πληροφοριών και ότι εφαρμόζεται επαρκές περιθώριο ασφαλείας σε περίπτωση που προκύψει υψηλότερος βαθμός αβεβαιότητας λόγω της έλλειψης επικαιροποιημένης πληροφόρησης. Ειδικότερα, το υπόδειγμα ή η διαδικασία ταξινόμησης θα πρέπει να προβλέπει επαρκή και συντηρητική προσαρμογή σε αμφότερες τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, στην περίπτωση των οικονομικών καταστάσεων που χρονολογούνται πριν από 24 και πλέον μήνες, εφόσον οι πληροφορίες που προέρχονται από τις εν λόγω οικονομικές καταστάσεις συνιστούν σημαντικό παράγοντα κινδύνου·

- β) στην περίπτωση χρήσης δεδομένων από εταιρίες παροχής δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς (credit bureau) που χρονολογούνται πριν από 24 και πλέον μήνες, εάν εξακολουθούν να είναι συναφείς εκείνη τη δεδομένη χρονική στιγμή, και εφόσον οι εν λόγω πληροφορίες πιστωτικών γραφείων συνιστούν σημαντικό παράγοντα κινδύνου.
60. Τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τους παράγοντες κινδύνου και τα κριτήρια διαβάθμισης κατά τρόπο συνεπή, ιδίως όσον αφορά τον υπό εξέταση χρονικό ορίζοντα, στο πλαίσιο της ανάπτυξης υποδείγματος, της βαθμονόμησης υποδείγματος και της εφαρμογής του υποδείγματος.
61. Σε περίπτωση που σημαντικό ποσοστό των πελατών χρησιμοποιούν πολλαπλές πιστοδοτήσεις του ίδιου είδους στο πλαίσιο του υπό εξέταση συστήματος διαβάθμισης λιανικής τραπεζικής, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν το επίπεδο κινδύνου των εν λόγω πελατών σε σύγκριση με τους πελάτες που χρησιμοποιούν μόνο μία πιστοδότηση του αντίστοιχου είδους και, εάν κρίνεται αναγκαίο, να αποτυπώνουν τη διαφορά αυτή στο επίπεδο κινδύνου που περιλαμβάνεται στο υπόδειγμα μέσω κατάλληλων παραγόντων κινδύνου.

5.2.3 Αντιμετώπιση των διαβαθμίσεων τρίτων

62. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν σαφείς πολιτικές που να προσδιορίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες η διαβάθμιση τρίτου που διατηρεί συμβατική ή οργανωτική σχέση με πιστούχο του ιδρύματος μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση κινδύνου του υπό εξέταση πιστούχου. Στις πολιτικές αυτές θα πρέπει να συνεκτιμώνται οι πιθανοί τρόποι που παρατίθενται κατωτέρω, με τους οποίους μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η διαβάθμιση τρίτου κατά την αξιολόγηση κινδύνου του υπό εξέταση πιστούχου:
- α) η διαβάθμιση του εν λόγω τρίτου μεταφέρεται σε κατάλληλο πιστούχο («μεταφορά διαβάθμισης»), σε περίπτωση που δεν υπάρχει καμία διαφορά ως προς τον κίνδυνο μεταξύ του πιστούχου και του συγκεκριμένου τρίτου, λόγω της ύπαρξης κατάλληλης εγγύησης, και η διαβάθμιση τρίτου ταξινομείται εσωτερικά σύμφωνα με το σύστημα διαβάθμισης για τη χρήση του οποίου το ίδρυμα έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- β) η διαβάθμιση του εν λόγω τρίτου λαμβάνεται υπόψη ως ένδειξη παράκαμψης της ταξινόμησης του κατάλληλου πιστούχου σε βαθμίδα ή ομάδα·
- γ) η διαβάθμιση του εν λόγω τρίτου χρησιμεύει ως στοιχείο το οποίο εισάγεται στο υπόδειγμα PD και αντικατοπτρίζει τη συμβατική υποστήριξη του συγκεκριμένου τρίτου για τον πιστούχο.
63. Για την ενσωμάτωση εσωτερικών ή εξωτερικών διαβαθμίσεων τρίτου σε υπόδειγμα PD, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι πληρούνται όλα τα ακόλουθα κριτήρια:
- α) η διαβάθμιση τρίτου πληροί όλες τις απαιτήσεις για τους σημαντικούς παράγοντες κινδύνου που καθορίζονται στην ενότητα 5.2.2·

- β) άλλα κατάλληλα χαρακτηριστικά κινδύνου του πιστούχου και της συναλλαγής αντικατοπτρίζονται δεόντως στο υπόδειγμα, σύμφωνα με το άρθρο 170 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 170 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και δεν έχουν εισαχθεί σημαντικά συστηματικά σφάλματα λόγω υψηλής στάθμησης των πληροφοριών εσωτερικών ή εξωτερικών διαβαθμίσεων.
- γ) δεν πραγματοποιείται διπλός υπολογισμός των επιπτώσεων τυχόν σχέσεων με τρίτους.
64. Η μεταφορά διαβάθμισης δεν θα πρέπει να επιφέρει μεταβολές στην ταξινόμηση των ανοιγμάτων σε κατηγορίες ανοιγμάτων, συστήματα διαβάθμισης ή υποδείγματα, αλλά θα πρέπει να επηρεάζει μόνο την ταξινόμηση σε βαθμίδες ή ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά. Οι μεταφορές των διαβαθμίσεων θα πρέπει να διαμορφώνονται κατά τέτοιον τρόπο ώστε τυχόν μεταβολές στη διαβάθμιση τρίτου που συνιστά σημαντική πληροφορία σχετικά με τον πιστούχο ή το άνοιγμα σε σχέση με το άρθρο 173 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 να αντικατοπτρίζονται εγκαίρως σε όλες τις επηρεαζόμενες διαβαθμίσεις.
65. Η σημαντική συμβατική υποστήριξη που χορηγεί ένας πιστούχος σε τρίτο θα πρέπει να λογίζεται ως παράμετρος μείωσης της ελεύθερης χρηματοοικονομικής βάσης του πιστούχου που παρέχει την εν λόγω υποστήριξη, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής ευρωστίας που επιτρέπει την πλήρη αποπληρωμή όλων των υποχρεώσεων έναντι του ιδρύματος. Αυτό θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται στη διαβάθμιση του πιστούχου που παρέχει την υποστήριξη.

5.2.4 Η φιλοσοφία της διαβάθμισης (rating philosophy)

66. Τα ιδρύματα θα πρέπει να επιλέγουν κατάλληλο σκεπτικό στο οποίο βασίζεται η ταξινόμηση των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες («φιλοσοφία της διαβάθμισης»), λαμβάνοντας υπόψη όλες τις ακόλουθες αρχές:
- α) Τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον η μέθοδος που χρησιμοποιείται για την ποσοτικοποίηση της παραμέτρου κινδύνου είναι κατάλληλη για τη φιλοσοφία της διαβάθμισης και να κατανοούν τα χαρακτηριστικά και τη δυναμική της ταξινόμησης των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά («ταξινόμηση της διαβάθμισης»), καθώς και των εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου που προκύπτουν από την εφαρμοζόμενη μέθοδο.
- β) Τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των συνεπαγόμενων χαρακτηριστικών και της δυναμικής της ταξινόμησης της διαβάθμισης και των εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου που προκύπτουν από την εφαρμοζόμενη μέθοδο, όσον αφορά τις διάφορες χρήσεις τους, και θα πρέπει να κατανοούν τον αντίκτυπό τους στη δυναμική και στη μεταβλητότητα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.
- γ) Η φιλοσοφία της διαβάθμισης θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς των δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων. Στις περιπτώσεις που το σκεπτικό χαρακτηρίζεται από ευαισθησία στις οικονομικές συνθήκες, τείνει να παρέχει εκτιμήσεις τιμών της PD με καλύτερη ικανότητα πρόβλεψης των ποσοστών αθέτησης κάθε έτους. Από

την άλλη πλευρά, στις περιπτώσεις που το σκεπτικό εμφανίζει μικρότερη ευαισθησία στις οικονομικές συνθήκες, τείνει να παρέχει εκτιμήσεις της PD που προσεγγίζουν μεν περισσότερο τη μέση PD μεταξύ των διαφόρων καταστάσεων της οικονομίας, αλλά διαφοροποιούνται από τα παρατηρηθέντα ποσοστά αθέτησης σε έτη κατά τα οποία η κατάσταση της οικονομίας είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη από τη μέση τιμή της. Κατά συνέπεια, είναι πιθανότερο να διαπιστώνονται αποκλίσεις μεταξύ των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης και του μακροπρόθεσμου μέσου ποσοστού αθέτησης της σχετικής βαθμίδας στα συστήματα διαβάθμισης που είναι λιγότερο ευαίσθητα στις οικονομικές συνθήκες. Αντιθέτως, είναι πιθανότερο να υπάρχουν μεταβολές μεταξύ των βαθμίδων στα συστήματα διαβάθμισης που είναι περισσότερο ευαίσθητα στις οικονομικές συνθήκες. Αυτές οι συνήθεις τάσεις θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων και, κατά περίπτωση, της ανάλυσης συγκριτικής αξιολόγησης.

67. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν τη φιλοσοφία της διαβάθμισης που έχουν επιλέξει κατά τρόπο διαχρονικά συνεπή. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν την καταλληλότητα του σκεπτικού στο οποίο βασίζεται η ταξινόμηση των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες («σκεπτικό της διαβάθμισης»), λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) σχεδιασμός των παραγόντων κινδύνου·
- β) μεταβολές μεταξύ των βαθμίδων ή των ομάδων·
- γ) μεταβολές των ετήσιων ποσοστών αθέτησης κάθε βαθμίδας ή ομάδας.

68. Σε περίπτωση που τα ιδρύματα χρησιμοποιούν διαφορετικά συστήματα διαβάθμισης τα οποία διέπονται από διαφορετική φιλοσοφία διαβάθμισης, θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες σχετικά με τις ταξινομήσεις διαβάθμισης ή τις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου με επιφύλαξη, ιδίως όταν κάνουν χρήση των πληροφοριών διαβάθμισης ή των πραγματικών ποσοστών αθέτησης που λαμβάνουν από εξωτερικούς οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας. Εάν τα ιδρύματα χρησιμοποιούν διαφορετικά συστήματα διαβάθμισης με διαφορετικά χαρακτηριστικά, όπως διαφορετική φιλοσοφία ή διαφορετικά επίπεδα αντικειμενικότητας, ακρίβειας, σταθερότητας ή συντηρητικής προσέγγισης, θα πρέπει να μεριμνούν ώστε τα συστήματα διαβάθμισης να διαθέτουν κατάλληλο επίπεδο συνέπειας και οι τυχόν διαφορές μεταξύ τους να καθίστανται επαρκώς κατανοητές. Η εν λόγω κατανόηση θα πρέπει, τουλάχιστον, να δίνει τη δυνατότητα στο ίδρυμα να καθορίζει με κατάλληλο τρόπο συνδυασμού ή συγκεντρωτικής άθροισης των πληροφοριών που προέρχονται από τα διάφορα συστήματα διαβάθμισης όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο σύμφωνα με τις πολιτικές του ιδρύματος. Τα ιδρύματα θα πρέπει να κατανοούν πλήρως τις παραδοχές και τις πιθανές ανακρίβειες που προκύπτουν από τον εν λόγω συνδυασμό ή συγκεντρωτική άθροιση.

5.2.5 Ομοιογένεια των βαθμίδων ή ομάδων πιστούχων με ομοειδή χαρακτηριστικά

69. Για λόγους συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του άρθρου 170 παράγραφος 1 και παράγραφος 3 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και του άρθρου 38 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να ελέγχουν την ομοιογένεια των πιστούχων ή των ανοιγμάτων που ταξινομούνται στις ίδιες βαθμίδες ή ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά. Ειδικότερα, οι βαθμίδες θα πρέπει να ορίζονται κατά τέτοιον τρόπο ώστε κάθε πιστούχος εντός της ίδιας βαθμίδας ή ομάδας με ομοειδή χαρακτηριστικά να χαρακτηρίζεται από ευλόγως παρόμοιο κίνδυνο αθέτησης και να αποφεύγονται σημαντικές αλληλεπικαλύψεις των κατανομών του κινδύνου αθέτησης μεταξύ βαθμίδων ή ομάδων με ομοειδή χαρακτηριστικά.

5.3 Βαθμονόμηση της PD

5.3.1 Απαιτήσεις δεδομένων για τον υπολογισμό των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης

70. Για τους σκοπούς του υπολογισμού του ποσοστού αθέτησης ενός έτους που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 78) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν την πληρότητα των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων και άλλων πληροφοριών σε σχέση με τον παρονομαστή και τον αριθμητή, όπως περιγράφονται στα σημεία 73 και 74 που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του παρατηρηθέντος μέσου ποσοστού αθέτησης. Ειδικότερα, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν τουλάχιστον τη δέουσα αποθήκευση και διαθεσιμότητα των ακόλουθων δεδομένων για τη σχετική περίοδο παρατήρησης που αναφέρεται στα σημεία 82 έως 83:

- α) των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του κατάλληλου είδους ανοίγματος που καλύπτεται από το υπό εξέταση υπόδειγμα PD·
- β) τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των τμημάτων βαθμονόμησης:
- γ) των παραγόντων κινδύνου που χρησιμοποιούνται για τη διαφοροποίηση του κινδύνου· εάν στο υπόδειγμα έχει συμπεριληφθεί νέος σημαντικός παράγοντας κινδύνου για τον οποίο δεν υπάρχουν διαθέσιμα ιστορικά δεδομένα, τα ιδρύματα θα πρέπει να καταβάλλουν προσπάθειες για την ελαχιστοποίηση των ελλειπόντων δεδομένων που αφορούν τους παράγοντες κινδύνου σε διαχρονική βάση, όπως περιγράφεται στο σημείο 51 στοιχείο α), και να εφαρμόζουν κατάλληλη προσαρμογή και περιθώριο ασφαλείας σύμφωνα με την ενότητα 4.4·
- δ) όλους τους αριθμούς ταυτοποίησης των πιστούχων και των ανοιγμάτων που αφορούν τον υπολογισμό του ποσοστού αθέτησης, λαμβανομένων υπόψη των περιπτώσεων στις οποίες ο αριθμός ταυτοποίησης έχει μεταβληθεί με την πάροδο του χρόνου, συμπεριλαμβανομένων τυχόν μεταβολών λόγω αναδιάρθρωσης των ανοιγμάτων.

71. Η εξαίρεση κάποιων παρατηρήσεων από τον υπολογισμό του ποσοστού αθέτησης ενός έτους θα πρέπει να πραγματοποιείται μόνο στις ακόλουθες δύο περιπτώσεις:

- α) οι πιστούχοι οι οποίοι έχουν συμπεριληφθεί εσφαλμένα στο σύνολο δεδομένων των αθετήσεων, δεδομένου ότι δεν περιήλθαν σε κατάσταση αθέτησης κατά την έννοια του ορισμού της αθέτησης βάσει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όπως προσδιορίζεται περαιτέρω στις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του εν λόγω άρθρου, δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στον αριθμητή του ποσοστού αθέτησης ενός έτους·
- β) οι πιστούχοι οι οποίοι έχουν ταξινομηθεί εσφαλμένα στο υπό εξέταση υπόδειγμα διαβάθμισης, παρότι δεν εμπίπτουν στο εύρος εφαρμογής του εν λόγω υποδείγματος διαβάθμισης, θα πρέπει να εξαιρούνται τόσο από τον αριθμητή όσο και από τον παρονομαστή του ποσοστού αθέτησης ενός έτους.

72. Τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν όλα τα δεδομένα εκκαθάρισης σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 3 στοιχείο β) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσοστού αθέτησης ενός έτους, και ειδικότερα:

- α) για τα υποδείγματα PD εκτός της λιανικής τραπεζικής, να καταρτίζουν κατάλογο όλων των παρατηρήσεων που περιλαμβάνονται στο σύνολο δεδομένων που έχουν εξαιρεθεί σύμφωνα με το σημείο 71, συνοδευόμενο από κατά περίπτωση αιτιολόγηση·
- β) για τα υποδείγματα PD λιανικής τραπεζικής, να καταγράφουν πληροφορίες σχετικά με τους λόγους και τον αριθμό των εξαιρέσεων των παρατηρήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το σημείο 71.

5.3.2 Υπολογισμός των ποσοστών αθέτησης ενός έτους

73. Για τους σκοπούς του υπολογισμού του ποσοστού αθέτησης ενός έτους που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 78) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι πληρούνται αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) ο παρονομαστής αποτελείται από τον αριθμό των πιστούχων οι οποίοι δεν είναι σε αθέτηση και υπέχουν οποιαδήποτε πιστωτική υποχρέωση που παρατηρήθηκε κατά την έναρξη της περιόδου παρατήρησης ενός έτους· σε αυτό το πλαίσιο, η πιστωτική υποχρέωση αφορά αμφότερες τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - (i) οποιοδήποτε από τα στοιχεία εντός ισολογισμού, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ποσών κεφαλαίου, τόκων και προμηθειών·
 - (ii) οποιοδήποτε από τα στοιχεία εκτός ισολογισμού, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων που εκδίδονται από το ίδρυμα υπό την ιδιότητα του εγγυητή·

- β) ο αριθμητής περιλαμβάνει το σύνολο των πιστούχων που λαμβάνονται υπόψη στον παρονομαστή και παρουσιάζουν τουλάχιστον ένα γεγονός αθέτησης κατά τη διάρκεια της περιόδου παρατήρησης ενός έτους.
74. Κατά την ταξινόμηση των πιστούχων ή των ανοιγμάτων σε βαθμίδες ή ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά για τους σκοπούς του υπολογισμού του ποσοστού αθέτησης ενός έτους, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις παρεκκλίσεις, χωρίς να αποτυπώνουν ωστόσο στην εν λόγω ταξινόμηση τις πιθανές επιπτώσεις υποκατάστασης λόγω μεταβολών του πιστωτικού κινδύνου ούτε τις ενδεχόμενες εκ των υστέρων συντηρητικές προσαρμογές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με την ενότητα 8.1. Σε περίπτωση που το ποσοστό αθέτησης ενός έτους υπολογίζεται από τη βαθμίδα ή την ομάδα διαβάθμισης, ο παρονομαστής θα πρέπει να αναφέρεται στο σύνολο των πιστούχων που έχουν ταξινομηθεί σε μια βαθμίδα ή ομάδα διαβάθμισης κατά την έναρξη της περιόδου παρατήρησης. Σε περίπτωση που το ποσοστό αθέτησης ενός έτους υπολογίζεται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου, ο παρονομαστής θα πρέπει να αναφέρεται στο σύνολο των πιστούχων που έχουν ταξινομηθεί στο αντίστοιχο τμήμα βαθμονόμησης κατά την έναρξη της περιόδου παρατήρησης.
75. Τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν επίσης το ποσοστό αθέτησης ενός έτους και για το υποσύνολο των πιστούχων με πιστωτική υποχρέωση οι οποίοι δεν είχαν διαβαθμιστεί κατά την έναρξη της σχετικής περιόδου παρατήρησης, αλλά ενέπιπταν στο εύρος εφαρμογής του υπό εξέταση υποδείγματος («ελλείπουσες διαβαθμίσεις»), ακόμη και αν οι εν λόγω πιστούχοι είχαν ταξινομηθεί σε βαθμίδα ή ομάδα διαβάθμισης με συντηρητικό τρόπο για τους σκοπούς του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Οι διαβαθμίσεις πιστούχων οι οποίες βασίζονται σε ελλείπουσες ή εν μέρει ελλείπουσες πληροφορίες ή σε περίπτωση που η διαβάθμιση είναι μεν παρωχημένη, αλλά εξακολουθεί να θεωρείται έγκυρη από το ίδρυμα, δεν θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως ελλείπουσες διαβαθμίσεις.
76. Για σκοπούς των σημείων 73 έως 75, ο πιστούχος πρέπει να συμπεριλαμβάνεται επίσης στον παρονομαστή και, κατά περίπτωση, στον αριθμητή, σε περίπτωση μεταβολής μεταξύ διαφορετικών βαθμίδων, ομάδων ή υποδειγμάτων διαβάθμισης, συστημάτων διαβάθμισης ή προσεγγίσεων ως προς τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων εντός της περιόδου παρατήρησης ή σε περίπτωση που οι αντίστοιχες πιστωτικές υποχρεώσεις έχουν πωληθεί, διαγραφεί, αποπληρωθεί ή κλείσει με άλλον τρόπο κατά τη διάρκεια της περιόδου παρατήρησης. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν κατά πόσον οι εν λόγω μεταβολές ή πωλήσεις πιστωτικών υποχρεώσεων εισάγουν μεροληψία που επηρεάζει το ποσοστό αθέτησης και, εάν ναι, θα πρέπει να αποτυπώνουν τα στοιχεία αυτά επαρκώς προσαρμοσμένα και να εξετάζουν την προσθήκη επαρκούς περιθωρίου ασφαλείας.
77. Σε κάθε περίπτωση, τα ιδρύματα θα πρέπει να μεριμνούν ώστε κάθε πιστούχος σε αθέτηση να συνεκτιμάται μόνο μία φορά στον αριθμητή και στον παρονομαστή του υπολογισμού του ποσοστού αθέτησης ενός έτους, ακόμη και όταν ο πιστούχος έχει περιέλθει σε κατάσταση αθέτησης περισσότερες από μία φορές κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου ενός έτους.

78. Για την επιλογή κατάλληλης προσέγγισης υπολογισμού, όπως απαιτείται σύμφωνα με το σημείο 80, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν τα παρατηρηθέντα ποσοστά αθέτησης ενός έτους εντός της περιόδου ιστορικής παρατήρησης τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση.

5.3.3 Υπολογισμός του παρατηρηθέντος μέσου ποσοστού αθέτησης

79. Τα παρατηρηθέντα μέσα ποσοστά αθέτησης ενός έτους («παρατηρηθέν μέσο ποσοστό αθέτησης») θα πρέπει να υπολογίζονται για κάθε βαθμίδα ή ομάδα διαβάθμισης με ομοειδή χαρακτηριστικά και, επιπλέον, για το είδος ανοίγματος που καλύπτεται από το κατάλληλο υπόδειγμα PD, καθώς και για κάθε σχετικό τμήμα βαθμονόμησης.

80. Τα ιδρύματα θα πρέπει να επιλέγουν την κατάλληλη προσέγγιση μεταξύ μιας προσέγγισης που βασίζεται σε αλληλεπικαλυπτόμενα χρονικά διαστήματα και μιας προσέγγισης που βασίζεται σε μη αλληλεπικαλυπτόμενα χρονικά διαστήματα ενός έτους, με σκοπό τον υπολογισμό του παρατηρηθέντος μέσου ποσοστού αθέτησης βάσει τεκμηριωμένης ανάλυσης. Η εν λόγω ανάλυση θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής:

- α) ανάλυση του πιθανού συστηματικού σφάλματος λόγω της αναλογίας των βραχυπρόθεσμων και των καταγγελθεισών συμβάσεων που δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο παρατήρησης κατά τη διάρκεια των σχετικών περιόδων ενός έτους·
- β) ανάλυση του πιθανού συστηματικού σφάλματος (μεροληψίας) λόγω των συγκεκριμένων ημερομηνιών υπολογισμού που έχουν επιλεγεί·
- γ) για τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν αλληλεπικαλυπτόμενα χρονικά διαστήματα ενός έτους, ανάλυση του δυνητικά σημαντικού συστηματικού σφάλματος (μεροληψίας) λόγω έμμεσης υπερβολικής στάθμισης της επικαλυπτόμενης χρονικής περιόδου·
- δ) ανάλυση του δυνητικά σημαντικού συστηματικού σφάλματος (μεροληψίας) λόγω της εποχικής διακύμανσης που συνδέεται με τις επιλεγμένες ημερομηνίες υπολογισμού.

81. Για τους σκοπούς των σημείων 79 και 80, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τα παρατηρηθέντα μέσα ποσοστά αθέτησης ως τον αριθμητικό μέσο όλων των ποσοστών αθέτησης ενός έτους που υπολογίζονται σύμφωνα με τα σημεία 73 έως 76. Στην περίπτωση των υποδειγμάτων PD για την κατηγορία των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, τα ιδρύματα δύνανται να υπολογίζουν το παρατηρηθέν μέσο ποσοστό αθέτησης ως σταθμισμένο μέσο όρο των ποσοστών αθέτησης ενός έτους, εάν το ίδρυμα δεν αποδίδει την ίδια σημασία στα ιστορικά δεδομένα επειδή τα πλέον πρόσφατα δεδομένα έχουν καλύτερη ικανότητα πρόβλεψης των ζημιών σύμφωνα με το άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

5.3.4 Μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης

82. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που αναφέρεται στο άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο η) και στο άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κατά τον χρόνο βαθμονόμησης του υποδείγματος θα πρέπει να θεωρούνται συναφείς οι πρόσθετες παρατηρήσεις που χρονολογούνται στην τελευταία

πενταετία, εάν οι εν λόγω παρατηρήσεις απαιτούνται ώστε η περίοδος ιστορικής παρατήρησης να αντικατοπτρίζει το πιθανό εύρος διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης του συγκεκριμένου τύπου ανοίγματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 3 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων.

83. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της αντιπροσωπευτικότητας της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που αναφέρεται στο σημείο 82 όσον αφορά το πιθανό εύρος διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης ενός έτους, τα ιδρύματα θα πρέπει να διερευνούν αν η περίοδος ιστορικής παρατήρησης περιλαμβάνει αντιπροσωπευτικό συνδυασμό ετών θετικών και αρνητικών επιδόσεων, ενώ θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τη διακύμανση όλων των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης ενός έτους·
- β) την ύπαρξη, την έλλειψη ή την επικράτηση ποσοστών αθέτησης ενός έτους που συνδέονται με έτη αρνητικών επιδόσεων, όπως αντικατοπτρίζονται από τους οικονομικούς δείκτες που αφορούν το υπό εξέταση είδος ανοίγματος εντός της περιόδου ιστορικής παρατήρησης·
- γ) σημαντικές μεταβολές στο οικονομικό, νομικό ή επιχειρηματικό περιβάλλον εντός της περιόδου ιστορικής παρατήρησης.

84. Εάν η περίοδος ιστορικής παρατήρησης που αναφέρεται στο σημείο 82 είναι αντιπροσωπευτική του πιθανού εύρους διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης, το μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης θα πρέπει να υπολογίζεται ως ο παρατηρηθείς μέσος όρος των ποσοστών αθέτησης ενός έτους κατά τη συγκεκριμένη περίοδο.

85. Εάν η περίοδος ιστορικής παρατήρησης που αναφέρεται στο σημείο 82 δεν είναι αντιπροσωπευτική του πιθανού εύρους διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 4 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν τα εξής:

- α) εάν στην περίοδο ιστορικής παρατήρησης περιλαμβάνεται μηδενικός ή ανεπαρκής αριθμός ετών αρνητικών επιδόσεων, ο μέσος όρος των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης ενός έτους θα πρέπει να προσαρμόζεται ούτως ώστε να διαμορφώνεται εκτίμηση μακροπρόθεσμου μέσου ποσοστού αθέτησης·
- β) εάν στην περίοδο ιστορικής παρατήρησης περιλαμβάνεται υπερβολικά υψηλός αριθμός ετών αρνητικών επιδόσεων, ο μέσος όρος των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης ενός έτους μπορεί να προσαρμόζεται ώστε να διαμορφώνεται η εκτίμηση μακροπρόθεσμου ποσοστού αθέτησης, εάν υπάρχει σημαντική συσχέτιση μεταξύ των οικονομικών δεικτών που αναφέρονται στο σημείο 83 στοιχείο (b) και των διαθέσιμων ποσοστών αθέτησης ενός έτους.

Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, λόγω των προσαρμογών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), το προσαρμοσμένο μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης αντικατοπτρίζει το πιθανό εύρος διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης.

86. Στη εξαιρετική περίπτωση στην οποία το μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης είναι χαμηλότερο του μέσου όρου όλων των παρατηρηθέντων ποσοστών αθέτησης ενός έτους λόγω τυχόν προσαρμογής που έχει εφαρμοστεί σύμφωνα με το σημείο 85, τα ιδρύματα θα πρέπει να συγκρίνουν τις τιμές των προσαρμοσμένων μακροπρόθεσμων μέσων ποσοστών αθέτησης με όποια από τις ακόλουθες τιμές είναι υψηλότερη:

- α) τον παρατηρηθέντα μέσο όρο των ποσοστών αθέτησης ενός έτους κατά την τελευταία πενταετία·
- β) τον παρατηρηθέντα μέσο όρο όλων των διαθέσιμων ποσοστών αθέτησης ενός έτους.

Τα ιδρύματα θα πρέπει να αιτιολογούν τον προσανατολισμό και το μέγεθος της προσαρμογής, συμπεριλαμβανομένης της επάρκειας του υπό εξέταση περιθωρίου ασφαλείας, σύμφωνα με την απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 49 παράγραφος 4 στοιχείο β) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων και στην ενότητα 4.4. Επιπλέον, σε περίπτωση που το προσαρμοσμένο μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης είναι χαμηλότερο από την υψηλότερη από τις δύο τιμές που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), τα ιδρύματα θα πρέπει να παραθέτουν τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους οι εν λόγω δύο τιμές κρίνονται ακατάλληλες.

5.3.5 Βαθμονόμηση ως προς το μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης

87. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν αξιόπιστες και άρτια καθορισμένες διαδικασίες για την εξασφάλιση ορθής βαθμονόμησης, συμπεριλαμβάνοντας όλα τα ακόλουθα στοιχεία στην διαδικασία βαθμονόμησης την οποία εφαρμόζουν:

- α) ποσοτικούς δοκιμαστικούς ελέγχους βαθμονόμησης ανά βαθμίδα ή ομάδα διαβάθμισης·
- β) ποσοτικούς δοκιμαστικούς ελέγχους βαθμονόμησης σε επίπεδο τμήματος βαθμονόμησης·
- γ) συμπληρωματικές ποιοτικές αναλύσεις, όπως γνωμοδοτήσεις εμπειρογνομώνων, σχετικά με τη μορφή της συνεπαγόμενης κατανομής των πιστούχων, τον ελάχιστο αριθμό των πιστούχων ανά βαθμίδα και την αποφυγή αδικαιολόγητης συγκέντρωσης σε ορισμένες βαθμίδες ή ομάδες.

88. Στα έγγραφα τεκμηρίωσης του υποδείγματος PD, τα ιδρύματα θα πρέπει να αποθηκεύουν και να περιγράφουν το δείγμα βαθμονόμησης που συνδέεται με κάθε τμήμα βαθμονόμησης. Για λόγους διασφάλισης της συμμόρφωσης προς το άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή το άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να επιτυγχάνουν κατάλληλη ισορροπία μεταξύ, αφενός, της συγκρισιμότητας του

δείγματος βαθμονόμησης με το χαρτοφυλάκιο εφαρμογής όσον αφορά τα χαρακτηριστικά των πιστούχων και των συναλλαγών και, αφετέρου, της αντιπροσωπευτικότητάς του ως προς το πιθανό εύρος διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης, όπως αναφέρεται στην ενότητα 5.3.4.

89. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν τη βαθμονόμηση αφού έχουν λάβει προηγουμένως υπόψη τυχόν παρακάμψεις που εφαρμόζονται κατά την ταξινόμηση των πιστούχων σε βαθμίδες ή ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά και πριν από την εφαρμογή του περιθωρίου ασφαλείας ή των κατώτερων τιμών στις εκτιμήσεις της PD, όπως αναφέρεται στο άρθρο 160 παράγραφος 1 και στο άρθρο 163 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Σε περίπτωση που κάποια μέθοδος κατάταξης ή πολιτική παρακάμψεων έχει μεταβληθεί με την πάροδο του χρόνου, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τις επιπτώσεις των εν λόγω μεταβολών στη συχνότητα και στο πεδίο εφαρμογής των παρακάμψεων και να τις λαμβάνουν δεόντως υπόψη.
90. Κατά τη διάρκεια της βαθμονόμησης είναι δυνατή η εφαρμογή της διαδικασίας ομαδοποίησης των πιστούχων ή των ανοιγμάτων που έχουν ταξινομηθεί σε βαθμίδες ή ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά, ιδίως σε περίπτωση που τα ιδρύματα προβαίνουν στην εν λόγω ομαδοποίηση προσδιορίζοντας τα διαστήματα των τιμών βαθμολογίας που αποτυπώνουν ένα προκαθορισμένο επίπεδο PD που ταξινομείται σε βαθμίδα κύριας κλίμακας (master scale).
91. Λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα δεδομένων, τη δομή του υποδείγματος και του χαρτοφυλακίου, καθώς και τις επιχειρηματικές απαιτήσεις, τα ιδρύματα θα πρέπει να επιλέγουν κατάλληλη μέθοδο για τη διενέργεια της βαθμονόμησης σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:
- α) τα ιδρύματα μπορούν να επιλέξουν ένα από τα ακόλουθα είδη βαθμονόμησης:
- (i) βαθμονόμηση σύμφωνα με το άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή το άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - (ii) βαθμονόμηση σύμφωνα με το άρθρο 169 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή το άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού, σε περίπτωση που χρησιμοποιείται συνεχής κλίμακα διαβάθμισης·
- β) για τα ανοίγματα έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών, καθώς και για τα ανοίγματα σε μετοχές όταν ένα ίδρυμα χρησιμοποιεί την προσέγγιση PD/LGD που καθορίζεται στο άρθρο 155 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα μπορούν να επιλέξουν ένα από τα ακόλουθα είδη βαθμονόμησης:
- (i) βαθμονόμηση βασιζόμενη σε αντιστοίχιση με την κλίμακα διαβάθμισης που χρησιμοποιείται από εξωτερικό οργανισμό πιστοληπτικών αξιολογήσεων (ΕΟΠΑ) ή παρόμοιο οργανισμό σύμφωνα με το άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

- (ii) για στατιστικό υπόδειγμα πρόβλεψης της αθέτησης, σύμφωνα με την ενότητα 4 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, σε περίπτωση που οι τιμές PD εκτιμώνται ως απλοί μέσοι όροι των εκτιμήσεων πρόβλεψης της πιθανότητας αθέτησης για μεμονωμένους πιστούχους σε δεδομένη βαθμίδα ή ομάδα, σύμφωνα με το άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, βαθμονόμηση στο επίπεδο των κατάλληλων τμημάτων βαθμονόμησης των σχετικών εκτιμήσεων της πιθανότητας αθέτησης·
- γ) για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, τα ιδρύματα μπορούν να επιλέγουν βαθμονόμηση βάσει των συνολικών ζημιών και των τιμών της LGD, σύμφωνα με το άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχεία β) και δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- δ) για τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις έναντι επιχειρήσεων, τα ιδρύματα μπορούν να επιλέγουν βαθμονόμηση βάσει των αναμενόμενων ζημιών και των τιμών της LGD, σύμφωνα με το άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
92. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των εκτιμήσεων της PD που αναφέρονται στο σημείο 91, κατά τη βαθμονόμηση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είτε:
- α) το μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης σε επίπεδο βαθμίδας ή ομάδας με ομοειδή χαρακτηριστικά, οπότε στην περίπτωση αυτή τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν πρόσθετους δοκιμαστικούς ελέγχους βαθμονόμησης στο επίπεδο του σχετικού τμήματος βαθμονόμησης· είτε
- β) το μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης στο επίπεδο του τμήματος βαθμονόμησης, οπότε στην περίπτωση αυτή τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν πρόσθετους δοκιμαστικούς ελέγχους βαθμονόμησης στο επίπεδο των σχετικών βαθμίδων ή ομάδων ή, σε περίπτωση που χρησιμοποιούν άμεσες εκτιμήσεις της PD σύμφωνα με το άρθρο 169 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, σε επίπεδο κατάλληλο για την εφαρμογή του υποδείγματος πιθανότητας.
93. Ανεξάρτητα από την προσέγγιση την οποία επιλέγουν μεταξύ των προσεγγίσεων που αναφέρονται στο σημείο 92, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν τη δυνητική επίδραση της επιλεγείσας μεθόδου βαθμονόμησης στη συμπεριφορά των εκτιμήσεων της PD με την πάροδο του χρόνου.
94. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των εκτιμήσεων της PD βάσει αντιστοίχισης με εξωτερική κλίμακα διαβάθμισης, όπως αναφέρεται στο σημείο 91 στοιχείο (b) σημείο (i)), τα ιδρύματα θα πρέπει να βασίζονται τα ποσοστά αθέτησης που παρατηρήθηκαν για τις βαθμίδες του εξωτερικού οργανισμού σε χρονική σειρά που είναι αντιπροσωπευτική του πιθανού εύρους διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης για τις βαθμίδες και τις ομάδες του δεδομένου χαρτοφυλακίου.

95. Εάν τα ιδρύματα πραγματοποιούν εκτιμήσεις της PD βάσει των εκτιμήσεων των ζημιών και των τιμών της LGD, σύμφωνα με το άρθρο 161 παράγραφος 2 και το άρθρο 180 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να χρησιμοποιούν ένα σύνολο δεδομένων αναφοράς το οποίο περιλαμβάνει τις πραγματοποιηθείσες ζημίες σε όλες τις αθετήσεις που έχουν προσδιοριστεί κατά τη διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που καθορίζεται σύμφωνα με την ενότητα 6.3.2.1 και τους σχετικούς παράγοντες ζημίας.
96. Για τη χρήση άμεσων εκτιμήσεων της PD όσον αφορά τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 169 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να καταδεικνύουν ότι οι θεωρητικές παραδοχές του υποδείγματος πιθανότητας στις οποίες στηρίζεται η μεθοδολογία εκτίμησης πληρούνται σε ικανοποιητικό βαθμό στην πράξη και ότι διατηρείται το μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης. Ειδικότερα, θα πρέπει να πληρούνται όλες οι απαιτήσεις δεδομένων και αντιπροσωπευτικότητας, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 174 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ενώ θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται ο ορισμός της αθέτησης σύμφωνα με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να υιοθετείται η χρήση συνεχόμενων τιμών της PD ούτε παραμέτρων εξομάλυνσης των ποσοστών αθέτησης με σκοπό την αντιμετώπιση της έλλειψης δεδομένων, του χαμηλού επιπέδου ικανότητας διάκρισης ή οποιωνδήποτε άλλων ελλείψεων στην ταξινόμηση διαβάθμισης ή στη διαδικασία εκτίμησης της PD ή με σκοπό τη μείωση των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.
97. Τα ιδρύματα μπορούν να προβαίνουν σε διαχωρισμό των ανοιγμάτων που καλύπτονται από το ίδιο υπόδειγμα PD σε όσα διαφορετικά τμήματα βαθμονόμησης κρίνονται αναγκαία, σε περίπτωση που ένα ή περισσότερα υποσύνολα των εν λόγω ανοιγμάτων χαρακτηρίζονται από σημαντικά διαφορετικό επίπεδο κινδύνου. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν κατάλληλους παράγοντες τμηματοποίησης και θα πρέπει να αιτιολογούν και να τεκμηριώνουν τη χρήση και το εύρος των τμημάτων βαθμονόμησης.
98. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται μέθοδοι βαθμολόγησης, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν τα εξής:
- α) εάν έχει επέλθει μεταβολή στη χρησιμοποιούμενη μέθοδο βαθμολόγησης, τα ιδρύματα εξετάζουν αν κρίνεται αναγκαίος ο επανυπολογισμός των βαθμολογιών των πιστούχων ή των ανοιγμάτων που βασίζονται στο αρχικό σύνολο δεδομένων αντί της χρήσης βαθμολογιών που υπολογίστηκαν βάσει των προηγούμενων εκδοχών της μεθόδου βαθμολόγησης και, σε περίπτωση που δεν είναι εφικτός ο εν λόγω επανυπολογισμός, τα ιδρύματα αξιολογούν τις δυνητικές επιπτώσεις τις οποίες και λαμβάνουν υπόψη μέσω κατάλληλης αύξησης του περιθωρίου ασφαλείας έναντι των εκτιμήσεών τους για την PD·
- β) εάν εφαρμόζεται το άρθρο 180 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι εκτιμήσεις της PD που είχαν προκύψει ως απλός μέσος όρος των επιμέρους εκτιμήσεων της PD είναι επαρκείς για τις σχετικές βαθμίδες, με την εφαρμογή δοκιμαστικών ελέγχων βαθμονόμησης στις εν λόγω εκτιμήσεις σε επίπεδο βαθμίδας,

βάσει ποσοστών αθέτησης ενός έτους που είναι αντιπροσωπευτικά του πιθανού εύρους διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης.

99. Η βαθμονόμηση δεν θα πρέπει να επηρεάζει την ιεραρχική κατάταξη των πιστούχων ή των ανοιγμάτων εντός ενός τμήματος βαθμονόμησης πέραν της κατάταξής τους εντός κάθε βαθμίδας ή ομάδας με ομοειδή χαρακτηριστικά.

6 Εκτίμηση της LGD

6.1 Γενικές απαιτήσεις που αφορούν ειδικά την εκτίμηση της LGD

6.1.1 Μεθοδολογίες εκτίμησης της LGD

100. Τα ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια χρήσης εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θα πρέπει να εφαρμόζουν μια εκτίμηση της LGD σε κάθε άνοιγμα που δεν είναι σε αθέτηση, καθώς και μια εκτίμηση της LGD σε αθέτηση και της EL_{BE} σε κάθε άνοιγμα που είναι σε αθέτηση εντός του εύρους εφαρμογής του συστήματος διαβάθμισης που υπόκειται στην εν λόγω άδεια σύμφωνα με τα άρθρα 172 και 173 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση των τιμών της LGD για όλες τις βαθμίδες πιστοδοτήσεων της διακριτής κλίμακας διαβάθμισης πιστοδοτήσεων ή για όλες τις ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά κινδύνου που έχουν ενσωματωθεί στο σύστημα διαβάθμισης. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να αντιμετωπίζουν κάθε πιστοδότηση σε αθέτηση ως χωριστή παρατήρηση αθέτησης, εκτός εάν είχαν αναγνωριστεί σε μία ενιαία πιστοδότηση περισσότερες από μία ανεξάρτητες αθετήσεις, οι οποίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του σημείου 101.
101. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD, όσον αφορά τις αθετήσεις που έχουν αναγνωριστεί σε ενιαία πιστοδότηση, εάν το χρονικό διάστημα μεταξύ της στιγμής επαναφοράς του ανοίγματος σε κατάσταση μη αθέτησης και της επακόλουθης ταξινόμησης σε κατάσταση αθέτησης είναι μικρότερο των εννέα μηνών, τα ιδρύματα θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τα εν λόγω ανοίγματα ως ανοίγματα σε διαρκή κατάσταση αθέτησης από την πρώτη στιγμή που επήλθε η αθέτηση. Για τους σκοπούς της εξέτασης δύο μεταγενέστερων αθετήσεων ως μίας ενιαίας αθέτησης στο πλαίσιο της εκτίμησης της LGD, τα ιδρύματα μπορούν να προσδιορίζουν χρονική περίοδο άνω των εννέα μηνών, υπό την προϋπόθεση ότι είναι κατάλληλη για το συγκεκριμένο είδος ανοίγματος και αντικατοπτρίζει την οικονομική σημασία των πραγματικών ποσοστών αθέτησης.
102. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση των εσωτερικών τιμών της LGD με βάση τα εσωτερικά ποσοστά ζημίας και ανάκτησης, όπως αποτυπώνονται στα ιστορικά δεδομένα των ανοιγμάτων σε αθέτηση. Τα ιδρύματα μπορούν να συμπληρώνουν τα εσωτερικά τους ιστορικά δεδομένα σχετικά με τα ανοίγματα σε αθέτηση με εξωτερικά δεδομένα. Ειδικότερα, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να πραγματοποιούν τις εσωτερικές τους εκτιμήσεις της LGD μόνο με βάση τις τιμές αγοράς των χρηματοοικονομικών μέσων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, ενδεικτικά, δάνεια που διαπραγματεύονται στην αγορά, ομόλογα ή μέσα αντιστάθμισης του κινδύνου αθέτησης, αλλά μπορούν να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές για να συμπληρώνουν τα εσωτερικά ιστορικά δεδομένα τους.

103. Εάν στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής και των αποκτηθεισών εισπρακτέων απαιτήσεων έναντι επιχειρήσεων, τα ιδρύματα πραγματοποιούν τις εκτιμήσεις της LGD βάσει των πραγματοποιηθεισών ζημιών και κατάλληλων εκτιμήσεων της PD, σύμφωνα με το άρθρο 161 παράγραφος 2 και το άρθρο 181 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι:

- α) η διαδικασία για την εκτίμηση των συνολικών ζημιών πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 179 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το αποτέλεσμα είναι συνεπές με την έννοια της LGD, όπως ορίζεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού, καθώς και τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο 6, ιδίως όσον αφορά την έννοια της οικονομικής ζημίας όπως προσδιορίζεται στην ενότητα 6.3.1·
- β) η διαδικασία για την εκτίμηση της PD πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 179 και 180 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο 5.

104. Ένα υπόδειγμα LGD μπορεί να περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές μεθόδους, ιδίως όσον αφορά τα διάφορα είδη εξασφαλίσεων, οι οποίες χρησιμοποιούνται συνδυαστικά με σκοπό να προκύψει η εκτίμηση της LGD για μια δεδομένη πιστοδότηση.

105. Τα ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύουν ότι οι μέθοδοι τις οποίες επιλέγουν για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD είναι κατάλληλες για τις δραστηριότητές τους και για το είδος ανοίγματος στο οποίο εφαρμόζονται οι εκτιμήσεις, ενώ θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να αιτιολογούν τις θεωρητικές παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι εν λόγω μέθοδοι. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται κατά την εκτίμηση της LGD θα πρέπει να είναι, ειδικότερα, συνεπείς με τις εισπρακτικές πολιτικές και τις πολιτικές ανάκτησης που θεσπίζει το ίδρυμα, ενώ θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τα πιθανά σενάρια ανάκτησης, καθώς και τις διαφορές που παρουσιάζει το νομικό περιβάλλον στις σχετικές δικαιοδοσίες.

106. Οι μέθοδοι τις οποίες χρησιμοποιεί το ίδρυμα κατά την εκτίμηση της LGD, οι παραδοχές στις οποίες στηρίζονται οι εν λόγω μέθοδοι, η εξέταση από το ίδρυμα ενδεχόμενης επίδρασης οικονομικής ύφεσης, το μήκος της σειράς δεδομένων που χρησιμοποιείται, το περιθώριο ασφαλείας, η ανθρώπινη κρίση και, κατά περίπτωση, η επιλογή των παραγόντων κινδύνου θα πρέπει να ανταποκρίνονται κατάλληλα στο είδος των ανοιγμάτων στα οποία εφαρμόζονται.

6.1.2 Απαιτήσεις δεδομένων για την εκτίμηση της LGD

107. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν ένα σύνολο δεδομένων αναφοράς που καλύπτει όλα τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) όλες τις αθετήσεις που έχουν προσδιοριστεί κατά τη διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που καθορίζεται σύμφωνα με την ενότητα 6.3.2.1·

β) όλα τα απαιτούμενα δεδομένα για τον υπολογισμό των πραγματικών τιμών της LGD σύμφωνα με την ενότητα 6.3.1.

γ) τους σχετικούς παράγοντες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ομαδοποίηση των ανοιγμάτων σε αθέτηση κατά τρόπο εποικοδομητικό και τους σχετικούς παράγοντες ζημίας, συμπεριλαμβανομένων των τιμών τους κατά τον χρόνο της αθέτησης και τουλάχιστον εντός του έτους πριν από την αθέτηση, εφόσον είναι διαθέσιμες.

108. Τα ιδρύματα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν στο σύνολο δεδομένων αναφοράς πληροφορίες σχετικά με τα αποτελέσματα των διαδικασιών ανάκτησης, συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσεων απαιτήσεων και των δαπανών, που συνδέονται με κάθε μεμονωμένο άνοιγμα σε αθέτηση. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν:

α) πληροφορίες σχετικά με τα αποτελέσματα διαδικασιών ανάκτησης που δεν έχουν ολοκληρωθεί έως την ημερομηνία αναφοράς για την εκτίμηση της LGD.

β) πληροφορίες σχετικά με τα αποτελέσματα των διαδικασιών ανάκτησης σε επίπεδο χαρτοφυλακίου, όταν η συγκεντρωτική άθροιση των εν λόγω πληροφοριών είναι δικαιολογημένη, και ιδίως στην περίπτωση των έμμεσων δαπανών και της πώλησης χαρτοφυλακίου πιστωτικών υποχρεώσεων.

γ) πληροφορίες σχετικά με τα εξωτερικά ή δεδομένα με ομοειδή χαρακτηριστικά που χρησιμοποιούνται κατά την εκτίμηση των τιμών της LGD.

109. Το σύνολο δεδομένων αναφοράς θα πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα χαρακτηριστικά κινδύνου που συνδέονται με τους πιστούχους, με τις συναλλαγές και με το ίδρυμα, καθώς και τους εξωτερικούς παράγοντες, όπως αναφέρονται στο σημείο 121, που συνιστούν δυνητικούς παράγοντες κινδύνου κατά τις σχετικές ημερομηνίες αναφοράς όπως προσδιορίζονται στο σημείο 122.

β) τη χρονική στιγμή (ημερομηνία) της αθέτησης.

γ) όλα τα σημεία ενεργοποίησης των αθετήσεων που έχουν επέλθει, περιλαμβανομένων τόσο των στοιχείων σε καθυστέρηση όσο και των γεγονότων πιθανής αδυναμίας πληρωμής, ακόμη και μετά την αναγνώριση της αθέτησης· στην περίπτωση των ανοιγμάτων που υπόκεινται σε επείγουσα αναδιάρθρωση, το ποσό κατά το οποίο έχει μειωθεί η πιστωτική υποχρέωση υπολογίζεται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τον ορισμό της αθέτησης.

δ) το ανεξόφλητο ποσό του ανοίγματος κατά την χρονική στιγμή της αθέτησης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου, των τόκων και των προμηθειών.

ε) τα ποσά και το χρονοδιάγραμμα των πρόσθετων αναλήψεων έπειτα από την αθέτηση.

- στ) τα ποσά και το χρονοδιάγραμμα των διαγραφών·
- ζ) την αξία των εξασφαλίσεων που συνδέονται με το άνοιγμα και, κατά περίπτωση, το είδος της αποτίμησης (όπως αγοραία αξία ή αξία ενυπόθηκου ακινήτου, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημεία 74) και 76) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013), την ημερομηνία αποτίμησης, επισήμανση σχετικά με το αν η εξασφάλιση έχει πωληθεί, καθώς και την τιμή πώλησης·
- η) πληροφορίες σχετικά με την ενδεχόμενη εξάρτηση μεταξύ του κινδύνου του πιστούχου και του κινδύνου της εξασφάλισης ή του παρόχου της εξασφάλισης·
- θ) τα είδη, τα ποσά και τις ληκτότητες μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού και της πιστωτικής ποιότητας του παρόχου της προστασίας·
- ι) τα ποσά, το χρονοδιάγραμμα και τις πηγές των ανακτήσεων απαιτήσεων·
- ια) τα ποσά, το χρονοδιάγραμμα και τις πηγές των άμεσων δαπανών που συνδέονται με τις διαδικασίες ανάκτησης·
- ιβ) σαφή προσδιορισμό του τρόπου τερματισμού της διαδικασίας ανάκτησης·
- ιγ) κατά περίπτωση, συναλλαγματικές αναντιστοιχίες μεταξύ δύο ή περισσότερων από τα ακόλουθα στοιχεία: νομισματική μονάδα που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τις οικονομικές καταστάσεις, υποκείμενη υποχρέωση, ενδεχόμενη χρηματοδοτούμενη ή μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία και τυχόν ταμειακές ροές από τη ρευστοποίηση των στοιχείων ενεργητικού του πιστούχου·
- ιδ) το ποσό της πραγματοποιηθείσας ζημίας·
110. Σύμφωνα με το άρθρο 229 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν διάφορες μεθόδους για την αποτίμηση της εξασφάλισης με ακίνητα, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της αγοραίας αξίας ή της αξίας του ενυπόθηκου ακινήτου, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημεία 74) και 76) του εν λόγω κανονισμού. Σε περίπτωση που τα ιδρύματα χρησιμοποιούν διάφορες προσεγγίσεις αποτίμησης όσον αφορά ακίνητα τα οποία εξασφαλίζουν ανοίγματα που περιλαμβάνονται στο εύρος εφαρμογής ενός συγκεκριμένου συστήματος διαβάθμισης, θα πρέπει να συλλέγουν και να αποθηκεύουν στο σύνολο δεδομένων αναφοράς τις πληροφορίες σχετικά με το είδος της αποτίμησης, ενώ θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές κατά τρόπο συνεπή κατά την εκτίμηση της LGD και κατά την εφαρμογή των εκτιμήσεων της LGD.
111. Εάν τα ιδρύματα πραγματοποιούν εκτιμήσεις της LGD βάσει των πραγματοποιηθεισών ζημιών και κατάλληλων εκτιμήσεων της PD, σύμφωνα με το άρθρο 161 παράγραφος 2 και το άρθρο 181 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να

χρησιμοποιούν σύνολο δεδομένων αναφοράς το οποίο περιλαμβάνει τις πραγματοποιηθείσες ζημίες σε όλες τις αθετήσεις που έχουν προσδιοριστεί κατά τη διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης που καθορίζεται σύμφωνα με την ενότητα 6.3.2.1 και τους σχετικούς παράγοντες ζημίας.

112. Σε περίπτωση συλλογής και αποθήκευσης συγκεντρωτικών πληροφοριών, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναπτύσσουν κατάλληλη μεθοδολογία για την κατανομή των ανακτήσεων απαιτήσεων και των δαπανών στα επιμέρους ανοίγματα σε αθέτηση, ενώ θα πρέπει επίσης να εφαρμόζουν τη μεθοδολογία αυτή κατά τρόπο συνεπή, τόσο στο σύνολο των αθετήσεων όσο και σε διαχρονική βάση. Σε κάθε περίπτωση, τα ιδρύματα θα πρέπει να αποδεικνύουν ότι η διαδικασία κατανομής των ανακτήσεων απαιτήσεων και των δαπανών είναι αποτελεσματική και ότι δεν οδηγεί σε μεροληπτικές εκτιμήσεις της LGD.

113. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αποδεικνύουν ότι συλλέγουν και αποθηκεύουν στις βάσεις δεδομένων τους όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον υπολογισμό των άμεσων και των έμμεσων δαπανών. Όλες οι σημαντικές έμμεσες δαπάνες θα πρέπει να κατανέμονται στα αντίστοιχα ανοίγματα. Η εν λόγω διαδικασία κατανομής των δαπανών θα πρέπει να βασίζεται στις ίδιες αρχές και τεχνικές τις οποίες χρησιμοποιούν τα ιδρύματα στα εσωτερικά τους συστήματα αναλυτικής λογιστικής. Για τους σκοπούς της κατανομής των έμμεσων δαπανών, τα ιδρύματα δύνανται να χρησιμοποιούν μεθόδους που βασίζονται στις σταθμισμένες ως προς το άνοιγμα μέσες τιμές ή στατιστικές μεθόδους που βασίζονται σε αντιπροσωπευτικό δείγμα του πληθυσμού των πιστούχων ή των πιστοδοτήσεων σε αθέτηση.

114. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε εύλογες ενέργειες για την αναγνώριση των πηγών των ταμειακών ροών και να τις κατανέμουν επαρκώς στη συγκεκριμένη εξασφάλιση ή μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία που έχει ρευστοποιηθεί. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η αναγνώριση της πηγής των ταμειακών ροών, τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν σαφείς πολιτικές για την αντιμετώπιση και την κατανομή των εν λόγω ταμειακών ροών ανάκτησης, οι οποίες δεν θα πρέπει να συνεπάγονται μεροληψία στην εκτίμηση της LGD.

6.1.3 Ανακτήσεις απαιτήσεων από εξασφάλισεις

115. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναγνωρίζουν τις ανακτήσεις που προκύπτουν από εξασφάλισεις σε όλες τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) η εξασφάλιση πωλήθηκε από τον πιστούχο και η ληφθείσα τιμή έχει χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη μέρους ή του συνόλου του ανεξόφλητου ποσού της πιστωτικής υποχρέωσης σε αθέτηση·
- β) η εξασφάλιση υποβλήθηκε σε διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης ή πωλήθηκε από το ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές της εξ ονόματος του ιδρύματος·

- γ) η εξασφάλιση πωλήθηκε σε δημοπρασία της ακίνητης περιουσίας με δικαστική απόφαση ή στο πλαίσιο παρόμοιας διαδικασίας σύμφωνα με το ισχύον νομικό πλαίσιο·
- δ) η πιστωτική υποχρέωση πωλήθηκε μαζί με την εξασφάλιση και η τιμή πώλησης για την πιστωτική υποχρέωση περιλάμβανε και την υφιστάμενη εξασφάλιση·
- ε) σε περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης, το αντικείμενο της χρηματοδοτικής μίσθωσης πωλήθηκε από το ίδρυμα·
- στ) η εξασφάλιση ρευστοποιήθηκε με οποιαδήποτε άλλη μέθοδο που είναι επιλέξιμη δυνάμει του νομικού πλαισίου της αντίστοιχης δικαιοδοσίας.

116. Για τους σκοπούς του σημείου 115 στοιχείο (b), τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν την αξία της αναγκαστικής εκποίησης ως την αξία κατά την οποία έχει μειωθεί η πιστωτική υποχρέωση του πιστούχου λόγω της αναγκαστικής εκποίησης της εξασφάλισης, και με την οποία η εξασφάλιση που υποβλήθηκε σε διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης έχει καταχωριστεί ως στοιχείο ενεργητικού στον ισολογισμό του ιδρύματος. Σε περίπτωση που οι εν λόγω αξίες είναι διαφορετικές μεταξύ τους, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη χαμηλότερη από τις δύο έναντι της αξίας της αναγκαστικής εκποίησης. Ως αξία της αναγκαστικής εκποίησης θα πρέπει να θεωρείται η αξία ανάκτησης κατά την ημερομηνία της αναγκαστικής εκποίησης και θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στον υπολογισμό της οικονομικής ζημίας και της πραγματικής τιμής της LGD σύμφωνα με την ενότητα 6.3.1.

117. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εξετάζουν αν η αξία της αναγκαστικής εκποίησης αντικατοπτρίζει επαρκώς την αξία της εξασφάλισης που υποβλήθηκε σε διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης, κατά τρόπο συνεπή με τυχόν εσωτερικές απαιτήσεις που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο της διαχείρισης εξασφαλίσεων, της ασφάλειας δικαίου και της διαχείρισης κινδύνου. Σε περίπτωση που η εξασφάλιση η οποία υποβλήθηκε σε διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης πληροί τα κριτήρια για υψηλής ποιότητας ρευστά διαθέσιμα επιπέδου 1, όπως ορίζονται στο άρθρο 10 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, τα ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν απευθείας υπόψη ως πραγματοποιηθείσα ανάκτηση την αγοραία αξία της εξασφάλισης κατά τον χρόνο της αναγκαστικής εκποίησης. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν κατάλληλο ποσοστό περικοπής στην αξία της αναγκαστικής εκποίησης και να συμπεριλαμβάνουν στον υπολογισμό της οικονομικής ζημίας ανάκτηση ύψους ίσου προς την αξία της αναγκαστικής εκποίησης κατόπιν εφαρμογής του κατάλληλου ποσοστού περικοπής. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση του εν λόγω ποσοστού περικοπής λαμβάνοντας υπόψη όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το ποσοστό περικοπής θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τα πιθανά σφάλματα στην αποτίμηση της εξασφάλισης κατά τον χρόνο της αναγκαστικής εκποίησης, λαμβανομένου υπόψη του διαθέσιμου τρόπου αποτίμησης κατά τον χρόνο της αναγκαστικής εκποίησης, της ημερομηνίας εκτέλεσής της και της ρευστότητας της αγοράς για το συγκεκριμένο είδος στοιχείου ενεργητικού·

- β) το ποσοστό περικοπής θα πρέπει να εκτιμάται με την παραδοχή ότι το ίδρυμα σκοπεύει να πωλήσει την εξασφάλιση που έχει υποβληθεί σε διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης σε ανεξάρτητο τρίτο και θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τη δυνητική τιμή που θα μπορούσε να επιτευχθεί από την εν λόγω πώληση, το κόστος της πώλησης και τη προεξοφλητική επίδραση της περιόδου από τον χρόνο πώλησης έως την ημερομηνία της αναγκαστικής εκποίησης, λαμβανομένης υπόψη της ρευστότητας της αγοράς για το συγκεκριμένο είδος στοιχείων ενεργητικού·
- γ) σε περίπτωση που υπάρχουν διαθέσιμες παρατηρήσεις όσον αφορά τις αναγκαστικές εκποιήσεις και τις επακόλουθες πωλήσεις παρόμοιων ειδών εξασφαλίσεων, η εκτίμηση του ποσοστού περικοπής θα πρέπει να βασίζεται στις εν λόγω παρατηρήσεις, ενώ θα πρέπει επίσης να υποβάλλεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα σε δοκιμαστικούς εκ των υστέρων ελέγχους· για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλα τα ακόλουθα κριτήρια:
- (i) τη διαφορά μεταξύ της αξίας της αναγκαστικής εκποίησης και της τιμής πώλησης, ιδίως σε περίπτωση που δεν έχουν επέλθει σημαντικές μεταβολές στις συνθήκες της αγοράς και στις οικονομικές συνθήκες μεταξύ του χρόνου της αναγκαστικής εκποίησης και του χρόνου της πώλησης·
 - (ii) τυχόν έσοδα και έξοδα που συνδέονται με το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού και παρατηρήθηκαν μεταξύ της ημερομηνίας αναγκαστικής εκποίησης και της χρονικής στιγμής της πώλησης·
 - (iii) επιδράσεις προεξόφλησης·
 - (iv) αν το ίδρυμα προέβη σε αναγκαστική εκποίηση της εξασφάλισης με την πρόθεση άμεσης πώλησής της ή αν υιοθετήθηκε κάποια άλλη στρατηγική·
- δ) σε περίπτωση που δεν υπάρχουν διαθέσιμες ιστορικές παρατηρήσεις όσον αφορά τις αναγκαστικές εκποιήσεις και τις επακόλουθες πωλήσεις παρόμοιων ειδών εξασφαλίσεων, η εκτίμηση του ποσοστού περικοπής θα πρέπει να βασίζεται σε αξιολόγηση βάσει κατά περίπτωση εξέτασης, συμπεριλαμβανομένης της ανάλυσης των τρεχουσών οικονομικών συνθηκών και συνθηκών της αγοράς·
- ε) όσο λιγότερα είναι τα δεδομένα τα οποία έχει στη διάθεσή του ένα ίδρυμα όσον αφορά προηγούμενες αναγκαστικές εκποιήσεις και όσο χαμηλότερο επίπεδο ρευστότητας παρουσιάζει η αγορά για το συγκεκριμένο είδος στοιχείων ενεργητικού, τόσο μεγαλύτερη είναι η αβεβαιότητα που χαρακτηρίζει τις συνεπαγόμενες εκτιμήσεις, στοιχείο που θα πρέπει να αποτυπώνεται επαρκώς στο περιθώριο ασφαλείας σύμφωνα με την ενότητα 4.4.3.

118. Σε κάθε περίπτωση, η αναγκαστική εκποίηση εξασφάλισης θα πρέπει να αναγνωρίζεται κατά τον χρόνο της αναγκαστικής εκποίησης και δεν θα πρέπει να εμποδίζει το ίδρυμα να περατώσει τη διαδικασία ανάκτησης σύμφωνα με το σημείο 155.

119. Κάθε πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων σύμφωνα με το σημείο 115 στοιχείο (d) θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην εκτίμηση της LGD κατά τρόπο που συνάδει με τη μεθοδολογία εκτίμησης της LGD, λαμβανομένων υπόψη όλων των ακόλουθων προϋποθέσεων:
- α) εάν τα ιδρύματα προβαίνουν τακτικά σε πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάκτησης που εφαρμόζουν, θα πρέπει να αποτυπώνουν δεόντως στη διαδικασία ανάπτυξης υποδείγματος τις παρατηρήσεις που σχετίζονται με τις πιστωτικές υποχρεώσεις που υπόκεινται σε πώληση·
 - β) εάν τα ιδρύματα δεν προβαίνουν τακτικά σε πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάκτησης που εφαρμόζουν και η κατανομή του ποσοστού της τιμής που συνδέεται με τις εξασφαλίσεις είναι υπερβολικά επαχθής για να πραγματοποιηθεί ή υπερβολικά αναξιόπιστη, τότε τα ιδρύματα μπορούν να αποφασίσουν να λάβουν υπόψη τις εν λόγω παρατηρήσεις στη διαδικασία ανάπτυξης υποδείγματος·
 - γ) τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τις ανακτήσεις απαιτήσεων από τις πωλήσεις των εξασφαλισμένων πιστωτικών υποχρεώσεων ως ανακτήσεις απαιτήσεων που πραγματοποιούνται χωρίς τη χρήση εξασφαλίσεων, εκτός εάν είναι σε θέση να αποδείξουν ότι οι ανακτήσεις απαιτήσεων που συνδέονται με τις εν λόγω εξασφαλίσεις είναι επουσιώδεις·
 - δ) σε κάθε περίπτωση, τα ιδρύματα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν το σύνολο των παρατηρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των πωλήσεων πιστωτικών υποχρεώσεων, στον υπολογισμό της μακροπρόθεσμης μέσης τιμής LGD.
120. Σύμφωνα με το σημείο 115 στοιχείο (f), τα ιδρύματα μπορούν να προσδιορίζουν και να αναγνωρίζουν οποιαδήποτε άλλη μορφή ρευστοποίησης εξασφαλίσεων που κρίνεται κατάλληλη για τα είδη των εξασφαλίσεων που χρησιμοποιούν τα ιδρύματα και είναι επιλέξιμες δυνάμει του ισχύοντος νομικού πλαισίου. Κατά την αναγνώριση των εν λόγω άλλων μορφών ρευστοποίησης εξασφαλίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η εξασφάλιση μπορεί να λαμβάνει διάφορες μορφές και ότι οι διάφορες μορφές εξασφαλίσεων ενδέχεται να συνδέονται με το ίδιο στοιχείο ενεργητικού. Εάν διάφορες μορφές εξασφαλίσεων αφορούν το ίδιο στοιχείο ενεργητικού αλλά η ρευστοποίηση της μίας από τις εξασφαλίσεις δεν μειώνει την αξία της άλλης, τα ιδρύματα θα πρέπει να τις θεωρούν χωριστές εξασφαλίσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτίμησης της LGD. Ειδικότερα, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναγνωρίζουν χωριστά τη μορφή της εξασφάλισης που παρέχει δικαίωμα αναγκαστικής εκποίησης ή πώλησης του στοιχείου ενεργητικού (όπως σε περίπτωση υποθήκης) και τη μορφή της εξασφάλισης που παρέχει δικαίωμα είσπραξης ταμειακών ροών που δημιουργούνται από το στοιχείο ενεργητικού (όπως εκχώρηση μισθώματος ή προμηθειών).

6.2 Ανάπτυξη υποδείγματος στο πλαίσιο της εκτίμησης της LGD

6.2.1 Παράγοντες κινδύνου

121. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν και να αναλύουν τους δυνητικούς παράγοντες κινδύνου που είναι σημαντικοί για τις ιδιαίτερες συνθήκες τους και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του είδους ανοίγματος που καλύπτεται από το σύστημα διαβάθμισης. Στους δυνητικούς παράγοντες κινδύνου που αναλύονται από τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνονται ειδικότερα οι εξής:

- α) χαρακτηριστικά κινδύνου που συνδέονται με τις συναλλαγές, συμπεριλαμβανομένων του τύπου προϊόντος, του είδους εξασφάλισης, της γεωγραφικής τοποθεσίας της εξασφάλισης, της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, της εξοφλητικής προτεραιότητας, του λόγου δανείου/αξίας, του μεγέθους του ανοίγματος, των εποχικών διακυμάνσεων, καθώς και των διαδικασιών ανάκτησης·
- β) χαρακτηριστικά κινδύνου που συνδέονται με τους πιστούχους, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, του μεγέθους, της κεφαλαιακής δομής, της γεωγραφικής περιοχής, του βιομηχανικού κλάδου και του επιχειρηματικού τομέα·
- γ) παράγοντες που συνδέονται με το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων της εσωτερικής οργάνωσης και της εσωτερικής διακυβέρνησης, των σχετικών γεγονότων, όπως συγχωνεύσεις, και της ύπαρξης ειδικών οντοτήτων εντός του ομίλου που ασχολούνται ειδικά με τις ανακτήσεις απαιτήσεων·
- δ) εξωτερικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των επιτοκίων, του νομικού πλαισίου και άλλων παραγόντων που επηρεάζουν την αναμενόμενη διάρκεια της διαδικασίας ανάκτησης.

122. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τους παράγοντες κινδύνου, όχι μόνο κατά τον χρόνο της αθέτησης, αλλά και, τουλάχιστον, εντός του έτους που προηγήθηκε της αθέτησης. Τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν για έναν παράγοντα κινδύνου μια ημερομηνία αναφοράς η οποία είναι αντιπροσωπευτική των αποτελεσμάτων του παράγοντα κινδύνου εντός του έτους που προηγήθηκε της αθέτησης. Κατά την επιλογή της κατάλληλης ημερομηνίας αναφοράς για έναν παράγοντα κινδύνου, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις διακυμάνσεις του σε διαχρονική βάση. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν επίσης τις εν λόγω πρακτικές ως προς την ημερομηνία αναφοράς της αποτίμησης της εξασφάλισης· η αξία της εξασφάλισης κατά την ημερομηνία αναφοράς δεν θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τον αντίκτυπο της μείωσης της πιστωτικής ποιότητας του ανοίγματος λίγο πριν από την αθέτηση.

123. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν ή να υπολογίζουν τους παράγοντες κινδύνου κατά την εφαρμογή των εκτιμήσεων της LGD με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο προσδιορίζονται ή υπολογίζονται στην εκτίμηση της LGD.

6.2.2 Επιλεξιμότητα των εξασφαλίσεων

124. Σύμφωνα με το άρθρο 170 και το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη, στις εκτιμήσεις τους για την LGD, την ύπαρξη οποιουδήποτε είδους εξασφαλίσεων για τις οποίες έχουν θεσπίσει εσωτερικές απαιτήσεις, όσον αφορά τη διαχείριση των εξασφαλίσεων, την ασφάλεια δικαίου και τη διαχείριση κινδύνου, οι οποίες είναι εν γένει συνεπείς με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο τρίτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο 4 τμήμα 3 του εν λόγω κανονισμού. Στην περίπτωση των ειδών εξασφάλισης που δεν προσδιορίζονται στο τρίτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο 4 του εν λόγω κανονισμού, τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν τα συγκεκριμένα είδη εξασφαλίσεων στις εκτιμήσεις τους για την LGD, εάν οι πολιτικές και οι διαδικασίες τους που αφορούν τις εσωτερικές απαιτήσεις σχετικά με την αποτίμηση και την ασφάλεια δικαίου των εν λόγω εξασφαλίσεων είναι κατάλληλες για το αντίστοιχο είδος εξασφάλισης.
125. Στον βαθμό που στις εκτιμήσεις της LGD λαμβάνεται υπόψη η ύπαρξη μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τα κριτήρια και τη μεθοδολογία για την αναγνώριση και την ενσωμάτωση στις εκτιμήσεις τους για την LGD της προστασίας υπό τη μορφή εγγυήσεων και πιστωτικών παραγώγων που πληρούν τα κριτήρια τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 60 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων.
126. Τα ιδρύματα θα πρέπει να συνεκτιμούν ως παράγοντα κινδύνου ή ως κριτήριο τμηματοποίησης τις πληροφορίες σχετικά με το σύνολο των κυριότερων ειδών εξασφαλίσεων που χρησιμοποιούνται εντός του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος LGD. Στις εσωτερικές τους πολιτικές, τα ιδρύματα θα πρέπει να ορίζουν με σαφήνεια τα κυριότερα και άλλα είδη εξασφαλίσεων που χρησιμοποιούνται για το είδος ανοίγματος που καλύπτεται από το σύστημα διαβάθμισης, ενώ θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι, στον βαθμό που στις εκτιμήσεις της LGD λαμβάνεται υπόψη η ύπαρξη εξασφαλίσεων, οι πολιτικές σχετικά με τη διαχείριση των εν λόγω ειδών εξασφαλίσεων συμμορφώνονται προς την απαίτηση του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τα κυριότερα είδη εξασφαλίσεων κατά τέτοιον τρόπο ώστε οι ταμειακές ροές από τα εναπομένοντα είδη εξασφαλίσεων να μην εισάγουν σημαντικό σφάλμα (μεροληψία) στην εκτίμηση των ανακτήσεων απαιτήσεων που πραγματοποιούνται χωρίς τη χρήση εξασφαλίσεων.
127. Οι εξασφαλίσεις που δεν πληρούν την απαίτηση του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 δεν μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στην εκτίμηση της LGD ως παράγοντας κινδύνου και οι ταμειακές ροές που εισπράττονται από τις εν λόγω εξασφαλίσεις θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο που θα αντιμετωπίζονταν εάν είχαν εισπραχθεί χωρίς τη χρήση εξασφαλίσεων. Ανεξάρτητα από την αντιμετώπιση αυτή στο πλαίσιο της εκτίμησης της LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να συλλέγουν τις πληροφορίες σχετικά με την πηγή των ταμειακών ροών που συνδέονται με τις συγκεκριμένες εξασφαλίσεις και να τις κατανέμουν με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα κατανέμονταν εάν συνδέονταν με τις εν

λόγω εξασφαλίσεις. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση τα επίπεδα των εν λόγω ταμειακών ροών, καθώς και τον βαθμό στον οποίο χρησιμοποιούνται τα σχετικά είδη εξασφαλίσεων. Όπου κρίνεται αναγκαίο, τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε κατάλληλες προσαρμογές για την αποφυγή τυχούσας μεροληψίας στις εκτιμήσεις της LGD.

6.2.3 Ενσωμάτωση εξασφαλίσεων στην εκτίμηση της LGD

128. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD, τα ιδρύματα μπορούν να ομαδοποιούν τα είδη των εξασφαλίσεων που είναι ομοιογενή ως προς τις συνήθεις τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τον μέσο χρόνο της εισπρακτικής διαδικασίας όσο και τα ποσοστά ανάκτησης έναντι των συγκεκριμένων ειδών εξασφαλίσεων.

129. Η προσέγγιση την οποία αναπτύσσουν τα ιδρύματα για την ενσωμάτωση της επίδρασης των εξασφαλίσεων στην εκτίμηση της LGD θα πρέπει να πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) τα ιδρύματα θα πρέπει να αποφεύγουν τη μεροληψία η οποία προκύπτει ενδεχομένως από την ενσωμάτωση των ταμειακών ροών που συνδέονται με τη ρευστοποίηση της εξασφάλισης στην εκτίμηση των ανακτήσεων απαιτήσεων που πραγματοποιούνται χωρίς τη χρήση εξασφαλίσεων και αντιστρόφως·
- β) σε περίπτωση που τα ιδρύματα προβαίνουν σε χωριστή εκτίμηση των ποσοστών ανάκτησης για συγκεκριμένα είδη εξασφαλίσεων, θα πρέπει να αποφεύγουν τη μεροληψία που ενδέχεται να προκύπτει από την ενσωμάτωση, στο δείγμα εκτίμησης, των παρατηρήσεων κατά τη χρονική περίοδο στη διάρκεια της οποίας το άνοιγμα ήταν εξασφαλισμένο μόνον από μέρος της αξίας της εξασφάλισης. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε εύλογες ενέργειες για την απόκτηση των δεδομένων σχετικά με τη συνολική αξία της εξασφάλισης και τη συνολική τιμή πώλησης της εξασφάλισης και να συμπεριλαμβάνουν στην εκτίμησή τους τις εν λόγω πληροφορίες, όταν αυτές είναι διαθέσιμες·
- γ) σε περίπτωση που τα ιδρύματα προβαίνουν σε χωριστή εκτίμηση των ποσοστών ανάκτησης για συγκεκριμένα είδη εξασφαλίσεων, θα πρέπει να αναγνωρίζουν και να συμπεριλαμβάνουν στην εκτίμηση αυτή, επίσης χωριστά, τις άμεσες δαπάνες που συνδέονται με την είσπραξη ποσών στο πλαίσιο των εν λόγω συγκεκριμένων ειδών εξασφαλίσεων·
- δ) σε περίπτωση που τα ιδρύματα προβαίνουν σε χωριστή εκτίμηση των ποσοστών ανάκτησης για συγκεκριμένα είδη εξασφαλίσεων, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν στην εκτίμηση αυτή το σύνολο των ανακτήσεων απαιτήσεων που πραγματοποιούνται από συγκεκριμένο είδος εξασφάλισης, περιλαμβανομένων και των ανακτήσεων απαιτήσεων που πραγματοποιούνται έναντι ανοιγμάτων στα οποία η ρευστοποίηση της εξασφάλισης έχει ολοκληρωθεί, αλλά δεν έχει περατωθεί ακόμη η συνολική διαδικασία ανάκτησης·

- ε) σε περίπτωση που η ίδια εξασφάλιση καλύπτει πολλά ανοίγματα, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν κατάλληλη μεθοδολογία κατανομής, ώστε να αποφεύγεται ο διπλός υπολογισμός των εξασφαλίσεων· η μεθοδολογία κατανομής θα πρέπει να είναι συνεπής, αφενός, μεταξύ της εκτίμησης της LGD και της εφαρμογής των εκτιμώμενων τιμών της LGD και, αφετέρου, με τη μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για λογιστικούς σκοπούς·
- στ) οι εκτιμήσεις δεν θα πρέπει να βασίζονται αποκλειστικά και μόνο στην εκτιμώμενη αγοραία αξία της εξασφάλισης, αλλά θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις πραγματοποιηθείσες ανακτήσεις απαιτήσεων από προηγούμενες ρευστοποιήσεις, καθώς και την ενδεχόμενη αδυναμία του ιδρύματος να αποκτήσει τον έλεγχο της εξασφάλισης και να την ρευστοποιήσει. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη στην εκτίμηση τις ιστορικές παρατηρήσεις που αφορούν το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν ήταν δυνατή η ρευστοποίηση της εξασφάλισης ή το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η διαδικασία ανάκτησης ήταν μεγαλύτερης διάρκειας από την προβλεπόμενη, λόγω αδυναμίας ή δυσκολίας απόκτησης του ελέγχου ή ρευστοποίησης της εξασφάλισης. Εάν τα ιδρύματα προβαίνουν σε εκτίμηση των ποσοστών ανάκτησης που συνδέονται με συγκεκριμένα είδη εξασφαλίσεων, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το χρονικό διάστημα που έχει μεσολαβήσει μεταξύ του χρόνου της αθέτησης και του χρόνου λήψης των ταμειακών ροών που συνδέονται με την είσπραξη ποσών στο πλαίσιο των εν λόγω ειδών εξασφαλίσεων, ενώ θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν στην εκτίμηση τις παρατηρήσεις που αφορούν το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η εξασφάλιση δεν ρευστοποιήθηκε λόγω αδυναμίας απόκτησης του ελέγχου της·
- ζ) στις εκτιμήσεις θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι δυνητικές μειώσεις της αξίας της εξασφάλισης από τη χρονική στιγμή της εκτίμησης της LGD έως την επακόλουθη ανάκτηση, ιδίως όσον αφορά τις μειώσεις που προκύπτουν λόγω μεταβολών στις συνθήκες της αγοράς, στην κατάσταση και την παλαιότητα της εξασφάλισης και, κατά περίπτωση, στις συναλλαγματικές διακυμάνσεις. Εάν τα ιδρύματα έχουν καταγράψει μειώσεις στην αξία των εξασφαλίσεων και αυτές αντικατοπτρίζονται ήδη στις παρατηρηθείσες ανακτήσεις απαιτήσεων, δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται περαιτέρω προσαρμογές στις εκτιμήσεις της LGD βάσει των εν λόγω παρατηρήσεων. Σε περίπτωση που οι δυνητικές μειώσεις στην αξία των εξασφαλίσεων δεν αντικατοπτρίζονται στις ιστορικές παρατηρήσεις ή τα ιδρύματα προβλέπουν περαιτέρω, ενδεχομένως σημαντικότερες μειώσεις στο μέλλον, οι μειώσεις αυτές θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στην ποσοτικοποίηση των εκτιμήσεων της LGD μέσω κατάλληλης προσαρμογής που βασίζεται στις προβλεπόμενες προσδοκίες. Ωστόσο, οι εκτιμήσεις της LGD δεν θα πρέπει να προσαρμόζονται ώστε να λαμβάνονται ενδεχομένως υπόψη δυνητικές αυξήσεις της αξίας των εξασφαλίσεων·
- η) στις εκτιμήσεις θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τρόπο συντηρητικό ο βαθμός εξάρτησης μεταξύ του κινδύνου του πιστούχου και του κινδύνου της μειούμενης αξίας της εξασφάλισης, καθώς και το κόστος ρευστοποίησης της εξασφάλισης.

6.2.4 Ομοιογένεια των βαθμίδων ή των ομάδων με ομοειδή χαρακτηριστικά κινδύνου

130. Για λόγους συμμόρφωσης προς την απαίτηση του άρθρου 38 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν την ομοιογένεια των ανοιγμάτων που ταξινομούνται στις ίδιες βαθμίδες ή ομάδες βάσει των δεδομένων που περιλαμβάνονται στο σύνολο δεδομένων αναφοράς, ενώ θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν, ειδικότερα, ότι οι βαθμίδες ορίζονται κατά τέτοιον τρόπο ώστε οι επιμέρους βαθμίδες να παρουσιάζουν επαρκή βαθμό ομοιογένειας όσον αφορά τα χαρακτηριστικά της ζημίας.

6.3 Βαθμονόμηση της LGD

6.3.1 Υπολογισμός της οικονομικής ζημίας και της πραγματικής τιμής της LGD

6.3.1.1 Ορισμός της οικονομικής ζημίας και της πραγματικής τιμής της LGD

131. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD, όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τις πραγματικές τιμές της LGD για κάθε άνοιγμα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 55 του εν λόγω κανονισμού, ως λόγο της οικονομικής ζημίας προς το ανεξόφλητο ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ποσών κεφαλαίου, τόκων ή προμηθειών.

132. Για τους σκοπούς του σημείου 131, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν την οικονομική ζημία που καταγράφεται στο πλαίσιο ενός μέσου (δηλαδή πιστοδότησης σε αθέτηση), όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ως διαφορά μεταξύ:

- α) του ανεξόφλητου ποσού της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης, με την επιφύλαξη του σημείου 140, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ποσών κεφαλαίου, τόκων ή προμηθειών, προσαυξημένου κατά το ποσό των σημαντικών άμεσων και έμμεσων δαπανών που συνδέονται με την είσπραξη ποσών στο πλαίσιο του εν λόγω μέσου, και προεξοφλημένου κατά τον χρόνο της αθέτησης· και
- β) τυχόν ανακτήσεων απαιτήσεων που πραγματοποιούνται μετά την ημερομηνία ενεργοποίησης της αθέτησης και είναι προεξοφλημένες κατά τον χρόνο της αθέτησης.

133. Για τους σκοπούς του υπολογισμού της πραγματοποιηθείσας οικονομικής ζημίας στο πλαίσιο ενός ανοίγματος σύμφωνα με το σημείο 132, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των πραγματοποιηθεισών ανακτήσεων απαιτήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ανακτήσεων απαιτήσεων από άγνωστες πηγές και των ανακτήσεων απαιτήσεων που συνδέονται με εξασφαλίσεις οι οποίες δεν πληρούν την απαίτηση του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

134. Εάν, σε σχέση με γεγονός αθέτησης, οποιοδήποτε μέρος του ανοίγματος έχει παραγραφεί ή διαγραφεί πριν ή κατά την ημερομηνία αθέτησης και το παραγραφέν ή διαγραφέν ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης δεν περιλαμβάνεται στο ανεξόφλητο ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης, το ποσό του ανοίγματος που παραγράφηκε ή διαγράφηκε θα πρέπει να προστίθεται στο ανεξόφλητο ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης, τόσο για τον υπολογισμό της οικονομικής ζημίας, όπως προσδιορίζεται στο σημείο 132, στον αριθμητή, όσο και για τον υπολογισμό του ανεξόφλητου ποσού της πιστωτικής υποχρέωσης στον παρονομαστή της πραγματικής τιμής της LGD.
135. Στην περίπτωση των ανοιγμάτων τα οποία επανέρχονται σε κατάσταση μη αθέτησης, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν την οικονομική ζημία κατά τον ίδιο τρόπο που υπολογίζεται και για όλα τα άλλα ανοίγματα σε αθέτηση, με τη μόνη διαφορά ότι θα πρέπει να προστίθεται στον υπολογισμό ένα συμπληρωματικό ποσό ταμειακών ροών, όπως θα συνέβαινε στην περίπτωση καταβολής πληρωμής από τον πιστούχο στο ανεξόφλητο ποσό την ημερομηνία της επαναφοράς σε κατάσταση μη αθέτησης, συμπεριλαμβανομένων πιθανών ποσών κεφαλαίου, τόκων και προμηθειών («εικονικές ταμειακές ροές»). Οι εν λόγω εικονικές ταμειακές ροές θα πρέπει να είναι προεξοφλημένες κατά τον χρόνο της αθέτησης με τον ίδιο τρόπο που προεξοφλούνται και όλες οι παρατηρηθείσες ταμειακές ροές. Εάν τα ανοίγματα πληρούν τα κριτήρια του σημείου 101, η πραγματική τιμή της LGD θα πρέπει να υπολογίζεται με σημείο αναφοράς την ημερομηνία του πρώτου γεγονότος αθέτησης, λαμβανομένων υπόψη όλων των ταμειακών ροών που έχουν παρατηρηθεί από την ημερομηνία του πρώτου γεγονότος αθέτησης, συμπεριλαμβανομένων των ταμειακών ροών που παρατηρήθηκαν κατά την περίοδο μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης κατάστασης σε αθέτηση, χωρίς την προσθήκη εικονικών ταμειακών ροών.
136. Σε περίπτωση που τα ιδρύματα ανοίγουν νέες πιστοδοτήσεις για την αντικατάσταση προηγούμενων πιστοδοτήσεων σε αθέτηση στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης ή για τεχνικούς λόγους, θα πρέπει να υπολογίζουν τις πραγματικές τιμές της LGD βάσει των αρχικών πιστοδοτήσεων σε αθέτηση. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν αξιόπιστο μηχανισμό για την κατανομή των παρατηρηθεισών δαπανών και ανακτήσεων απαιτήσεων, καθώς και κάθε πρόσθετης ανάληψης στο πλαίσιο των αρχικών πιστοδοτήσεων.

6.3.1.2 Αντιμετώπιση των προμηθειών, των τόκων και των πρόσθετων αναλήψεων έπειτα από αθέτηση

137. Για τους σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 σημείο i) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κατά τον υπολογισμό της πραγματικής τιμής της LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν τέλη λόγω καθυστέρησης πληρωμών που έχουν κεφαλαιοποιηθεί στον λογαριασμό αποτελεσμάτων του ιδρύματος πριν από τον χρόνο της αθέτησης, συμπεριλαμβανοντάς τα στο ανεξόφλητο ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης στον αριθμητή και στον παρονομαστή της πραγματικής τιμής της LGD. Σε περίπτωση που οι προμήθειες εκτείνονται και στον πιστούχο, με σκοπό την ανάκτηση των άμεσων δαπανών τις οποίες έχει ήδη πραγματοποιήσει το ίδρυμα, και οι εν λόγω δαπάνες συμπεριλαμβάνονται ήδη στον υπολογισμό της οικονομικής ζημίας, τα ιδρύματα δεν

θα πρέπει να προσθέτουν εκ νέου τα αντίστοιχα ποσά στην οικονομική ζημία ή στο ανεξόφλητο ποσό. Τυχόν προμήθειες που κεφαλαιοποιούνται μετά τον χρόνο της αθέτησης δεν θα πρέπει να αυξάνουν το ποσό της οικονομικής ζημίας ούτε το ανεξόφλητο ποσό κατά τον χρόνο της αθέτησης. Ωστόσο, όλες οι ανακτήσεις απαιτήσεων, περιλαμβανομένων και εκείνων που συνδέονται με προμήθειες οι οποίες κεφαλαιοποιούνται έπειτα από αθέτηση, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό της οικονομικής ζημίας.

138. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν την αντιμετώπιση που προσδιορίζεται στο σημείο 137 σε κάθε τόκο που κεφαλαιοποιείται στον λογαριασμό αποτελεσμάτων του ιδρύματος πριν και μετά τον χρόνο της αθέτησης.
139. Σύμφωνα με το άρθρο 182 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια χρήσης εσωτερικών εκτιμήσεων LGD και συντελεστών μετατροπής υποχρεούνται να αποτυπώνουν στις εκτιμήσεις τους για τους συντελεστές μετατροπής τη δυνατότητα πρόσθετων αναλήψεων από τον πιστούχο μέχρι την ημερομηνία αθέτησης και μετά την ημερομηνία αυτή. Στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 2 στοιχείο β) και το άρθρο 182 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, τα ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις μελλοντικές αναλήψεις είτε στους εσωτερικούς τους συντελεστές μετατροπής είτε στις εσωτερικές τους εκτιμήσεις της LGD. Οι εν λόγω μελλοντικές αναλήψεις θα πρέπει να λογίζονται ως πρόσθετες αναλήψεις από τον πιστούχο μετά τον χρόνο της αθέτησης.
140. Εάν τα ιδρύματα συμπεριλαμβάνουν στους συντελεστές μετατροπής τους πρόσθετες αναλήψεις από τον πιστούχο μετά τον χρόνο της αθέτησης, θα πρέπει να υπολογίζουν την πραγματική τιμή της LGD ως λόγο της οικονομικής ζημίας προς το ανεξόφλητο ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης, προσαυξημένο κατά το ποσό των πρόσθετων αναλήψεων από τον πιστούχο μετά τον χρόνο της αθέτησης, και προεξοφλημένο κατά τον χρόνο της αθέτησης.
141. Όσον αφορά τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, εάν τα ιδρύματα δεν συμπεριλαμβάνουν στους συντελεστές μετατροπής τους πρόσθετες αναλήψεις από τον πιστούχο μετά τον χρόνο της αθέτησης, θα πρέπει να υπολογίζουν την πραγματική τιμή της LGD ως λόγο της οικονομικής ζημίας προς το ανεξόφλητο ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης και δεν θα πρέπει να αυξάνουν τον παρονομαστή του λόγου αυτού κατά την αξία του ποσού των πρόσθετων αναλήψεων από τον πιστούχο μετά τον χρόνο της αθέτησης.
142. Ανεξάρτητα από το αν τα ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη μελλοντικές αναλήψεις στους συντελεστές μετατροπής τους ή στις εκτιμήσεις τους για την LGD, θα πρέπει να υπολογίζουν την οικονομική ζημία που χρησιμοποιείται στον αριθμητή της πραγματικής τιμής της LGD, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων αναλήψεων μετά τον χρόνο της αθέτησης και όλων των πραγματοποιηθεισών ανακτήσεων απαιτήσεων που έχουν προεξοφληθεί έως τον χρόνο της αθέτησης.

6.3.1.3 Προεξοφλητικό επιτόκιο

143. Για τους σκοπούς του υπολογισμού της οικονομικής ζημίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να προεξοφλούν όλες τις ανακτήσεις απαιτήσεων και τις πρόσθετες αναλήψεις μετά τον χρόνο της αθέτησης, εφαρμόζοντας ετήσιο προεξοφλητικό επιτόκιο, το οποίο συνίσταται σε ένα αρχικό διατραπεζικό επιτόκιο, που ισχύει κατά τον χρόνο της αθέτησης, προσαυξημένο κατά ποσοστό της τάξης των 5 εκατοστιαίων μονάδων. Για τον σκοπό αυτό, ως αρχικό διατραπεζικό επιτόκιο θα πρέπει να νοείται το επιτόκιο EURIBOR 3 μηνών ή συγκρίσιμο επιτόκιο ρευστότητας στο νόμισμα του ανοίγματος.

6.3.1.4 Άμεσες και έμμεσες δαπάνες

144. Για τους σκοπούς του υπολογισμού των πραγματικών τιμών της LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σημαντικές άμεσες και έμμεσες δαπάνες που συνδέονται με τη διαδικασία ανάκτησης. Σε περίπτωση που έχουν πραγματοποιηθεί σημαντικές άμεσες ή έμμεσες δαπάνες όσον αφορά την είσπραξη ποσών στο πλαίσιο ανοιγμάτων και την αθέτηση του εμπλεκόμενου αντισυμβαλλόμενου πριν από τον χρόνο της αθέτησης, τα ιδρύματα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν τις εν λόγω δαπάνες στην εκτίμηση της LGD, εκτός εάν πληρούνται τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) οι εν λόγω δαπάνες συμπεριλαμβάνονται σαφώς στο ανεξόφλητο ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης κατά τον χρόνο της αθέτησης·
- β) οι εν λόγω δαπάνες συνδέονται με την προηγούμενη αθέτηση του ίδιου πιστούχου, η οποία δεν θεωρείται πολλαπλή αθέτηση σύμφωνα με το σημείο 101.

145. Οι άμεσες δαπάνες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις δαπάνες εισπρακτικών υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο εξωτερικής ανάθεσης, τα νομικά έξοδα, το κόστος των αντισταθμίσεων και των ασφαλίσεων, καθώς και κάθε άλλη δαπάνη που μπορεί να καταλογιστεί άμεσα στην είσπραξη ποσών στο πλαίσιο συγκεκριμένου ανοίγματος. Τα ιδρύματα θα πρέπει να θεωρούν σημαντικές όλες τις άμεσες δαπάνες.

146. Οι έμμεσες δαπάνες θα πρέπει να περιλαμβάνουν το σύνολο των δαπανών που απορρέουν από τη λειτουργία των διαδικασιών ανάκτησης του ιδρύματος, τις συνολικές δαπάνες των εισπρακτικών υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο εξωτερικής ανάθεσης και που δεν συνυπολογίζονται ως άμεσες δαπάνες, καθώς και κάθε άλλη δαπάνη η οποία συνδέεται με την είσπραξη ποσών στο πλαίσιο ανοιγμάτων σε αθέτηση και η οποία δεν μπορεί να καταλογιστεί άμεσα στην είσπραξη ποσών στο πλαίσιο συγκεκριμένου ανοίγματος. Στην εκτίμησή τους για τις έμμεσες δαπάνες, τα ιδρύματα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν κατάλληλο ποσοστό άλλων τρεχουσών δαπανών, όπως τα πάγια έξοδα των ιδρυμάτων που συνδέονται με τις διαδικασίες ανάκτησης, εκτός εάν είναι σε θέση να αποδείξουν ότι οι εν λόγω δαπάνες είναι επουσιώδεις.

6.3.2 Μακροπρόθεσμη μέση LGD

6.3.2.1 Περίοδος ιστορικής παρατήρησης

147. Η περίοδος ιστορικής παρατήρησης θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ευρύτερη και θα πρέπει να περιέχει δεδομένα από διάφορες περιόδους με διαφορετικές οικονομικές συνθήκες. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει, κατ' ελάχιστον, να επιλέγουν μια περίοδο ιστορικής παρατήρησης κατά τέτοιον τρόπο ώστε:

- α) η διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης, δηλαδή το χρονικό διάστημα μεταξύ της παλαιότερης αθέτησης που περιλαμβάνεται στο σύνολο δεδομένων αναφοράς και του χρόνου της εκτίμησης της LGD, να καλύπτει τουλάχιστον την ελάχιστη χρονική διάρκεια που καθορίζεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο ι) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για ανοίγματα έναντι επιχειρήσεων, ιδρυμάτων, κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών και, για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, την περίοδο που καθορίζεται στο άρθρο 181 παράγραφος 2 εδάφιο 2 του εν λόγω κανονισμού και, κατά περίπτωση, στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Επιτροπής για την έγκριση των τεχνικών προτύπων που προβλέπονται στο άρθρο 181 παράγραφος 3 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού·
- β) να διασφαλίζει ότι το σύνολο δεδομένων αναφοράς περιλαμβάνει επαρκή αριθμό περατωμένων διαδικασιών ανάκτησης με σκοπό την παροχή αξιόπιστων εκτιμήσεων της LGD·
- γ) να απαρτίζεται από διαδοχικές περιόδους και να περιλαμβάνει τις πλέον πρόσφατες περιόδους πριν από τον χρόνο της εκτίμησης της LGD·
- δ) να περιλαμβάνει ολόκληρη την περίοδο για την οποία το ίδρυμα είναι ευλόγως σε θέση να αναπαραγάγει τον ισχύοντα επί του παρόντος ορισμό αθέτησης·
- ε) όλα τα διαθέσιμα εσωτερικά δεδομένα να θεωρούνται «κατάλληλα», όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο ι) και στο άρθρο 181 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και να συμπεριλαμβάνονται στην περίοδο ιστορικής παρατήρησης.

148. Κατά τη διερεύνηση σχετικά με το κατά πόσον το σύνολο δεδομένων αναφοράς περιλαμβάνει επαρκή αριθμό περατωθεισών διαδικασιών ανάκτησης, σύμφωνα με το σημείο 147 στοιχείο (b), τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον αριθμό των περατωθεισών διαδικασιών ανάκτησης επί του συνολικού αριθμού των παρατηρήσεων.

6.3.2.2 Υπολογισμός της μακροπρόθεσμης μέσης LGD

149. Σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα υποχρεούνται να υπολογίζουν τη μακροπρόθεσμη μέση LGD χωριστά για κάθε βαθμίδα ή ομάδα πιστοδότησης. Σε αυτό το πλαίσιο, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν επίσης τη μακροπρόθεσμη μέση LGD στο επίπεδο του χαρτοφυλακίου που καλύπτεται από

το υπόδειγμα LGD. Κατά τον υπολογισμό της μακροπρόθεσμης μέσης LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν το σύνολο των αθετήσεων που παρατηρήθηκαν κατά την περίοδο ιστορικής παρατήρησης και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος LGD.

150. Με την επιφύλαξη του άρθρου 181 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τη μακροπρόθεσμη μέση LGD ως αριθμητικό μέσο όρο των πραγματικών τιμών της LGD κατά τη διάρκεια μιας περιόδου ιστορικής παρατήρησης, σταθμισμένο με τον αριθμό των αθετήσεων. Τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν για τον σκοπό αυτό μέσες τιμές της LGD που υπολογίζονται επί υποσυνόλου παρατηρήσεων, ιδίως όσον αφορά πιθανές ετήσιες μέσες τιμές της LGD, εκτός εάν χρησιμοποιούν τη συγκεκριμένη μέθοδο για να αποτυπώσουν υψηλότερους συντελεστές στάθμισης πιο πρόσφατων δεδομένων σχετικά με τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 181 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
151. Εάν τα ιδρύματα δεν αποδίδουν την ίδια σημασία σε όλα τα ιστορικά δεδομένα σχετικά με τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύουν με τεκμηριωμένο τρόπο ότι η χρήση υψηλότερων συντελεστών στάθμισης για πιο πρόσφατα δεδομένα αιτιολογείται από την καλύτερη ικανότητα πρόβλεψης των ποσοστών ζημίας. Ειδικότερα, σε περίπτωση που εφαρμόζονται μηδενικοί ή πολύ χαμηλοί συντελεστές στάθμισης σε συγκεκριμένες περιόδους, οι τιμές αυτές θα πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως ή να έχουν ως αποτέλεσμα πιο συντηρητικές εκτιμήσεις.
152. Κατά τον προσδιορισμό των συντελεστών στάθμισης σύμφωνα με το σημείο 151, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων που αξιολογούνται σύμφωνα με την ενότητα 4.2.4, καθώς και τις οικονομικές συνθήκες και τις συνθήκες της αγοράς τις οποίες αντιπροσωπεύουν τα εν λόγω δεδομένα.

6.3.2.3 Αντιμετώπιση των μη ολοκληρωμένων διαδικασιών ανάκτησης

153. Για τους σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όσον αφορά τη χρήση όλων των αθετήσεων που παρατηρήθηκαν κατά την περίοδο ιστορικής παρατήρησης εντός των πηγών δεδομένων για την εκτίμηση της LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι σχετικές πληροφορίες από μη ολοκληρωμένες διαδικασίες ανάκτησης λαμβάνονται υπόψη κατά τρόπο συντηρητικό. Η εκτίμηση της LGD θα πρέπει να βασίζεται στη μακροπρόθεσμη μέση LGD.
154. Τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν την παρατηρηθείσα μέση LGD για κάθε βαθμίδα ή ομάδα πιστοδότησης και στο επίπεδο του χαρτοφυλακίου που καλύπτεται από το υπόδειγμα LGD, λαμβάνοντας υπόψη τις πραγματικές τιμές της LGD σε όλες τις παρατηρηθείσες αθετήσεις κατά την περίοδο ιστορικής παρατήρησης που συνδέεται με τις περατωθείσες διαδικασίες ανάκτησης σύμφωνα με τα σημεία 155 έως 157, μη συμπεριλαμβανομένων τυχόν αναμενόμενων μελλοντικών ανακτήσεων απαιτήσεων. Η παρατηρηθείσα μέση LGD θα πρέπει να σταθμίζεται με τον αριθμό των αθετήσεων που συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό.

155. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν με σαφήνεια στις εσωτερικές πολιτικές τους την ημερομηνία περάτωσης των διαδικασιών ανάκτησης. Όλες οι διαδικασίες ανάκτησης που έχουν περατωθεί θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως τέτοιες για τους σκοπούς του υπολογισμού της παρατηρηθείσας μέσης LGD.
156. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τη μέγιστη περίοδο της διαδικασίας ανάκτησης για ένα δεδομένο είδος ανοίγματος από τον χρόνο της αθέτησης που αποτυπώνει την αναμενόμενη χρονική περίοδο που παρατηρήθηκε στο πλαίσιο των περατωθεισών διαδικασιών ανάκτησης κατά τις οποίες το ίδρυμα πραγματοποιεί τη συντριπτική πλειονότητα των ανακτήσεων απαιτήσεων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ακραίες παρατηρήσεις με διαδικασίες ανάκτησης σημαντικά μεγαλύτερης διάρκειας. Η μέγιστη περίοδος των διαδικασιών ανάκτησης θα πρέπει να προσδιορίζεται κατά τέτοιον τρόπο ώστε να εξασφαλίζονται επαρκή δεδομένα για την εκτίμηση των ανακτήσεων απαιτήσεων εντός της συγκεκριμένης περιόδου για τις μη ολοκληρωμένες διαδικασίες ανάκτησης. Η διάρκεια της μέγιστης περιόδου των διαδικασιών ανάκτησης ενδέχεται να παρουσιάζει διαφοροποιήσεις για διαφορετικά είδη ανοίγματος. Ο προσδιορισμός της μέγιστης περιόδου της διαδικασίας ανάκτησης θα πρέπει να τεκμηριώνεται με σαφήνεια και να υποστηρίζεται με αποδεικτικά στοιχεία των παρατηρούμενων συνήθων τάσεων όσον αφορά την ανάκτηση, ενώ θα πρέπει επίσης να συνάδει με τη φύση των συναλλαγών και το είδος ανοίγματος. Ο προσδιορισμός της μέγιστης περιόδου της διαδικασίας ανάκτησης για τους σκοπούς της μακροπρόθεσμης τιμής της LGD δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα ιδρύματα να λαμβάνουν μέτρα ανάκτησης όπου κρίνεται αναγκαίο, ακόμη και όσον αφορά τα ανοίγματα τα οποία παραμένουν σε αθέτηση για μεγαλύτερη χρονική περίοδο από τη μέγιστη περίοδο της διαδικασίας ανάκτησης που προβλέπεται για το συγκεκριμένο είδος ανοίγματος.
157. Για τους σκοπούς του υπολογισμού της παρατηρηθείσας μέσης LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναγνωρίζουν ως περατωθείσες διαδικασίες ανάκτησης, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, όλα τα ανοίγματα σε αθέτηση που εμπίπτουν τουλάχιστον σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:
- α) ανοίγματα για τα οποία το ίδρυμα δεν προβλέπει να λάβει περαιτέρω μέτρα ανάκτησης·
 - β) ανοίγματα τα οποία παραμένουν σε κατάσταση αθέτησης για μεγαλύτερη χρονική περίοδο από τη μέγιστη περίοδο της διαδικασίας ανάκτησης που προβλέπεται για το συγκεκριμένο είδος ανοίγματος·
 - γ) ανοίγματα τα οποία έχουν εξοφληθεί ή διαγραφεί πλήρως·
 - δ) ανοίγματα τα οποία έχουν επαναταξινομηθεί σε κατάσταση μη αθέτησης.

Όσον αφορά τα ανοίγματα σε αθέτηση τα οποία εμπίπτουν στις κατηγορίες των στοιχείων α) και β), όλες οι ανακτήσεις απαιτήσεων και οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν ή κατά τον χρόνο της εκτίμησης θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του υπολογισμού

της παρατηρηθείσας μέσης LGD, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ανακτήσεων απαιτήσεων που πραγματοποιήθηκαν μετά την παρέλευση της μέγιστης περιόδου των διαδικασιών ανάκτησης.

158. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διαμορφώνουν τη μακροπρόθεσμη μέση LGD με κατάλληλη προσαρμογή της παρατηρηθείσας μέσης LGD, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που συνδέονται με τις διαδικασίες οι οποίες δεν είχαν περατωθεί («μη ολοκληρωμένες διαδικασίες ανάκτησης») και σε περίπτωση που το χρονικό διάστημα μεταξύ του χρόνου της αθέτησης και της ημερομηνίας πραγματοποίησης της εκτίμησης είναι μικρότερο από τη μέγιστη περίοδο της διαδικασίας ανάκτησης που προβλέπεται για το συγκεκριμένο είδος ανοίγματος. Για τις εν λόγω διαδικασίες, τα ιδρύματα θα πρέπει να συμμορφώνονται με αμφότερες τις ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις παρατηρηθείσες δαπάνες και ανακτήσεις απαιτήσεων·
 - β) μπορούν να προβαίνουν σε εκτίμηση των μελλοντικών δαπανών και ανακτήσεων απαιτήσεων, τόσο εκείνων που απορρέουν από τη ρευστοποίηση των υφιστάμενων εξασφαλίσεων όσο και εκείνων που πρόκειται να πραγματοποιηθούν χωρίς τη χρήση εξασφαλίσεων εντός της μέγιστης περιόδου των διαδικασιών ανάκτησης.
159. Οι εκτιμήσεις που αναφέρονται στο σημείο 158 στοιχείο (β) θα πρέπει να τηρούν τις ακόλουθες αρχές:
- α) για τους σκοπούς της εκτίμησης των μελλοντικών δαπανών και ανακτήσεων απαιτήσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τις δαπάνες και τις ανακτήσεις απαιτήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί έναντι των εν λόγω ανοιγμάτων μέχρι την ημερομηνία της εκτίμησης, σε σύγκριση με τον μέσο όρο των δαπανών και των ανακτήσεων απαιτήσεων που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια παρόμοιας χρονικής περιόδου έναντι παρόμοιων ανοιγμάτων· για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τις συνήθεις τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση που παρατηρήθηκαν τόσο στις περατωθείσες όσο και στις μη ολοκληρωμένες διαδικασίες ανάκτησης, λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις δαπάνες και τις ανακτήσεις απαιτήσεων που πραγματοποιήθηκαν μέχρι την ημερομηνία της εκτίμησης·
 - β) οι παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι αναμενόμενες μελλοντικές δαπάνες και ανακτήσεις απαιτήσεων, καθώς και η προσαρμογή στην παρατηρηθείσα μέση LGD, θα πρέπει:
 - i. να αποδεικνύονται ακριβείς μέσω δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων·
 - ii. να βασίζονται σε εύλογη οικονομική τεκμηρίωση·
 - iii. να είναι αναλογικές, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εκτιμήσεις της LGD θα πρέπει να βασίζονται στη μακροπρόθεσμη μέση LGD που αποτυπώνει τις μέσες LGD,

σταθμισμένη με τον αριθμό των αθετήσεων, με τη χρήση όλων των αθετήσεων που παρατηρήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης·

- γ) κατά την εκτίμηση των μελλοντικών ανακτήσεων απαιτήσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την πιθανή μεροληψία η οποία προκύπτει από μη ολοκληρωμένες διαδικασίες ανάκτησης που χαρακτηρίζονται από διαδικασίες ανάκτησης με μεγαλύτερη μέση διάρκεια ή από χαμηλότερες μέσες ανακτήσεις απαιτήσεων από ό,τι οι περατωθείσες διαδικασίες ανάκτησης·
- δ) κατά την εκτίμηση των μελλοντικών ανακτήσεων απαιτήσεων που προκύπτουν από τη ρευστοποίηση των υφιστάμενων εξασφαλίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ασφάλεια δικαίου των απαιτήσεων επί της εξασφάλισης και ρεαλιστικές παραδοχές όσον αφορά τη δυνατότητα ρευστοποίησής της²·
- ε) η εκτίμηση της προσαρμογής της παρατηρηθείσας μέσης LGD μπορεί να πραγματοποιείται στο επίπεδο των επιμέρους ανοιγμάτων, σε επίπεδο βαθμίδας ή ομάδας ή στο επίπεδο του χαρτοφυλακίου που καλύπτεται από το υπόδειγμα LGD·
- στ) κάθε αβεβαιότητα ως προς την εκτίμηση των μελλοντικών ανακτήσεων απαιτήσεων επί μη ολοκληρωμένων διαδικασιών ανάκτησης θα πρέπει να αποτυπώνεται σε επαρκές περιθώριο ασφαλείας, το οποίο εφαρμόζεται σύμφωνα με την ενότητα 4.4.

6.3.2.4 Αντιμετώπιση των περιπτώσεων που δεν εμφανίζουν ζημία ή εμφανίζουν θετικό αποτέλεσμα

160. Σε περίπτωση που τα ιδρύματα παρατηρούν πραγματοποιηθέντα κέρδη στο πλαίσιο των παρατηρήσεών τους όσον αφορά τις αθετήσεις, η πραγματική τιμή της LGD επί των εν λόγω παρατηρήσεων θα πρέπει να ισούται με το μηδέν για τους σκοπούς του υπολογισμού της παρατηρηθείσας μέσης LGD και της εκτίμησης της μακροπρόθεσμης μέσης LGD. Τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες σχετικά με τις πραγματικές τιμές της LGD πριν από την εφαρμογή της εν λόγω κατώτερης τιμής στη διαδικασία ανάπτυξης υποδείγματος για τους σκοπούς της διαφοροποίησης του κινδύνου.

6.3.3 Βαθμονόμηση ως προς τη μακροπρόθεσμη μέση LGD

161. Τα ιδρύματα θα πρέπει να βαθμονομούν τις εκτιμήσεις της LGD που πραγματοποιούν ως προς τη μακροπρόθεσμη μέση LGD που υπολογίζεται σύμφωνα με την ενότητα 6.3.2. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να επιλέγουν την κατάλληλη μέθοδο βαθμονόμησης για την μεθοδολογία εκτίμησης της LGD που εφαρμόζουν μεταξύ των ακόλουθων προσεγγίσεων:

- α) βαθμονόμηση των εκτιμήσεων της LGD ως προς τη μακροπρόθεσμη μέση LGD που υπολογίζεται για κάθε βαθμίδα ή ομάδα με ομοειδή χαρακτηριστικά, οπότε στην περίπτωση αυτή τα ιδρύματα θα πρέπει να προβλέπουν τη διεξαγωγή συμπληρωματικών

δοκιμαστικών ελέγχων βαθμονόμησης στο επίπεδο του κατάλληλου τμήματος βαθμονόμησης·

- β) βαθμονόμηση των εκτιμήσεων της LGD ως προς τη μακροπρόθεσμη μέση LGD που υπολογίζεται στο επίπεδο του τμήματος βαθμονόμησης, ιδίως σε περίπτωση που τα ιδρύματα χρησιμοποιούν άμεσες εκτιμήσεις της LGD, σύμφωνα με το άρθρο 169 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μεταξύ άλλων και σε περίπτωση που χρησιμοποιούν μεθοδολογία εκτίμησης της LGD βάσει ενδιάμεσων παραμέτρων. Εν προκειμένω, τα ιδρύματα θα πρέπει να συγκρίνουν, τουλάχιστον, αυτή τη μακροπρόθεσμη μέση LGD με τη μέση LGD που εφαρμόζεται στο ίδιο σύνολο παρατηρήσεων με εκείνες που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της μακροπρόθεσμης μέσης LGD και, όπου κρίνεται αναγκαίο, να διορθώνουν αναλόγως τις επιμέρους εκτιμήσεις της LGD για το χαρτοφυλάκιο εφαρμογής, για παράδειγμα με τη χρήση συντελεστή προσαύξησης. Εάν οι πραγματικές τιμές είναι υψηλότερες από τις εκτιμώμενες τιμές στο επίπεδο του τμήματος βαθμονόμησης, τα ιδρύματα θα πρέπει να διορθώνουν προς τα πάνω τις εκτιμήσεις ή να αναπροσαρμόζουν τη δική τους εκτίμηση ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά τους ποσοστά ζημίας.
162. Σε περίπτωση που τα ιδρύματα παρατηρούν άκρως υψηλές τιμές όσον αφορά τις πραγματικές τιμές της LGD, οι οποίες υπερβαίνουν κατά πολύ το 100 %, ιδίως για ανοίγματα με μικρά ανεξόφλητα ποσά κατά τον χρόνο της αθέτησης, θα πρέπει να προσδιορίζουν τους σημαντικούς παράγοντες κινδύνου ώστε να διαφοροποιούν τις εν λόγω παρατηρήσεις και να λαμβάνουν δεόντως υπόψη αυτά τα ειδικά χαρακτηριστικά κατά την ταξινόμηση σε βαθμίδες ή ομάδες. Εάν τα ιδρύματα χρησιμοποιούν συνεχή κλίμακα διαβάθμισης στην εκτίμηση της LGD, μπορούν να δημιουργούν χωριστό τμήμα βαθμονόμησης για τα σχετικά ανοίγματα.
163. Για λόγους συμμόρφωσης προς την απαίτηση του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, προκειμένου να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν όλες τις παρατηρηθείσες αθετήσεις στην ποσοτικοποίηση της LGD, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να εξαιρούν τυχόν αθετήσεις οι οποίες παρατηρήθηκαν κατά την περίοδο ιστορικής παρατήρησης και οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος LGD.
164. Κατά την ανάλυση της αντιπροσωπευτικότητας των δεδομένων σύμφωνα με την ενότητα 4.2.4, τα ιδρύματα θα πρέπει όχι μόνο να λαμβάνουν υπόψη τα τρέχοντα χαρακτηριστικά του χαρτοφυλακίου, αλλά και να συνεκτιμούν επίσης, κατά περίπτωση, τις μεταβολές της δομής του χαρτοφυλακίου που αναμένεται να επέλθουν στο προβλέψιμο μέλλον λόγω συγκεκριμένων μέτρων ή αποφάσεων που έχουν ήδη ληφθεί. Οι προσαρμογές που πραγματοποιούνται βάσει των αναμενόμενων μεταβολών στο προβλέψιμο μέλλον δεν θα πρέπει να συνεπάγονται μείωση των εκτιμήσεων της παραμέτρου LGD.

7 Εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου για τα ανοίγματα σε αθέτηση

7.1 Γενικές απαιτήσεις που αφορούν ειδικά την εκτίμηση της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση

7.1.1 Μεθοδολογίες εκτίμησης για την EL_{BE} και την LGD σε αθέτηση

165. Τα ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια χρήσης εσωτερικών εκτιμήσεων της LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θα πρέπει να εφαρμόζουν μια εκτίμηση της EL_{BE} και μια εκτίμηση της LGD σε αθέτηση σε κάθε άνοιγμα που είναι σε αθέτηση εντός του εύρους εφαρμογής του συστήματος διαβάθμισης που υπόκειται στην εν λόγω άδεια.
166. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση των τιμών της EL_{BE} και της LGD για καθεμία από τις βαθμίδες πιστοδοτήσεων της χωριστής κλίμακας διαβάθμισης πιστοδοτήσεων ή για καθεμία από τις ομάδες με ομοειδή χαρακτηριστικά που χρησιμοποιούνται στο σύστημα διαβάθμισης.
167. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση, και εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο παρόν κεφάλαιο, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις ίδιες μεθόδους εκτίμησης με εκείνες που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της LGD σε ανοίγματα που δεν είναι σε αθέτηση, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο 6.
168. Τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν εγκαίρως υπόψη στις εκτιμήσεις τους για την EL_{BE} και την LGD σε αθέτηση όλες τις συναφείς πληροφορίες μετά την αθέτηση, ιδίως σε περιπτώσεις κατά τις οποίες γεγονότα από τη διαδικασία ανάκτησης ακυρώνουν τις προσδοκίες ανάκτησης στις οποίες βασίζονται οι πλέον πρόσφατες εκτιμήσεις.
169. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν και να αιτιολογούν δεόντως τις περιπτώσεις στις οποίες οι εκτιμήσεις της LGD σε αθέτηση αμέσως μετά την ημερομηνία αθέτησης αποκλίνουν συστηματικά από τις εκτιμήσεις της LGD αμέσως πριν από την ημερομηνία αθέτησης στη βαθμίδα ή στην ομάδα πιστοδότησης, εάν οι εν λόγω αποκλίσεις δεν προκύπτουν από τη χρήση παραγόντων κινδύνου που τυγχάνουν εφαρμογής μόνο μετά την ημερομηνία αθέτησης.
170. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε δοκιμαστικούς εκ των υστέρων ελέγχους και συγκριτικές αξιολογήσεις των εκτιμήσεών τους για την EL_{BE} και την LGD σε αθέτηση σύμφωνα με το άρθρο 185 στοιχεία β) και γ), αντίστοιχα, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

7.1.2 Ημερομηνίες αναφοράς

171. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση, τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν τις ημερομηνίες αναφοράς που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την ομαδοποίηση των ανοιγμάτων σε αθέτηση σύμφωνα με τις παρατηρούμενες συνήθειες τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση. Κατά την εκτίμηση της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση θα πρέπει να χρησιμοποιούνται οι εν λόγω ημερομηνίες αναφοράς και όχι η ημερομηνία αθέτησης. Για τους σκοπούς του καθορισμού των ημερομηνιών αναφοράς, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν πληροφορίες μόνο σε σχέση με τις περατωθείσες διαδικασίες ανάκτησης, λαμβάνοντας υπόψη δαπάνες και ανακτήσεις απαιτήσεων μόνο σε περίπτωση που αυτές έχουν παρατηρηθεί μέχρι και την ημερομηνία της εκτίμησης.

172. Καθεμία από τις ημερομηνίες αναφοράς που αναφέρονται στο σημείο 171 θα μπορούσε να είναι οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) συγκεκριμένος αριθμός ημερών μετά την ημερομηνία αθέτησης· η επιλογή αυτή θα μπορούσε να είναι κατάλληλη ιδίως σε περίπτωση που η εκτίμηση αναφέρεται σε χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων που παρουσιάζουν σταθερές συνήθειες τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση σε διαχρονική βάση·
- β) σχετική ημερομηνία που συνδέεται με συγκεκριμένο γεγονός κατά την οποία παρατηρούνται σημαντικές διακοπές στο προφίλ ανάκτησης· η επιλογή αυτή θα μπορούσε να είναι κατάλληλη ιδίως σε περίπτωση που η εκτίμηση αναφέρεται σε χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων τα οποία υπόκεινται σε σημαντικές μεταβολές ως προς τις συνήθειες τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση που συνδέονται με κάποια συγκεκριμένα γεγονότα, για παράδειγμα κατά την ημερομηνία ρευστοποίησης εξασφάλισης·
- γ) κάθε συνδυασμός των περιπτώσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) ο οποίος αποτυπώνει καλύτερα τις συνήθειες τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση· η επιλογή αυτή θα μπορούσε να είναι κατάλληλη ιδίως σε περίπτωση που η εκτίμηση αναφέρεται σε χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων τα οποία παρουσιάζουν σταθερές συνήθειες τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση σε διαχρονική βάση, αλλά για τα οποία παρατηρούνται διακοπές στις εν λόγω συνήθειες τάσεις όσον αφορά την ανάκτηση κοντά σε κάποια συγκεκριμένα γεγονότα, για παράδειγμα κατά την είσπραξη ποσών, και στα οποία οι ημερομηνίες αναφοράς έπειτα από τα γεγονότα αυτά ορίζονται ως συγκεκριμένος αριθμός ημερών μετά το γεγονός ανάκτησης, και όχι μετά την ημερομηνία αθέτησης·
- δ) όπου κρίνεται σκόπιμο, η ημερομηνία αναφοράς μπορεί να λαμβάνει οποιαδήποτε τιμή μεταξύ του μηδενός και του αριθμού των ημερών μέχρι το τέλος της μέγιστης περιόδου της διαδικασίας ανάκτησης που ορίζει το ίδρυμα για το υπό εξέταση είδος ανοίγματος.

173. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τα ίδια ανοίγματα σε αθέτηση που περιλαμβάνονται στο σύνολο δεδομένων αναφοράς σε όλες τις σχετικές ημερομηνίες αναφοράς που εξετάζονται στο υπόδειγμα.

174. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση τις δυνητικές μεταβολές των συνήθων τάσεων όσον αφορά την ανάκτηση και των σχετικών πολιτικών ανάκτησης οι οποίες ενδέχεται να επηρεάζουν την εκτίμηση της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση σε κάθε ημερομηνία αναφοράς.

7.1.3 Απαιτήσεις δεδομένων για την εκτίμηση της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση

175. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν το ίδιο σύνολο δεδομένων αναφοράς που αναφέρεται στην ενότητα 6.1.2, το οποίο συμπληρώνεται με κάθε σχετική πληροφορία που παρατηρήθηκε κατά τη διαδικασία ανάκτησης και σε κάθε ημερομηνία αναφοράς, όπως ορίζεται σύμφωνα με τα σημεία 171 έως 174 και, ειδικότερα, τουλάχιστον τις ακόλουθες πρόσθετες πληροφορίες:

- α) όλους τους σχετικούς συντελεστές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ομαδοποίηση ανοιγμάτων σε αθέτηση και όλους τους σημαντικούς παράγοντες ζημίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ενδέχεται να καταστούν σημαντικοί μετά την ημερομηνία αθέτησης και σε κάθε ημερομηνία αναφοράς·
- β) το ανεξόφλητο ποσό σε κάθε ημερομηνία αναφοράς·
- γ) τις αξίες οποιωνδήποτε εξασφαλίσεων που συνδέονται με τις πιστωτικές υποχρεώσεις σε αθέτηση και τις ημερομηνίες αποτίμησής τους μετά την ημερομηνία αθέτησης.

7.2 Ανάπτυξη υποδείγματος κατά την εκτίμηση της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση

176. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι πληροφορίες σχετικά με τον χρόνο που έχει επέλθει από την εκάστοτε αθέτηση και τις ανακτήσεις απαιτήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο β) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις εν λόγω πληροφορίες είτε άμεσα, ως παράγοντες κινδύνου, είτε έμμεσα, καθορίζοντας, για παράδειγμα, την ημερομηνία αναφοράς για την εκτίμηση, όπως αναφέρεται στα σημεία 171 έως 174.

177. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τους δυνητικούς παράγοντες κινδύνου που αναφέρονται στο σημείο 121 όχι μόνο μέχρι τη χρονική στιγμή της αθέτησης, αλλά και μετά την ημερομηνία αθέτησης και έως την ημερομηνία τερματισμού της διαδικασίας ανάκτησης. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να αναλύουν και άλλους δυνητικούς παράγοντες κινδύνου που ενδέχεται να καταστούν σημαντικοί μετά την ημερομηνία αθέτησης, συμπεριλαμβανομένης, ιδίως, της αναμενόμενης διάρκειας της διαδικασίας ανάκτησης και της κατάστασης της διαδικασίας ανάκτησης. Τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις τιμές των παραγόντων κινδύνου καθώς και τις αξίες των εξασφαλίσεων οι οποίες είναι κατάλληλες για τις ημερομηνίες αναφοράς που καθορίζονται σύμφωνα με τα σημεία 171 έως 174.

7.3 Βαθμονόμηση της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση

7.3.1 Υπολογισμός της πραγματικής τιμής της LGD και της μακροπρόθεσμης μέσης LGD για τα ανοίγματα σε αθέτηση

178. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τις πραγματικές τιμές της LGD για τα ανοίγματα σε αθέτηση, σύμφωνα με την ενότητα 6.3.1, με τη μόνη διαφορά ότι ο υπολογισμός αυτός θα πρέπει να πραγματοποιείται για καθεμία από τις ημερομηνίες αναφοράς που καθορίζονται σύμφωνα με τα σημεία 171 έως 174, και όχι σε σχέση με την ημερομηνία αθέτησης. Κατά τον υπολογισμό της πραγματικής τιμής της LGD σε μια δεδομένη ημερομηνία αναφοράς, τα ιδρύματα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν το σύνολο των προμηθειών και των τόκων που έχουν κεφαλαιοποιηθεί πριν από την ημερομηνία αναφοράς και θα πρέπει επίσης να προεξοφλούν όλες τις επακόλουθες ταμειακές ροές και αναλήψεις που πραγματοποιήθηκαν έως την ημερομηνία αναφοράς.
179. Εάν, μετά τον χρόνο της αθέτησης, τα ιδρύματα διαγράψουν μέρος του ανοίγματος, ο υπολογισμός της οικονομικής ζημίας και της πραγματικής τιμής της LGD θα πρέπει να βασίζεται σε ολόκληρο το ποσό της ανεξόφλητης πιστωτικής υποχρέωσης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η μερική διαγραφή. Ωστόσο, σε περίπτωση που τα ιδρύματα προβαίνουν τακτικά σε διαγραφή μέρους των ανοιγμάτων βάσει συνεπούς πολιτικής όσον αφορά τον χρόνο και το ποσοστό της διαγραφής, μπορούν να συμπεριλαμβάνουν τις εν λόγω πληροφορίες στη βαθμονόμηση της τελικής εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση. Εάν τα ιδρύματα προβαίνουν μεν σε διαγραφές αλλά όχι σε τόσο τακτική βάση, μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με τη μερική διαγραφή συγκεκριμένου ανοίγματος κατά την εφαρμογή των εν λόγω παραμέτρων στο άνοιγμα, αγνοώντας τα αποτελέσματα της διαδικασίας ταξινόμησης σύμφωνα με την ενότητα 8.2, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η συνέπεια μεταξύ της εκτίμησης της LGD και της εφαρμογής των εκτιμώμενων τιμών της LGD.
180. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τη μακροπρόθεσμη μέση LGD των πραγματικών τιμών της LGD για τα ανοίγματα σε αθέτηση, όπως αναφέρεται στο σημείο 178, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην ενότητα 6.3.2, με τη μόνη εξαίρεση ότι, για κάθε ημερομηνία αναφοράς, οι μη ολοκληρωμένες διαδικασίες ανάκτησης θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνον εάν η σχετική ημερομηνία αναφοράς τους για την εφαρμογή των παραμέτρων της EL_{BE} και της LGD σε αθέτηση είναι μεταγενέστερη της υπό εξέταση ημερομηνίας αναφοράς για την εκτίμηση.
181. Σύμφωνα με την ενότητα 6.3.2.3, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να προβαίνουν σε εκτίμηση τυχόν μελλοντικών ανακτήσεων απαιτήσεων για τα ανοίγματα που παραμένουν σε κατάσταση αθέτησης για χρονική περίοδο μεγαλύτερη από τη μέγιστη διάρκεια της περιόδου ανάκτησης όπως καθορίζεται από το ίδρυμα. Ωστόσο, κατά την εφαρμογή των εν λόγω παραμέτρων, τα ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές πληροφορίες για συγκεκριμένα ανοίγματα, ιδίως τις πληροφορίες που αφορούν τις υφιστάμενες

εξασφαλίσεις, αγνοώντας τα αποτελέσματα της διαδικασίας ταξινόμησης σύμφωνα με την ενότητα 8.2.

7.3.2 Ειδικές απαιτήσεις για την εκτίμηση της EL_{BE}

7.3.2.1 Εξέταση του περιθωρίου ασφαλείας κατά την εκτίμηση της EL_{BE}

182. Για τους σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στην εκτίμηση της EL_{BE} δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται περιθώριο ασφαλείας κατά την έννοια της ενότητας 4.4.3.

7.3.2.2 Τρέχουσες οικονομικές συνθήκες

183. Για τους σκοπούς της εξέτασης των τρεχουσών οικονομικών συνθηκών στις εκτιμώμενες τιμές της EL_{BE}, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οικονομικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των μακροοικονομικών και πιστωτικών παραγόντων, που είναι σημαντικοί για την υπό εξέταση κατηγορία ανοίγματος.

184. Η εκτίμηση της EL_{BE} θα πρέπει να πραγματοποιείται βάσει της μακροπρόθεσμης μέσης LGD που αναφέρεται στο σημείο 180 και δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται περαιτέρω προσαρμογές ώστε να αποτυπώνονται οι τρέχουσες οικονομικές συνθήκες, σε περίπτωση που πληρούται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το υπόδειγμα περιλαμβάνει απευθείας τουλάχιστον έναν μακροοικονομικό παράγοντα ως παράγοντα κινδύνου·
- β) τουλάχιστον ένας σημαντικός παράγοντας κινδύνου εμφανίζει ευαισθησία στις οικονομικές συνθήκες·
- γ) η πραγματική τιμή της LGD για τα ανοίγματα σε αθέτηση, όπως αναφέρεται στο σημείο 178, δεν επηρεάζεται από τους οικονομικούς παράγοντες που είναι σημαντικοί για την υπό εξέταση κατηγορία ανοίγματος.

185. Εάν δεν πληρούται καμία από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο σημείο 184, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσαρμόζουν τη μακροπρόθεσμη μέση LGD για τα ανοίγματα σε αθέτηση ούτως ώστε να αποτυπώνονται οι τρέχουσες οικονομικές συνθήκες. Στην περίπτωση αυτή, τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν χωριστά τη μακροπρόθεσμη μέση LGD για τα ανοίγματα σε αθέτηση, όπως αναφέρεται στο σημείο 180, καθώς και την προσαρμογή στις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες.

7.3.2.3 Σχέση της EL_{BE} με τις ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου

186. Εάν το υπόδειγμα που χρησιμοποιείται για τις προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου πληροί ή μπορεί να προσαρμοστεί ώστε να πληροί τις απαιτήσεις για τις εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD που προβλέπονται στο τρίτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο 3 τμήμα 6 του κανονισμού (ΕΕ)

αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου, όπως οι εκτιμώμενες τιμές της EL_{BE}.

187. Σε περίπτωση που οι ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου αξιολογούνται μεμονωμένα για ένα μόνον άνοιγμα ή για έναν μόνο πιστούχο, τα ιδρύματα μπορούν να παρεκκλίνουν από τις εκτιμώμενες τιμές της EL_{BE} βάσει ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, εάν είναι σε θέση να αποδείξουν ότι αυτό θα βελτιώσει την ακρίβεια των εκτιμώμενων τιμών της EL_{BE} και ότι οι ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου λαμβάνουν υπόψη ή προσαρμόζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην ενότητα 6.3.1 σχετικά με τον υπολογισμό της οικονομικής ζημίας.
188. Για τους σκοπούς της αιτιολόγησης των περιπτώσεων στις οποίες οι ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου υπερβαίνουν τις εκτιμώμενες τιμές της EL_{BE} σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο στ) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συνέπεια των εκτιμώμενων τιμών της EL_{BE} με τα στοιχεία οικονομικής ζημίας που περιγράφονται στην ενότητα 6.3.1 καθώς και με τον ορισμό της αθέτησης που παρατίθεται στο άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και να αναλύουν τυχόν διαφορές εν προκειμένω όσον αφορά τους ορισμούς και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον σκοπό του προσδιορισμού των ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου. Ειδικότερα, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις πιθανές διαφορές ως προς το προεξοφλητικό επιτόκιο, την ύπαρξη εξασφάλισης που δεν είναι επιλέξιμη δυνάμει του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τη διαφορετική αντιμετώπιση των δαπανών και την εφαρμογή διαφορετικών ορισμών της αθέτησης.

7.3.3 Ειδικές απαιτήσεις για την εκτίμηση της LGD σε αθέτηση

189. Για τους σκοπούς της εξέτασης της πιθανής δυσμενούς μεταβολής των οικονομικών συνθηκών κατά την αναμενόμενη διάρκεια των διαδικασιών ανάκτησης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο α) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, η LGD σε αθέτηση θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τουλάχιστον τις συνθήκες ύφεσης, εάν οι εκτιμήσεις της LGD σε αθέτηση που είναι κατάλληλες για συνθήκες οικονομικής ύφεσης είναι πιο συντηρητικές από τη μακροπρόθεσμη μέση LGD για ανοίγματα σε αθέτηση, όπως αναφέρεται στο σημείο 180.
190. Για σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, η τιμή της εκτίμησης της LGD σε αθέτηση θα πρέπει να αυξάνεται πάνω από το επίπεδο που αναφέρεται στο σημείο 189, όταν η αύξηση αυτή κρίνεται αναγκαία ώστε να διασφαλίζεται ότι η διαφορά μεταξύ της εκτίμησης της LGD σε αθέτηση και της εκτίμησης της EL_{BE} καλύπτει την πιθανή αύξηση του ποσοστού ζημιών που προκλήθηκαν από το ενδεχόμενο επιπλέον απροσδόκητων ζημιών κατά την περίοδο της ανάκτησης.

191. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η εκτίμηση της LGD σε αθέτηση είναι υψηλότερη από την εκτίμηση της EL_{BE} ή ισούται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με την εκτίμηση της EL_{BE} για μεμονωμένα ανοίγματα, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο δ) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν και να διορθώνουν την εκτίμηση της LGD σε αθέτηση στις περιπτώσεις στις οποίες η τιμή της EL_{BE} έχει ληφθεί με τη χρήση ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, σύμφωνα με το σημείο 186, και είναι υψηλότερη από την τιμή της LGD σε αθέτηση που έχει ληφθεί μέσω άμεσης εκτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχείο α) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων.
192. Εφόσον οι λόγοι για τους οποίους αγνοούνται τα αποτελέσματα της εκτίμησης της EL_{BE} συντρέχουν και για την εκτίμηση της LGD σε αθέτηση, θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται με συνέπεια η παρέκκλιση και στην ταξινόμηση της LGD σε αθέτηση, κατά τέτοιον τρόπο ώστε η προσαύξηση στην τιμή της EL_{BE} να καλύπτει την πιθανή αύξηση του ποσοστού ζημιών που προκύπτουν από ενδεχόμενες επιπλέον μη αναμενόμενες ζημιές κατά την περίοδο της ανάκτησης σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
193. Ανεξάρτητα από το ποια από τις δύο προσεγγίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD σε αθέτηση, τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν χωριστά όλα τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) την κατανομή της εκτίμησης της LGD σε αθέτηση στα επιμέρους στοιχεία της: την EL_{BE} και την προσαύξηση·
 - β) την κατανομή της προσαύξησης σε όλα τα ακόλουθα επιμέρους στοιχεία:
 - (i) το επιμέρους στοιχείο των συνθηκών ύφεσης βαθμονομημένο βάσει της προσαρμογής λόγω ύφεσης στη μακροπρόθεσμη μέση LGD, όπως καθορίζεται στο σημείο 189·
 - (ii) το επιμέρους στοιχείο του περιθωρίου ασφαλείας που αναφέρεται στην ενότητα 4.4·
 - (iii) κάθε επιμέρους στοιχείο που καλύπτει το ενδεχόμενο επιπλέον απροσδόκητων ζημιών κατά τη διάρκεια της περιόδου ανάκτησης που αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013· αυτό το επιμέρους στοιχείο θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις, όταν οι ενδεχόμενες επιπλέον ζημιές δεν λαμβάνονται επαρκώς υπόψη στα επιμέρους στοιχεία που αναφέρονται στα σημεία i) και ii).

8 Εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου

194. Κατά την εφαρμογή του υποδείγματος PD ή LGD, και όταν τα ιδρύματα λαμβάνουν νέες πληροφορίες σχετικά με σημαντικό παράγοντα κινδύνου ή κριτήριο διαβάθμισης, θα πρέπει να λαμβάνουν εγκαίρως υπόψη τις πληροφορίες αυτές κατά την ταξινόμηση διαβάθμισης, διασφαλίζοντας ιδίως ότι πληρούνται αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα επικαιροποιούνται το ταχύτερο δυνατόν και η αντίστοιχη ταξινόμηση διαβάθμισης της PD ή της LGD επανεξετάζεται το συντομότερο δυνατόν·
- β) σε περίπτωση που οι νέες πληροφορίες αφορούν την αθέτηση πιστούχου, η PD του πιστούχου ορίζεται στην τιμή 1 σε όλα τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα εγκαίρως και σύμφωνα με το σημείο 108 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

8.1 Συντηρητική προσέγγιση κατά την εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου

195. Για τους σκοπούς του άρθρου 171 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν ενισχυμένη συντηρητική προσέγγιση στα αποτελέσματα της ταξινόμησης διαβάθμισης, εάν εντοπίζονται ενδεχομένως ελλείψεις που αφορούν την εφαρμογή του υποδείγματος στα πληροφοριακά συστήματα ή στη διαδικασία ταξινόμησης των παραμέτρων κινδύνου στους πιστούχους ή στις πιστοδοτήσεις που περιλαμβάνονται στο τρέχον χαρτοφυλάκιο (εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου), ιδίως εάν οι εν λόγω ελλείψεις συνδέονται με τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία ταξινόμησης της διαβάθμισης. Για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να θεσπίζουν ένα πλαίσιο το οποίο περιλαμβάνει τα ακόλουθα στάδια:

- α) εντοπισμός των ελλείψεων όσον αφορά την υλοποίηση του υποδείγματος στο πληροφοριακό σύστημα ή την εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου·
- β) προσδιορισμός της μορφής της συντηρητικής προσέγγισης που πρέπει να εφαρμοστεί και ποσοτικοποίηση του κατάλληλου επιπέδου συντηρητικής προσέγγισης·
- γ) παρακολούθηση των ελλείψεων και διόρθωσή τους·
- δ) τεκμηρίωση.

196. Για τους σκοπούς του σημείου 195 στοιχείο (α), τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν άρτια διαδικασία για τον προσδιορισμό όλων των ελλείψεων σε επίπεδο υλοποίησης και εφαρμογής στο πλαίσιο της διαδικασίας ταξινόμησης, μέσω της οποίας κάθε έλλειψη συνεπάγεται την εφαρμογή ενισχυμένης συντηρητικής προσέγγισης στην επηρεαζόμενη

ταξινόμηση σε βαθμίδα ή ομάδα. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τα ακόλουθα σημεία ενεργοποίησης για την εφαρμογή ενισχυμένης συντηρητικής προσέγγισης:

- α) ελλείποντα δεδομένα στο χαρτοφυλάκιο εφαρμογής·
- β) ελλείπουσες επικαιροποιήσεις των οικονομικών καταστάσεων ή των δεδομένων πιστωτικών γραφείων, όπως αναφέρεται στο σημείο 59 στοιχείο η)·
- γ) παρωχημένες διαβαθμίσεις στο χαρτοφυλάκιο εφαρμογής· όπου οι παρωχημένες διαβαθμίσεις θα πρέπει να νοούνται όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο β) των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων·
- δ) ελλείπουσες διαβαθμίσεις, με αποτέλεσμα ένα άνοιγμα να θεωρείται ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος εσωτερικών διαβαθμίσεων, αλλά δεν διαβαθμίζεται από αυτό.

197. Για τους σκοπούς του σημείου 195 στοιχείο (β), τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επέλευση οποιουδήποτε από τα σημεία ενεργοποίησης που αναφέρονται στο σημείο 196 συνεπάγεται την εφαρμογή ενισχυμένης συντηρητικής προσέγγισης έναντι της παραμέτρου κινδύνου για τον υπολογισμό των ποσών των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ανοιγμάτων. Σε περίπτωση επέλευσης περισσότερων του ενός σημείων ενεργοποίησης, η εκτίμηση θα πρέπει να είναι πιο συντηρητική. Η ενισχυμένη συντηρητική προσέγγιση που συνδέεται με κάθε σημείο ενεργοποίησης θα πρέπει να είναι ανάλογη με την αβεβαιότητα που χαρακτηρίζει την εκτιμώμενη παράμετρο κινδύνου την οποία εισάγει το σημείο ενεργοποίησης.

198. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εξετάζουν τον συνολικό αντίκτυπο που έχουν οι προσδιορισθείσες ελλείψεις και η συνεπαγόμενη συντηρητική προσέγγιση στο επίπεδο του χαρτοφυλακίου που καλύπτεται με το σχετικό υπόδειγμα στην αρτιότητα της ταξινόμησης σε βαθμίδες ή ομάδες, ενώ θα πρέπει επίσης να μεριμνούν ώστε οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων να μην στρεβλώνονται από την ανάγκη προσαρμογών.

199. Για τους σκοπούς του σημείου 195 στοιχείο (c), τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση τις ελλείψεις σε επίπεδο υλοποίησης και εφαρμογής, καθώς και τα επίπεδα αυξημένης συντηρητικότητας που εφαρμόζεται σε σχέση με αυτές. Όπου είναι εφικτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που έχουν προσδιοριστεί. Έπειτα από τη διενέργεια της αξιολόγησής του, το ίδρυμα θα πρέπει να καταρτίζει σχέδιο για την αποκατάσταση των ελλείψεων εντός εύλογου χρονοδιαγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του αντίκτυπου στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων.

200. Για τους σκοπούς του σημείου 195 στοιχείο (d), τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τα κατάλληλα εγχειρίδια και τη διαδικασία για την εφαρμογή ενισχυμένης συντηρητικής προσέγγισης, ενώ θα πρέπει επίσης να τεκμηριώνουν τη διαδικασία που εφαρμόζεται κατά την αντιμετώπιση των ελλείψεων σε επίπεδο υλοποίησης και εφαρμογής. Η εν λόγω

τεκμηρίωση θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα σημεία ενεργοποίησης που εξετάστηκαν, καθώς και τις συνέπειες που είχε η ενεργοποίησή τους στην τελική ταξινόμηση σε βαθμίδα ή ομάδα, στο επίπεδο της παραμέτρου κινδύνου και στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων.

8.2 Ο παράγοντας της ανθρώπινης κρίσης κατά την εφαρμογή των παραμέτρων κινδύνου

201. Τα ιδρύματα δύνανται να χρησιμοποιούν τον παράγοντα της ανθρώπινης κρίσης κατά την εφαρμογή του υποδείγματος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) κατά την εφαρμογή των ποιοτικών μεταβλητών που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του υποδείγματος·
- β) μέσω παρεκκλίσεων από τις εισαγόμενες παραμέτρους της διαδικασίας ταξινόμησης της διαβάθμισης·
- γ) μέσω παρεκκλίσεων από τα αποτελέσματα της διαδικασίας ταξινόμησης της διαβάθμισης.

202. Τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν σαφή κριτήρια για τη χρήση των εισαγόμενων ποιοτικών παραμέτρων του υποδείγματος και να διασφαλίζουν τη συνεπή εφαρμογή των εν λόγω εισαγόμενων παραμέτρων από όλα τα μέλη του σχετικού προσωπικού, καθώς και για τη συνεπή ταξινόμηση των πιστούχων ή των πιστοδοτήσεων που συνεπάγονται παρόμοιο κίνδυνο για την ίδια βαθμίδα ή ομάδα με ομοειδή χαρακτηριστικά, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 171 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

203. Για τους σκοπούς του άρθρου 172 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τις πολιτικές και τα κριτήρια για τη χρήση παρεκκλίσεων στη διαδικασία ταξινόμησης της διαβάθμισης. Οι εν λόγω πολιτικές θα πρέπει να αφορούν τις ενδεχόμενες παρεκκλίσεις από τις εισαγόμενες παραμέτρους και τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης διαδικασίας και θα πρέπει να προσδιορίζονται κατά τρόπο συντηρητικό, ώστε να μην περιορίζεται ο βαθμός των συντηρητικών παρεκκλίσεων. Αντιθέτως, θα πρέπει να περιορίζεται η κλίμακα των πιθανών μειώσεων των εκτιμώμενων τιμών που προκύπτουν από το υπόδειγμα ή από τις παρεκκλίσεις από τις εισαγόμενες παραμέτρους της διαδικασίας ταξινόμησης της διαβάθμισης. Κατά την εφαρμογή των παρεκκλίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές και επικαιροποιημένες πληροφορίες.

204. Τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν την κλίμακα και το σκεπτικό κάθε παρέκκλισης. Όπου είναι εφικτό, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν προκαθορισμένο κατάλογο πιθανών αιτιολογήσεων για τις παρεκκλίσεις, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα επιλογής μεταξύ αυτών. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να αποθηκεύουν τις πληροφορίες σχετικά με την ημερομηνία της παρέκκλισης και το πρόσωπο που την εκτέλεσε και την ενέκρινε.

205. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση το επίπεδο και τις αιτιολογήσεις για τις παρεκκλίσεις από τις εισαγόμενες παραμέτρους και τα αποτελέσματα της διαδικασίας

ταξινόμησης της διαβάθμισης. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν στο πλαίσιο των πολιτικών τους το μέγιστο επιτρεπόμενο ποσοστό παρεκκλίσεων για κάθε υπόδειγμα. Σε περίπτωση υπέρβασης των εν λόγω μέγιστων επιπέδων, θα πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα από το ίδρυμα. Τα ποσοστά παρεκκλίσεων θα πρέπει να προσδιορίζονται και να παρακολουθούνται στο επίπεδο του τμήματος βαθμονόμησης. Εάν διαπιστώνεται υψηλός αριθμός παρεκκλίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση του υποδείγματος.

206. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν ανά τακτά χρονικά διαστήματα την αποτελεσματικότητα των ανοιγμάτων σε σχέση με τα οποία έχει εφαρμοστεί παρέκκλιση από εισαγόμενη παράμετρο ή αποτέλεσμα της διαδικασίας ταξινόμησης της διαβάθμισης σύμφωνα με το άρθρο 172 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

207. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν σε τακτική βάση την αποτελεσματικότητα του υποδείγματος πριν και μετά τις παρεκκλίσεις από τα αποτελέσματα της διαδικασίας ταξινόμησης της διαβάθμισης. Σε περίπτωση που η αξιολόγηση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η χρήση παρεκκλίσεων έχει μειώσει σημαντικά την ικανότητα του υποδείγματος να ποσοτικοποιεί με ακρίβεια τις παραμέτρους κινδύνου («προβλεπτική ικανότητα του υποδείγματος»), τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν στη λήψη κατάλληλων μέτρων ώστε να διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή των παρεκκλίσεων.

8.3 Χρήση εσωτερικών διαβαθμίσεων και εκτιμήσεων αθέτησης και ζημίας

208. Σύμφωνα με το άρθρο 144 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και τα άρθρα 18 έως 21 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της προσέγγισης των εσωτερικών διαβαθμίσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις ίδιες εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και για εσωτερικούς σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου και λήψης αποφάσεων, εκτός εάν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η απόκλιση είναι αιτιολογημένη και κατάλληλη για το συγκεκριμένο πεδίο χρήσης·
- β) η απόκλιση δεν συνεπάγεται μεταβολή στην ιεραρχική κατάταξη της ταξινόμησης των πιστούχων ή των πιστοδοτήσεων σε βαθμίδες ή ομάδες εντός ενός τμήματος βαθμονόμησης πέραν της κατάταξής τους εντός κάθε βαθμίδας ή ομάδας με ομοειδή χαρακτηριστικά·
- γ) η απόκλιση οφείλεται στη χρήση παραμέτρων για εσωτερικούς σκοπούς, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το περιθώριο ασφαλείας, χωρίς ρυθμιστικές κατώτατες τιμές, χωρίς προσαρμογή λόγω ύφεσης στην περίπτωση των εκτιμώμενων τιμών της LGD, ή οφείλεται στη χρήση διαφορετικής μεθόδου βαθμονόμησης, η οποία ενδέχεται να συνεπάγεται τον προσδιορισμό διαφορετικών τμημάτων βαθμονόμησης.

209. Για τους σκοπούς του σημείου 208, είναι πιθανό να θεωρηθεί σκόπιμη η ομαδοποίηση των συνεχών εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου σε ομοιογενείς βαθμίδες κατάταξης για εσωτερικούς σκοπούς.
210. Εάν τα ιδρύματα χρησιμοποιούν για εσωτερικούς σκοπούς εκτιμήσεις παραμέτρων κινδύνου που είναι διαφορετικές από εκείνες που χρησιμοποιούνται κατά τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, θα πρέπει να αποτυπώνουν κατά περιόδους το στοιχείο αυτό στην εσωτερική διαδικασία υποβολής στοιχείων προς τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, παρέχοντας πληροφορίες σχετικά και με τα δύο σύνολα παραμέτρων. Σε κάθε περίπτωση, η εσωτερική διαδικασία υποβολής αναφορών θα πρέπει να περιλαμβάνει το σύνολο των στοιχείων που προσδιορίζονται στο άρθρο 189 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 βάσει των εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.

8.4 Υπολογισμός υπερβάλλοντος ποσού ή υστέρησης IRB

211. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, η διαφορά μεταξύ, αφενός, των γενικών και ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, των πρόσθετων προσαρμογών αξίας και άλλων μειώσεων των ιδίων κεφαλαίων που συνδέονται με τα εν λόγω ανοίγματα και, αφετέρου, του ποσού της αναμενόμενης ζημίας, σύμφωνα με το άρθρο 159 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να θεωρείται υστέρηση IRB, εάν είναι αρνητική, και υπερβάλλον ποσό IRB, εάν είναι θετική.
212. Εάν από τον υπολογισμό για το σύνολο των στοιχείων του χαρτοφυλακίου που δεν είναι σε αθέτηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 159 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, προκύπτει υπερβάλλον ποσό IRB, τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν αυτό το υπερβάλλον ποσό IRB για την κάλυψη τυχόν υστέρησης IRB από τον υπολογισμό που εκτελείται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο για το σύνολο του χαρτοφυλακίου σε αθέτηση.
213. Για τους σκοπούς της προσθήκης ενδεχόμενου υπερβάλλοντος ποσού IRB στην κατηγορία 2 σύμφωνα με το άρθρο 62 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, εάν από τον υπολογισμό που αναφέρεται στο άρθρο 159 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 προκύπτει υπερβάλλον ποσό IRB τόσο για τα στοιχεία του χαρτοφυλακίου σε αθέτηση όσο και για τα στοιχεία του χαρτοφυλακίου που δεν είναι σε αθέτηση, το άθροισμα των εν λόγω δύο υπερβαλλόντων ποσών IRB θα πρέπει να εξετάζεται και να προστίθεται στην κατηγορία 2 σύμφωνα με το όριο που αναφέρεται στο άρθρο 62 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
214. Για τους σκοπούς του άρθρου 159 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν μερικές διαγραφές στον υπολογισμό των γενικών και των ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου. Σύμφωνα, ωστόσο, με το άρθρο 166 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ο υπολογισμός του ποσού της αναμενόμενης ζημίας για την εφαρμογή των άρθρων 158 και 159 του κανονισμού (ΕΕ)

αριθ. 575/2013 θα πρέπει να βασίζεται στην αξία του ανοίγματος, συμπεριλαμβανομένων των προσαρμογών αξίας, αλλά αφαιρουμένων των διαγραφών.

9 Επανεξέταση των εκτιμήσεων

215. Τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν εσωτερικές πολιτικές για τις μεταβολές των υποδειγμάτων και των εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο ενός συστήματος διαβάθμισης. Οι εν λόγω πολιτικές θα πρέπει να προβλέπουν την απαίτηση τροποποίησης των υποδειγμάτων, τουλάχιστον, για τους ακόλουθους λόγους:

- α) τακτική επανεξέταση των εκτιμήσεων·
- β) ανεξάρτητη επικύρωση·
- γ) μεταβολές στο νομικό περιβάλλον·
- δ) επανεξέταση από το τμήμα εσωτερικού ελέγχου·
- ε) επανεξέταση από αρμόδια αρχή·

216. Σε περίπτωση που εντοπίζονται σημαντικές ελλείψεις συνεπεία των διαδικασιών που αναφέρονται στο σημείο 215, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, ανάλογα με τη σοβαρότητα της έλλειψης, και να εφαρμόζουν περιθώριο ασφαλείας σύμφωνα με την ενότητα 4.4.3.

217. Για τους σκοπούς της τακτικής επανεξέτασης των εκτιμήσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν πλαίσιο το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) ελάχιστο πεδίο εφαρμογής και ελάχιστη συχνότητα των αναλύσεων που πρέπει να πραγματοποιούνται, συμπεριλαμβανομένων των προκαθορισμένων δεικτών μέτρησης που έχει επιλέξει το ίδρυμα για τη διενέργεια δοκιμαστικών ελέγχων όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων, την αποτελεσματικότητα του υποδείγματος, την προβλεπτική του ικανότητα και τη σταθερότητά του·
- β) προκαθορισμένα πρότυπα, συμπεριλαμβανομένων των προκαθορισμένων κατώτατων ορίων και των επιπέδων σπουδαιότητας για τους σχετικούς δείκτες μέτρησης·
- γ) προκαθορισμένα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση δυσμενών αποτελεσμάτων της επανεξέτασης, ανάλογα με τη σοβαρότητα της έλλειψης.

Στο πλαίσιο της τακτικής επανεξέτασης των εκτιμήσεών τους, τα ιδρύματα μπορούν να βασίζονται στα αποτελέσματα ανεξάρτητης επικύρωσης, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω αποτελέσματα είναι επικαιροποιημένα.

218. Η επανεξέταση των εκτιμήσεων που πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον σε ετήσια βάση, σύμφωνα με το άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να πραγματοποιείται λαμβανομένων υπόψη των δεικτών μέτρησης, των προτύπων και

των κατώτατων ορίων που ορίζονται από το ίδρυμα σύμφωνα με το σημείο 217. Το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω επανεξέτασης θα πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ανάλυση της αντιπροσωπευτικότητας των δεδομένων, στην οποία συμπεριλαμβάνονται όλα τα ακόλουθα:

(i) ανάλυση των δυνητικών διαφορών μεταξύ του συνόλου δεδομένων αναφοράς που χρησιμοποιείται για την ποσοτικοποίηση των παραμέτρων κινδύνου και του χαρτοφυλακίου εφαρμογής, συμπεριλαμβανομένης της ανάλυσης τυχόν μεταβολών στο χαρτοφυλάκιο ή ενδεχόμενων διαρθρωτικών διακοπών, όσον αφορά τους τρόπους ανάλυσης της αντιπροσωπευτικότητας που περιγράφεται στην ενότητα 4.2.4·

(ii) ανάλυση των δυνητικών διαφορών μεταξύ του συνόλου δεδομένων αναφοράς που χρησιμοποιείται για την ανάπτυξη του υποδείγματος και του χαρτοφυλακίου εφαρμογής· για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα θα πρέπει:

- να διενεργούν την ανάλυση που προβλέπεται στα σημεία 24, 25 και 26·
- να θεωρούν ότι τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη υποδείγματος είναι αρκετά αντιπροσωπευτικά ως προς τα στοιχεία α) και β) του σημείου 21 εάν η αποτελεσματικότητα του υποδείγματος κατά την έννοια του σημείου 218 στοιχείο β) είναι αξιόπιστη·
- να διενεργούν την ανάλυση που προβλέπεται στα σημεία 22 και 23, εάν η αποτελεσματικότητα του υποδείγματος κατά την έννοια του σημείου 218 στοιχείο β) παρουσιάζει επιδείνωση·

β) ανάλυση της αποτελεσματικότητας του υποδείγματος και της σταθερότητάς του σε διαχρονική βάση, η οποία θα πρέπει να παρουσιάζει αμφότερα τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

(i) στην ανάλυση θα πρέπει να προσδιορίζεται οποιαδήποτε πιθανή επιδείνωση της αποτελεσματικότητας του υποδείγματος, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας διάκρισης του υποδείγματος, μέσω της σύγκρισης της αποτελεσματικότητάς του κατά τον χρόνο της ανάπτυξής του με την αποτελεσματικότητά του σε κάθε μεταγενέστερη περίοδο παρατήρησης του διευρυμένου συνόλου δεδομένων, καθώς και σε σχέση με τα προκαθορισμένα κατώτατα όρια· η ανάλυση αυτή θα πρέπει να διενεργείται σε κατάλληλα υποσύνολα, για παράδειγμα με και χωρίς καθυστερήσεις στην περίπτωση των εκτιμήσεων της PD ή για διάφορα σενάρια ανάκτησης στην περίπτωση των εκτιμήσεων της LGD·

(ii) η ανάλυση θα πρέπει να διενεργείται ως προς το σύνολο των στοιχείων του χαρτοφυλακίου εφαρμογής, χωρίς προσαρμογές ή εξαιρέσεις δεδομένων που

εφαρμόζονται στην ανάπτυξη του υποδείγματος· για σκοπούς σύγκρισης, θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται η αποτελεσματικότητα κατά τον χρόνο της ανάπτυξης για το σύνολο των στοιχείων του χαρτοφυλακίου εφαρμογής, πριν από την εφαρμογή οποιωνδήποτε προσαρμογών ή εξαιρέσεων δεδομένων·

γ) ανάλυση της προβλεπτικής ικανότητας του υποδείγματος, η οποία περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τα εξής:

(i) ανάλυση του κατά πόσον η ενσωμάτωση των πλέον πρόσφατων δεδομένων στο σύνολο δεδομένων που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου συνεπάγεται σημαντικά διαφορετικές εκτιμήσεις κινδύνου, και ειδικότερα:

- όσον αφορά την PD, κατά πόσον η ενσωμάτωση των πλέον πρόσφατων δεδομένων συνεπάγεται σημαντική μεταβολή στο μακροπρόθεσμο μέσο ποσοστό αθέτησης· στην ανάλυση αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο κατάλληλος επαναπροσδιορισμός της περιόδου του πιθανού εύρους διακύμανσης των ποσοστών αθέτησης και του συνδυασμού των ετών θετικών και αρνητικών επιδόσεων, εάν αυτό κρίνεται αναγκαίο·
- όσον αφορά την LGD, κατά πόσον η ενσωμάτωση των πλέον πρόσφατων δεδομένων συνεπάγεται σημαντική μεταβολή της μακροπρόθεσμης μέσης LGD ή της LGD σε περίοδο ύφεσης·

(ii) ανάλυση των δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων, η οποία θα πρέπει να περιλαμβάνει σύγκριση των εκτιμήσεων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων με τα παρατηρηθέντα αποτελέσματα για κάθε βαθμίδα ή ομάδα· για τον σκοπό αυτό, τα ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των δοκιμαστικών εκ των υστέρων ελέγχων που διενεργούνται στο πλαίσιο της εσωτερικής επικύρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 185 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή μπορούν να διεξάγουν πρόσθετους δοκιμαστικούς ελέγχους, όσον αφορά, για παράδειγμα, διαφορετικό χρονοδιάγραμμα του συνόλου δεδομένων.

219. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αναλύσεις που αναφέρονται στο σημείο 218 θα πρέπει να διενεργούνται με μεγαλύτερη συχνότητα από ό,τι σε ετήσια βάση, όπως μείζονες μεταβολές στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, στις πιστωτικές πολιτικές ή στα σχετικά πληροφοριακά συστήματα. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διενεργούν την επανεξέταση του υποδείγματος PD ή LGD οποτεδήποτε παρατηρούν σημαντική μεταβολή στις οικονομικές συνθήκες σε σύγκριση με τις οικονομικές συνθήκες στις οποίες βασίστηκε το σύνολο δεδομένων που χρησιμοποιήθηκε για τους σκοπούς της ανάπτυξης του υποδείγματος.

220. Για τους σκοπούς της άσκησης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 190 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να ορίζουν

τακτικό κύκλο για την πλήρη επανεξέταση των συστημάτων διαβάθμισης, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία τους, και καλύπτοντας όλες τις πτυχές της ανάπτυξης του υποδείγματος, της ποσοτικοποίησης των παραμέτρων κινδύνου και, κατά περίπτωση, την εκτίμηση των επιμέρους στοιχείων του υποδείγματος. Η επανεξέταση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) επανεξέταση των υφιστάμενων και των δυνητικών παραγόντων κινδύνου και αξιολόγηση της σπουδαιότητάς τους βάσει των προκαθορισμένων προτύπων της επανεξέτασης που αναφέρονται στο σημείο 217.
- β) αξιολόγηση της προσέγγισης ανάπτυξης υποδειγμάτων, της εννοιολογικής της αρτιότητας, της εκπλήρωσης των παραδοχών ανάπτυξης υποδειγμάτων και των εναλλακτικών προσεγγίσεων.

Εάν βάσει των αποτελεσμάτων της επανεξέτασης αυτής συνιστώνται τροποποιήσεις στον σχεδιασμό του υποδείγματος, θα πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τα αποτελέσματα που προκύπτουν από την εν λόγω ανάλυση.

221. Για τους σκοπούς της επανεξέτασης που προσδιορίζεται στα σημεία 217 έως 220, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν συνεπείς πολιτικές για τις προσαρμογές και τις εξαιρέσεις των δεδομένων και να διασφαλίζουν ότι τυχόν διαφορές στις πολιτικές που εφαρμόζονται στα σχετικά σύνολα δεδομένων είναι αιτιολογημένες και δεν στρεβλώνουν τα αποτελέσματα της επανεξέτασης.